A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2010. december 16.*

A T-19/07. sz. ügyben,

a **Systran SA** (székhelye: Párizs [Franciaország]),

a **Systran Luxembourg SA** (székhelye: Luxembourg [Luxemburg])

(képviselik őket: J.-P. Spitzer és E. De Boissieu ügyvédek)

felpereseknek

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: E. Montaguti és F. Benyon, később: E. Traversa és E. Montaguti, meghatalmazotti minőségben, segítőik: A. Berenboom és M. Isgour ügyvédek)

alperes ellen

a felpereseket – a Bizottság által az automatikus fordítói szolgáltatásának karbantartására és nyelvi fejlesztésére vonatkozó ajánlati felhívást követően elkövetett jogsértések miatt – állítólagosan ért kár megtérítése iránt előterjesztett keresete tárgyában,

* Az eljárás nyelve: francia.

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: J. Azizi elnök, E. Cremona és S. Frimodt Nielsen (előadó) bírák,

hivatalvezető: T. Weiler tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2009. október 27-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

I – *A Systran szoftver különböző változatairól*

1 A Systran automatikus fordítói szoftver (más néven „Systran-rendszer”) négy változatát kell megkülönböztetni:

– az eredeti változatot (a továbbiakban: Systran Mainframe), amelyet 1968-ban Peter Toma alkotott meg, és amelyet a kaliforniai World Translation Center, Inc. (WTC) társaság és más kapcsolt vállalkozások (a továbbiakban együtt: WTC-csoport) forgalmaz;

– az Európai Bizottság által eredetileg használt változatot (a továbbiakban: EC-Systran Mainframe), amely 1975 és 1987 között a WTC-csoport és a Bizottság között kötött több szerződés, a Bizottság és a szolgáltatók között kötött több szerződés, valamint a Systran-csoport (a WTC-csoport átvevője) között kötött több szerződés tárgya volt;

– az új változatot (a továbbiakban: Systran Unix), amelyet az első felperes, a Systran SA (a továbbiakban: Systran) alkotott meg a WTC-csoport 1986-ban történt megszerzését követően annak érdekében, hogy az Unix és Windows környezetben működjön; ezt a változatot a Systran-csoport 1993-tól fejlesztette;

– a Bizottság által használt új változatot (a továbbiakban: EC-Systran Unix), amely a Systran Luxembourg SA második felperes társaság (a továbbiakban: Systran Luxembourg) és a Bizottság között 1997-ben kötött szerződés tárgya volt.

II – *A felek közötti kapcsolatok története*

2 A felek, egyrészről a WTC-csoport, majd átvevője, a Systran-csoport, illetve másrészről a Bizottság közötti szerződéses kapcsolatok történetének áttekintése szükséges ahhoz, hogy meg lehessen határozni a Systran-szoftver Bizottság által használt változataira, vagyis az EC-Systran Mainframe-re és az EC-Systran Unixra vonatkozó tulajdonjogok és felhasználási jogok terjedelmét. A Bizottság azon állításának alátámasztása érdekében hivatkozik a kapcsolatok e történetére, hogy a jelen kereset szerződésen alapul, míg a felperesek megjegyzik, hogy e szerződések közül, amelyekre egyébként nem is hivatkoznak, egy sincs kihatással szellemi tulajdonjogaikra, illetve a keresetre.

A – *Első időszak: a Systran Mainframe-től az EC-Systran Mainframe-ig*

3 A felek abban egyetértenek, hogy a Systran automatikus fordítószoftver megalkotója Peter Toma, valamint hogy a WTC-csoportba tartozó társaságok kizárólagos tulajdonosai voltak e szoftver Systran Mainframe változatának.

1. A WTC (és más társaságok), valamint a Bizottság közötti eredeti szerződések

4 1975. december 22-én a WTC és a Bizottság szerződést írt alá, amely egyrészt a Systran automatikus angol–francia fordítórendszer telepítésére és fejlesztésére, másrészt pedig a Systran automatikus francia–angol fordítórendszer eredeti fejlesztésére vonatkozott (a továbbiakban: eredeti szerződés).

5 Az eredeti szerződés „Tárgy” című 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen szól:

„A Szerződő Fél vállalja, hogy a Bizottság számára elvégzi a Systran automatikus angol–francia fordítórendszerének (a továbbiakban: alaprendszer) utólagos fejlesztését, valamint a Systran automatikus francia–angol fordítórendszer eredeti fejlesztését.”

6 Az eredeti szerződés „Díjazás” című 3. cikke a következőket tartalmazza:

„A jelen szerződés alapján elvégzett szolgáltatások ellenértékeként a Bizottság 161 800 USD-t fizet a Szerződő Félnek a következő feltételek szerint:

[…]

Ez az összeg tartalmazza a szerződés teljes időtartama alatt az alaprendszer felhasználási jogának átengedéséért járó ellenértéket. A felek megállapodnak abban, hogy az fedezi a Szerződő Fél által a jelen szerződés teljesítése során viselt valamennyi költséget, beleértve a személyzet, a számítógépidő, a szállítás és az üzembe helyezés költségeit is.”

7 Az eredeti szerződés „A rendszer felhasználása a szerződés lejárta után” című 4. cikke a következőképpen szól:

„a) A szerződő felek megállapodnak abban, hogy a rendszerre vonatkozó jogokat – előbbinek a szerződés lejártakor fennálló állapota szerint (a továbbiakban: módosított rendszer) –, valamint az ahhoz kapcsolódó dokumentációt a Szerződő Fél korlátozott mértékben átengedi a Bizottságnak, vagyis kizárólag a Bizottság saját szükségleteire, illetve a Közösség tagállami közigazgatásainak hasonló szükségleteire, és kizárólag az angolról franciára és franciáról angolra történő fordítás céljára, ugyanakkor időbeli korlátozás nélkül. […]

b) Amennyiben a jelen szerződés teljesítését követően a Bizottság akár belső úton, akár harmadik személy közvetítésével tovább kívánja fejleszteni a módosított rendszert, a Közösség további nyelvpárjait használva, 100 000 USD-t meg nem haladó átalányösszeget fizet a Szerződő Félnek az első nyelvpárért, és 80 000 USD-t

minden további párért, vagy 200 000 USD-t minden, új nyelvet tartalmazó kombinációért. Ezek az összegek fedezik a Bizottság arra vonatkozó jogát, hogy a fejlesztett módosított rendszert kizárólagosan és szabadon felhasználja, időbeli korlátozás nélkül.

Ha egyebekben a jelen szerződés teljesítése után a Bizottság a módosított rendszer későbbi fejlesztését kívánja kérni a Szerződő Féltől egy további nyelvpárt használva, részére 25 000 USD-t meg nem haladó összegű átalányösszeget fizet az első párért, és 20 000 USD-t minden további párért, vagy 50 000 USD-t minden, új nyelvet tartalmazó kombinációért.

c) A Szerződő Fél megőrzi a jogot, hogy saját javára és céljaira használja a módosított rendszert annak a jelen szerződés, illetve a későbbi, más nyelvpárok használatát tartalmazó fejlesztési szerződések keretében kifejlesztett állapotában, ahogy az a b) pont második bekezdésében szerepel, a kifejezetten a Bizottság részére fejlesztett szótárak kivételével. A Szerződő Fél a szótárakhoz eseti engedély alapján férhet hozzá, az ár 20%-át meg nem haladó éves bérleti díj fejében, és azok ingyenesen csak demonstrációs célra állnak a szerződő fél rendelkezésére."

8 Az eredeti szerződés 5. cikke f) pontjának értelmében a szerződésre alkalmazandó jog a luxemburgi jog volt, az esetleges jogvita pedig a luxemburgi bíróságok illetékességébe tartozott.

9 Az eredeti szerződést követően, 1976 és 1987 között a Bizottság számos szerződést kötött a WTC-csoportba tartozó társaságokkal, egyrészt a Systran-rendszer javítása, másrészt pedig az új nyelvpárok kifejlesztése céljából (összesen kilenc nyelvpár tekintetében).

10 Emellett a Bizottság különböző, a WTC-csoporton kívüli társaságokkal olyan szerződéseket kötött, amelyek engedélyezték ezek számára, hogy a Systran-rendszert a tagállamok kormányzati szervei, illetve a Közösség intézményei javára használják fel,

anélkül hogy e társaságok az eredeti szerződés feleivé váltak volna. Az egyik ilyen, a „Technikai együttműködési megállapodás" című szerződésben, amelyet 1985. január 18-án kötöttek egy francia társasággal, a Gachot SA-val, a Bizottság kijelentette, hogy „a Systran-rendszer, vagyis a szoftverek és a szótárak a Bizottság tulajdonában maradnak" (a „Felhasználási jogok" című 4. cikk). Ezen együttműködési megállapodás alkalmazásában a Bizottság engedélyezte a Gachot SA-nak, hogy „az európai közszféra szerveinek javára használja Systran automatikus fordítórendszerét", és ennek fejében a Gachot információkat nyújtott a Bizottságnak az elkészült fordítások minőségével kapcsolatban, amelyek lehetővé tették utóbbi számára a rendszer teljesítményének javítását (a „Tárgy" című 1. cikk). A Bizottság és a Gachot társaság közötti együttműködés pénzügyi hozzájárulás nélkül zajlott (a „Költségek" című 3. cikk).

2. Együttműködési szerződés a Systran-csoport és a Bizottság között

11 Több, 1985 szeptembere után létrejött szerződés révén a Gachot társaság megszerezte a WTC-csoport társaságait, amelyek a Systran technológia, illetve a Systran Mainframe változat tulajdonosai voltak, és a megszerzés révén maga vált a Systranná.

12 Az 1987. február 2-án a Távközlési, Információs Iparági és Innovációs Főigazgatóság főigazgatója által a Gachot társasághoz intézett levélben a Bizottság azt kérte, hogy az válaszoljon több kérdésre, amit a társaság 1987. február 5-i levelében meg is tett.

„1. kérdés: Gachot úr tudja bizonyítani, hogy (ő maga vagy a Gachot társaság […]) a WTC és a Systran Institut társaságok tulajdonosa vagy többségi részvényese, illetve, hogy vállalja az e társaságok által a Bizottsággal szemben viselt mindenfajta felelősséget?"

„Válasz: Társaságunk valóban megvásárolta egyrészt [Peter] Toma valamennyi, a WTC-ben és a Latsecben birtokolt részvényét, illetve másrészt a Systran Institut részvényeinek 76%-át. Ezért teljes mértékben jogosultak vagyunk a Csoport egésze nevében fellépni, és képviselni azt a Bizottsággal szemben."

„2. kérdés: Mi történik ezzel a felelősségi körrel, ha Gachot úr (vagy a Gachot [társaság]) többé már nem e társaságok tulajdonosa (vagy többségi részvényese)? Gachot úr vállalja, hogy tiszteletben tartatja e felelősségi kört az esetleges vásárlókkal?"

„Válasz: Semmiféle átruházást nem tervezünk. Éppen ellenkezőleg, Csoportunk e területen a folyamatos fejlesztés politikáját követi. Emellett a Bizottságnak e területen semmi oka az aggodalomra, mivel a szerződések a WTC és a Bizottság, vagyis jogi személyek között állnak fenn, és az e társaságok részvényeinek birtoklása kapcsán bekövetkező változás semmiképpen nem lehet kihatással a már megkötött szerződésekre."

„3. kérdés: Gachot úr meg tudja erősíteni, hogy a Bizottság a WTC-vel és a Systran Institut-vel kötött különböző szerződések alapján rendelkezik a Systran [kilenc] nyelvi változatának tekintetében az európai közszférára vonatkozó nem kizárólagos hasznosítási joggal?"

„Válasz: A WTC és a Bizottság között kötött szerződések […] alapján egyértelmű, hogy a Bizottság rendelkezik saját, illetve a Közösség tagországai kormányzati ügynökségeinek szükségletei céljára a nem kizárólagos használati jogokkal, éspedig a Systran II által megszerzett [nyelvpárjait] érintő nyelvi változatai vonatkozásában […]."

„8. kérdés: Gachot úr továbbra is kész engedélyezni olyan kormányközi szervezetek számára, amelyek illetékességi területe kívül esik a Bizottság illetékességi területén a Systran [szoftver] használatát számára fizetendő díj ellenében?"

„Válasz: A Gachot társaság természetesen rendelkezésre kívánja bocsátani a Systran-rendszert olyan nemzetközi szervezetek számára, amelyek illetékességi területe kívül esik a Közösség illetékességi területén, mégpedig az e szervezetekkel kötendő különböző megállapodások alapján […]."

„14. kérdés: A WTC társaság kész átruházni a Bizottságra a korábbihoz hasonló feltételek mellett egy spanyol–angol Systran-rendszer hasznosítási jogát? A fizetendő ár ugyanolyan nagyságrendű lesz, mint a német–angol rendszer kapcsán ajánlott?"

„Válasz: A WTC társaság teljes mértékben kész a Bizottságnak nem kizárólagos hasznosítást biztosító engedélyt adni a spanyol–angol rendszerre, és adott esetben az olasz–angol, illetve a portugál–angol rendszerre is. Az ár és a feltételek lényegében a rendszer fejlettségének állapotától függnek abban az időpontban, amikor a Bizottság megszerzi azokat."

„15. kérdés: A WTC társaság kész kifejleszteni olyan új rendszereket, amelyek tartalmazzák a dán és görög nyelveket mint célnyelveket, és azok (nem kizárólagos) hasznosítási jogát átruházni a Bizottságra mind a köz, mind a magánszféra tekintetében?"

„Válasz: a WTC teljes mértékben kész bármilyen európai nyelvpárokat tartalmazó rendszer kifejlesztésére, ahogy más olyan rendszerekére is, amelyekre a Bizottságnak szüksége lehet."

„16. kérdés: Gachot urat érdekelné a Systran-rendszer átültetése C nyelvre Unix alatt, ami növelné az informatika hordozhatóságot? Kész lenne a szükséges finanszírozás egészének vagy egy részének vállalására (amely valószínűleg egymillió ECU nagyságrendű lesz)?"

„Válasz: A Systran-rendszer átültetése C nyelvre Unix alatt olyan terv, amit előirányoztunk. Ugyanakkor először jóval fontosabbnak tűnt az, hogy erőfeszítéseinket a fordítás minőségének javítására, illetve a Systran[-rendszer] különböző változatainak egységesítésére összepontosítsuk. A Systran[-rendszer] átültetése Unix alá, bár igen érdekes, de a finanszírozási eszközök konkretizálásának függvénye […]."

13 A „Távközlési, Információs Iparági és Innovációs" Főigazgatóság egy tisztviselője által 1987. március 5-én a Gachot társaságnak küldött faxban a Bizottság a következők szerint írta le az éppen tárgyalás alatt álló „Systran-megállapodás" tartalmát:

„Jogok, célkitűzések és kötelezettségek

A Megállapodás keretében a két fél által megszerzett jogok teljes mértékben egyensúlyban állnak.

A Systran-csoport az alapszoftverek tulajdonosa, és a Bizottság kilenc [nyelvpárra] vonatkozó hasznosítási jogai csak a közösségi intézményekre, illetve a tagállamok hivatalos szerveire terjednek ki.

Ezzel szemben a Bizottság a tulajdonosa az általa 1975 óta létrehozott szótáraknak.

Mindkét fél körülbelül 8 millió ECU-t fektetett be jogai megszerzése érdekében, és jelenleg befektetései gyümölcsöztetésére törekszik.

A Bizottságnak erkölcsi kötelessége annak biztosítása, hogy a Közösség gazdaságát az adófizetői által finanszírozott befektetésben részesítse, míg a Systran-csoport mihamarabb meg kívánja kezdeni a rendszer értékesítését Európában.

E két cél teljes mértékben azonos irányú és összeegyeztethető a javasolt Megállapodás keretében.

Emellett a Bizottság és a Systran-csoport érdekében áll, hogy a Systran [szoftverből] hatékony eszközt alkosson, a szoftverek és szótárak harmonizációja révén […]."

14 1987. augusztus 4-én a Systran-csoport és a Bizottság aláírt egy szerződést, amely a Systran fordítórendszer fejlesztésének és javításának közös megszervezéséről szólt a Közösség akkori és jövőbeli hivatalos nyelvei vonatkozásában, valamint ennek működtetéséről (a továbbiakban: együttműködési szerződés).

15 Az együttműködési szerződés, egy „előzetes ismertetés” keretében kiemelte a következőket:

„1. A Systran-rendszer, amelyet a WTC társaság alakított ki, egy automatikus fordítórendszer, amely egy alapszoftverből, nyelvi szoftverekből, külső szoftverekből, valamint különböző kétnyelvű szótárakból áll.

2. 1975. szeptember 22-én a Bizottság szerződést kötött a WTC társasággal, amely a Systran-rendszer Bizottság általi felhasználásáról, illetve e rendszer WTC általi eredeti fejlesztéséről szólt.

A Bizottság és a WTC társaság később más szerződéseket is kötött, amelyek tárgya egyrészt a már létező rendszer javítása, másrészt pedig [új nyelvpárokra] irányuló rendszerek fejlesztése volt.

Ezeknek az 1976 és 1985 között kötött szerződéseknek a tárgya a fordítószoftverek és az érintett nyelvek alapszótárainak javítása, fejlesztése volt.

3. A rendszerek fenntartását és utólagos fejlesztését több másik, a Bizottság és a szolgáltató társaságok között kötött szerződés biztosította. E szerződések a Bizottság szükségleteinek és céljainak kielégítését célozták.

4. 1985 óta a Bizottság különböző társaságokkal olyan szerződéseket kötött, amelyekben engedélyezte utóbbiak számára a Systran-rendszer használatát kormányzati szervezetek, illetve az Európai Közösség intézményei javára olyan információk ellenértékeként, amelyek lehetővé tették a Bizottság számára a rendszer teljesítményének javítását.

5. A felek tehát megállapítják, hogy a Bizottság rendelkezik az alaprendszerre, illetve javításaira vonatkozóan […] a WTC által megadott felhasználási engedéllyel, amely az Európai Közösség területén történő felhasználásra korlátozódik, a fenti 4. [pontban] meghatározott ágazatokban.

6. A Systran-rendszeren a Bizottság és szerződő partnerei által végzett [a fenti 3. pontban említett] javítások és fejlesztések, különösen a szótárak, a Bizottság kizárólagos tulajdonát képezik.

7. A felek úgy vélik, hogy érdekük, illetve a Systran felhasználóinak érdeke az, hogy e rendszert folyamatosan fejlesszék. Azért döntöttek a jelen együttműködési szerződés megkötése mellett, hogy egyesítsék erőfeszítéseiket, és így folytassák a fejlesztést.

Ebben a szellemben a felek kölcsönösen elismerik a másik fél felhasználási jogát a Systran-rendszer tekintetében, amely a rendszer közszférában, illetve magánszférában történő használatának köszönhetően elvégzett tökéletesítések alapján módosulhat."

16 Az együttműködési szerződés „[t]ulajdonjogokra" vonatkozó 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A Systran különböző nyelvi változatai és azok összetevői azon partnerek tulajdonában maradnak, amelyek tulajdonában álltak az aláírás időpontjában.

A Systran-csoporthoz tartozó társaságok vállalják, hogy tulajdonjogaikat csak a Bizottság szolgálatainak előzetes tájékoztatását követően, azok hozzájárulásával ruházzák át. Az átvevőnek el kell fogadnia, hogy megszerzi e társaságok jelen együttműködési szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit."

17 Az együttműködési szerződés I. mellékletének bevezetése kimondja, hogy:

„Bár a Bizottság mindig is tulajdonosa volt a szótáraknak, és egyéb, általa a Systran különböző változataihoz kifejlesztett összetevőknek, az alapszoftver tulajdonjoga megoszlott több társaság között, és a Bizottság a rendszer, illetve javításai és fejlesztései felhasználására vonatkozó szerződéseket kötött többek között a [WTC-vel és a] Systran Institut-vel.

Mivel a Gachot társaság […] 1986 eleje óta fő részvényese volt e társaságoknak, a Systran fejlesztésére és felhasználására vonatkozó jelen átfogó szerződést valamennyi érintett fél között kötötték […]."

18 Az együttműködési szerződés „[j]avításokról és díjakról" szóló 4a. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A rendszer valamennyi, a Systran-csoport általi felhasználásából eredő fejlesztését és javítását haladéktalanul közlik a Bizottsággal, illetve annak rendelkezésére bocsátják.

A rendszer valamennyi, a Bizottság általi felhasználásából eredő fejlesztését és javítását haladéktalanul közlik a Systran-csoporttal, illetve annak rendelkezésére bocsátják.

A rendszer nem eredeti értelemben vett felhasználásából eredő módosítások a felek közötti tárgyalás tárgyát képezik.

Egy kezdeti kétéves időszakon belül valamennyi fél felhasználhatja a másik fél fejlesztéseit és javításait, anélkül, hogy azért bármilyen díjazást fizetne.

Ennek az időszaknak a végén, figyelemmel a megszerzett tapasztalatokra, a Bizottság és a Systran-csoport meghatározzák jövőbeli szerződéses együttműködésük módozatait."

19 Az együttműködési szerződés „[f]elhasználási jogokról" szóló 5. cikke a következőképpen rendelkezik:

„a) A Bizottság a közszférában a Közösség területén jogosult használni a közös rendszert annak legfejlettebb változatában, és használati engedélyeket adni e rendszer vonatkozásában az előzetes ismertetés [4. pontjában] meghatározott, a Közösség területén található nemzeti állami szervezeteknek és nemzetközi szervezeteknek.

b) […]

c) A Systran-csoporthoz tartozó társaságok vállalják, hogy lehetővé teszik a rendszer használatát minden magánszervezet számára a kereskedelmi használatra vonatkozó feltételeknek megfelelően."

20 Az együttműködési szerződés 11. és 12. cikke értelmében a szerződésre alkalmazandó jog a belga jog volt, és a felek között a szerződés értelmezésével, teljesítésével vagy teljesítésének elmaradásával kapcsolatos bármilyen jogvita választottbírósági útra tartozott.

21 1988 és 1989 között a Bizottság négy szerződést kötött a Gachot társasággal annak érdekében, hogy engedélyt szerezzen a Systran szoftver használatára a német–angol, német–francia, angol–görög és spanyol–angol nyelvpárok tekintetében.

22 1991. december 11-i ajánlott levelében a Bizottság a 8. cikknek megfelelően felmondta az együttműködési szerződést hat hónapos felmondási idővel. E rendelkezés alkalmazásában az volt kikötve, hogy egy hároméves időszak eltelte után mindegyik fél rendelkezik a Systran-rendszerrel abban az állapotában, amelyben az az egyes feleknél volt. A Bizottság szerint a felmondást az igazolta, hogy a Systran nem teljesítette szerződéses kötelezettségeit, és díjazást akart kérni két nyelvpárra (francia–olasz és francia–spanyol) vonatkozó fejlesztésekért, amelyeket a Bizottság végzett és bocsátott a Systran rendelkezésére az együttműködési szerződés alapján. Az együttműködési szerződés megszűnésének időpontjában az EC-Systran Mainframe változatnak tizenhat nyelvi változata volt.

23 A későbbiekben a Systran-csoport elkészítette és forgalomba hozta a Systran szoftver egy új változatát, amely Unix és Windows operációs rendszereken is működött (Systran Unix), míg a Bizottság kifejlesztette a Mainframe operációs rendszeren futó, a Unix és Windows operációs rendszerekkel inkompatibilis EC-Systran Mainframe változatot a fent hivatkozott tizenhat nyelvpár tekintetében, amelyeket kiegészített egy külső szerződő fél segítségével kifejlesztett görög–francia nyelvpárral.

B – *Második időszak: a Systran Unixtól az EC-Systran Unixig*

24 Annak érdekében, hogy lehetővé tegyék, hogy az EC-Systran Mainframe változat Unix és Windows környezetben is működjön, a Systran Luxembourg és a Bizottság négy szerződést kötött (a továbbiakban: migrációs szerződések).

25 1997. december 19-én, az első migrációs szerződés aláírását megelőzően a Bizottság levélben kérte a Systran hozzájárulását több kérdésben, így a következő kettőben is:

„1. A Systran [n]év használata

A prezentációk során, a dokumentációkban, illetve a levelezésben gyakran utalunk a »Bizottság automatikus fordítói szolgáltatására«. Figyelemmel arra, hogy ez a Systran-rendszeren alapul, logikusabb lenne a Systran név használata vagy […] a Systran EK változata megnevezés használata ilyen alkalmakkor.

2. A Systran [társaság] [...] és a Bizottság rendszerei kölcsönös használatának elve

A Bizottság használhatja a Systran társaság termékeit […] szerverén. Utóbbi szintén használhatja a Bizottság rendszerét.

A Systran társaság […] és leányvállalatai vállalják, hogy nem élnek pénzbeli követelésel a »Systran-csoport« és a Bizottság között a múltban kötött szerződések alapján."

26 1997. december 22-én, az első migrációs szerződés aláírásának napján a Systran a következők kifejtésével válaszolt a Bizottság ezen kérésére:

„1. A Systran [n]év használata

Hozzájárulunk ahhoz, hogy a Bizottság használhassa a SYSTRAN védjegyet. E használatnak következetesen az eredeti Systran-rendszerből származó teljes automatikus fordítói szolgáltatásra kell vonatkoznia. Ennek következtében a SYSTRAN védjegyre vonatkozó használati jogot csak a Systran automatikus fordítói szolgáltatás terjesztése és rendelkezésre bocsátása tekintetében biztosítjuk.

2. A Systran [társaság] [...] és a Bizottság rendszerei kölcsönös használatának elve

Megerősítjük hozzájárulásunkat ahhoz, hogy a Bizottság belső szükségletei céljára használhassa a Systran termékeket Unix és/vagy Windows környezetben.

A Systran társaság vállalja, hogy nem él pénzbeli követeléssel a Systran-csoport és a Bizottság között a múltban kötött szerződések alapján."

27 A Systran Luxembourg és a Bizottság között kötött első migrációs szerződés 2. cikke a következő meghatározást tartalmazza a „Bizottság automatikus fordítói szolgáltatására":

„A Bizottság »Systran EC version« [a Systran EK változata] elnevezésű automatikus fordítói szolgáltatása az eredetileg a »World Translation Center« (La Jolla, USA) által kifejlesztett, 1976 után pedig a Bizottság által belső célokra továbbfejlesztett Systran

automatikus fordítói szolgáltatás különös változata. A Bizottság automatikus fordítói szolgáltatása különbözik a »Systran Original Version-től« [a Systran-rendszer eredeti változatától], vagyis a Systran SA France és leányvállalatai által kifejlesztett és forgalmazott automatikus fordítói szolgáltatástól."

28 Az első migrációs szerződés „Szabadalmak, francia jog szerinti certificats d'utilité (használati minták), védjegyek, formatervezési minták, ipari és szellemi tulajdonjogok" című 13. cikke a következőképpen rendelkezik:

„1. A Bizottságot haladéktalanul tájékoztatják a jelen szerződés teljesítése során a Szerződő Fél [vagyis a Systran Luxembourg] minden eredményéről, illetve az általa megszerzett szabadalomról; ez az eredmény vagy szabadalom az Európai Közösségek tulajdona, amely a már létező ipari vagy szellemi tulajdonjogok esetét kivéve szabadon rendelkezhet arról.

2. A Bizottság automatikus fordítói szolgáltatása, beleértve annak összetevőit is, a Bizottság tulajdonában maradnak, még ha azokat a szerződés teljesítése során módosítják is, kivéve a már létező ipari vagy szellemi tulajdonjogok esetét.

[…]

5. Harmadik személy által indított eljárás esetében, különösen, ha jog iránti követelésről van szó, adott esetben a szerződés teljesítése után is, az érintett fél a lehető leghamarabb tájékoztatja erről a másik felet, és a két fél együttesen lép fel, illetve kölcsönösen átadják egymásnak azokat az információkat és bizonyítékokat, amelyek birtokukban vannak, vagy amelyeket megszereznek."

(1. Any results or patent obtained by the Contractor [vagyis a Systran Luxembourg] in performance of this contract shall be immediately reported to the Commission and shall be the property of the European Communities, which may use them as they see fit, except where industrial or intellectual property rights already exist.

2. The Commission's machine translation system, together with all its components shall, whether modified or not in the course of the contract, remain the property of the Commission, except where industrial or intellectual property rights already exist.

[…]

5. At the first sign of proceedings by a third party, in particular of a claim, even after completion of the contract, the party involved shall notify the other party as soon as possible and the two parties shall then act in unison and provide each other with all the information and evidence that they possess or obtain.)

29 Az első migrációs szerződés 15. és 16. cikke értelmében a szerződésre alkalmazandó jog a luxemburgi jog volt, és a Közösség, valamint a Systran Luxembourg közötti valamennyi, e szerződésekkel kapcsolatos jogvita a luxemburgi bíróságok illetékességébe tartozott.

30 Emellett a negyedik migrációs szerződés első módosítása a szerződés megszűnését 2002. március 15-ével irányozta elő, és kiemelte, hogy erre az időpontra „a Szerződő

Fél vállalja, hogy 2002. március 15-ére valamennyi, a szerződés tárgyát képező feladatot elvégzi, így különösen: valamennyi, a Systran-csoport által követelt és a Systran automatikus fordítói szolgáltatáshoz kapcsolódó jog (védjegyek, szabadalmak, szellemi és ipari tulajdonjogok, szerzői jog, stb.) naprakésszé tett bizonyítását". A Bizottság szerint a Systran Luxembourg nem közölte vele ezeket az információkat.

C – *Harmadik időszak: a 2003. október 4-i ajánlati felhívástól*

31 2003. október 4-én a Bizottság ajánlati felhívást írt ki a Bizottság automatikus fordítói szolgáltatásának karbantartására és nyelvi fejlesztésére. Az ajánlati felhívást követően a közbeszerzésben szereplő tíz rész közül kettőt a Gosselies társaságnak ítéltek oda. Azokról a részekről van szó, amelyek az angolt vagy a franciát használják forrásnyelvként.

32 2003. október 31-i levelében a Systran a következőket jelezte a Bizottságnak:

„Tudomást szereztünk a 2003. október 4-én kiadott ajánlati felhívásról […]. E dokumentum elolvasása alapján úgy tűnik, hogy az Önök által elvégeztetni kívánt munkák sérthetik társaságunk szellemi tulajdonjogait. Annak érdekében, hogy fenntartsuk társaságunk és a Bizottság között a konstruktív együttműködés légkörét, szeretnénk megismerni az Önök véleményét ezzel kapcsolatban. A fent kifejtett okok miatt megérthetik, hogy nem válaszolhatunk erre az ajánlati felhívásra."

33 2003. november 17-i válaszában a Bizottság rámutatott:

„Megkaptam október 31-i levelét. Az általunk elvégeztetni kívánt munkák álláspontunk szerint nem alkalmasak a szellemi tulajdoni jogok megsértésére. Osztom a jó

szakmai kapcsolatok fenntartására vonatkozó óhaját, tiszteletben tartva a Bizottság eljárásait."

34 E levélváltást követően további levelezés folyt a Systran és a Bizottság között, illetve a Bizottság találkozókat is szervezett az e társaság igényeit érintő pontosítások megtétele céljából.

35 A kapcsolattartás során a felperesek a következő körülményekre hivatkoztak:

– a Systran-csoport birtokában van egy „Systran" (vagy „Systran-rendszer") elnevezésű automatikus fordítói szoftver, és a Systran-csoport annak különböző változatait fejleszti;

– a Systran-csoport és a Bizottság között kötött egymást követő szerződések alapján a Systran átdolgozta szoftverét, hogy létrehozzon egy „EC-Systran" megnevezésű változatot;

– 1999 és 2002 között a Systran-csoport biztosította az EC-Systran-rendszer migrációját, hogy az működni tudjon Unix alatt; ennek érdekében a Systran-csoport a Systran korábbi, az eredeti szoftverre és a Unix alatt működő Systran-rendszer magjára – amelyet a Systran-csoport 1993-ban saját szükségleteire teljes mértékben átírt – vonatkozó jogait használta fel.

36 Válaszul a Bizottság rámutatott, hogy ezek a körülmények, illetve a felperesek informatikai szakértője által 2005. január 6-án bemutatott műszaki dokumentáció nem képezték a „szellemi tulajdonjogok bizonyítékát", ahogy arra a Systran-csoport a Systran szoftver tekintetében hivatkozott. „Bizonyító erejű iratok" hiányában e tekintetben a Bizottság úgy vélte, hogy a Systran-csoport alaptalanul kifogásolta az ajánlati felhívás alapján megbízott társaság által elvégzett munkákat.

37 Összefoglalva, a Systran-csoport nem hivatkozhatott az őt megillető jogokra a Systran szoftverre vonatkozóan – amelynek Systran Unix változatát forgalmazza – annak érdekében, hogy megtiltsa a Bizottság részéről szerinte e szoftver vonatkozásában fennálló bitorlást.

Eljárás és a felek kérelmei

38 A Törvényszék Hivatalához 2007. január 25-én benyújtott keresetlevelükkel a felperesek előterjesztették a jelen keresetet.

39 Pervezető intézkedések körében 2008. december 1-jén felhívták a feleket arra, hogy a kereset szerződésen alapuló vagy szerződésen kívüli jellegére vonatkozó meghatározott kérdésekre válaszoljanak (a továbbiakban: első kérdéssorozat).

40 A felek az első kérdéssorozatra 2009. január 30-án és február 2-án válaszoltak.

41 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (harmadik tanács) a szóbeli szakasz megnyitásáról határozott, és a pervezető intézkedések körében felhívta a feleket arra, hogy újabb meghatározott kérdésekre válaszoljanak, amelyek a Systran Unix változatra, a felhasználó jogaira, a jogvita tárgyát képező közbeszerzés alapján kért beavatkozások jellegére, illetve a Gosselies társaság fordítószoftverek létrehozása és forgalmazása terén kifejtett tevékenységeire vonatkoztak (a továbbiakban: második kérdéssorozat).

42 A felek a második kérdéssorozatra 2009. október 14-én válaszoltak.

43 A Törvényszék a 2009. október 27-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és a Törvényszék kérdéseire adott válaszaikat.

44 E tárgyalás során a Törvényszék felhívta a feleket, hogy vegyenek részt egy informális békéltető találkozón. E találkozó eredményeként a felek jelezték, hogy közlik a Törvényszékkel egyezségük tartalmát, amennyiben arra a jelen ítélet kihirdetését megelőzően sor kerül. Ilyen tartalmú közlés a Törvényszékhez nem érkezett.

45 A tárgyalás jegyzőkönyvében rögzítették a tárgyaláson megállapított főbb körülményeket a kereset szerződésen alapuló vagy szerződésen kívüli jellegével, a Bizottsággal szemben kifogásolt jogellenes magatartással, illetve a felperesek által hivatkozott kár értékelésével kapcsolatban. E jegyzőkönyvet, valamint az informális találkozó jegyzőkönyvét megküldték a feleknek.

46 2010. március 26-i végzésével a Törvényszék (harmadik tanács) elrendelte a szóbeli szakasz újbóli megnyitását annak érdekében, hogy a pervezető intézkedések körében felhívja a feleket, hogy válaszoljanak egy kérdéssorozatra a kár értékelése szempontjából figyelembe veendő körülményekkel kapcsolatban (a továbbiakban: harmadik kérdéssorozat).

47 A felek a harmadik kérdéssorozatra 2010. május 4-én és 5-én válaszoltak.

48 E válaszokra figyelemmel, és a pervezető intézkedések keretében a felpereseket és a Bizottságot felkérték, hogy terjesszék elő észrevételeiket a másik fél harmadik kérdéssorozatra adott válaszaival kapcsolatban. A Törvényszék emellett pontosításokat kért egyes, a felek válaszaiban hivatkozott körülményekkel kapcsolatban (a továbbiakban: negyedik kérdéssorozat).

49 A felek 2010. június 11-én terjesztették elő észrevételeiket, és válaszoltak a negyedik kérdéssorozatra. A szóbeli szakaszt ezt követően lezárták.

50 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

– rendelje el a Bizottság által elkövetett bitorlási és kiszolgáltatási cselekmények azonnali abbahagyását;

– rendelje el a Bizottság és a Gosselies társaság birtokában lévő valamennyi olyan adathordozó lefoglalását, amelyek az utóbbi által a Systran jogainak megsértésével az EC-Systran Unix és a Systran Unix változatai alapján kidolgozott számítástechnikai fejlesztéseket hordozzák, valamint ezeknek a Systran számára történő átadását, illetve legalább ellenőrzött megsemmisítését;

– kötelezze a Bizottságot legalább 1 170 328 euró megfizetésére a Systran Luxembourg részére, és 48 804 000 euró – amely összeg még változhat az eljárás folyamán – megfizetésére a Systran részére;

– rendelje el a Törvényszék határozatának a Systran által kiválasztott szakfolyóiratokban, szaklapokban, valamint internetes szakoldalakon a Bizottság költségére történő közzétételét;

– mindenesetre kötelezze a Bizottságot a költségek megfizetésére.

51 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– nyilvánítsa a keresetet elfogadhatatlannak;

– ennek hiányában utasítsa el a keresetet mint megalapozatlant;

– kötelezze a felpereseket a költségek viselésére.

A jogkérdésről

I – *Az elfogadhatóságról*

A – *A kérelem arra vonatkozó részéről, hogy a Törvényszék kötelezze a Bizottságot az állítólagos kár megtérítésére*

52 A Bizottság három elfogadhatatlansági indokot fejt ki a harmadik kereseti kérelemmel kapcsolatosan, amely a felpereseknek állítólagosan okozott kár megtérítésére való kötelezésére irányul. Először, e kártérítés iránti kérelem elfogadhatatlan annak szerződéses alapja miatt, mivel a Törvényszék csak a Systran-csoport és a Bizottság között kötött szerződések alapján vizsgálhatja a bitorlásra és a know-how kiszolgáltatására vonatkozó állításokat, ezek pedig nem tartalmaznak a Törvényszéket kijelölő választottbírósági kikötést. Másodszor, a kártérítés iránti kérelem amiatt is elfogadhatatlan, hogy a kereset nem egyértelmű, ugyanis nem jelöli meg azokat a jogszabályi rendelkezéseket, amelyeket a Bizottság megsértett volna, és kevés konkrétumot tartalmaz a felperesek által hivatkozott bitorlással, illetve a know-how kiszolgáltatásával kapcsolatban. Harmadszor, a Törvényszék nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy kártérítés iránti kereset keretében bitorlási ügyről döntsön, ahogy az a T-295/05. sz., Document Security Systems kontra EKB ügyben 2007. szeptember 5-én hozott végzésből (EBHT 2007., II-2835. o.; a továbbiakban: Document Security Systems ügyben hozott végzés) is kitűnik.

1. Az ügy érdeméről

a) A felek érvei

53 A Bizottság előadja, hogy a Törvényszék a bitorlás megtörténtét, illetve a kiszolgáltatás vétkes jellegét csak azon különböző szerződések alapján vizsgálhatja, amelyek a Systran-csoport és a Bizottság közötti kapcsolatokat szabályozták 1975 és 2002 között. A Bizottságot esetlegesen a Systran szoftver EC-Systran Unix és Systran Unix változatainak felhasználása alapján terhelő felelősség szerződéses jellegű. Ebből kifolyólag utalni kell az EK 288. cikk első bekezdésére, amely szerint „[a]z Unió szerződéses felelősségét az adott szerződésre alkalmazandó jog szabályozza". Választottbírósági kikötés hiányában az EK 238. cikk értelmében tehát a Törvényszék nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel.

54 A Törvényszék egy kérdésére válaszolva, amelyben az azt kérte a Bizottságtól, hogy jelölje meg, hogy mely szerződéses rendelkezések alapján vélte úgy, hogy joggal járhat el a jogvita tárgyát képező közbeszerzés keretében a felperesek engedélyének megszerzése nélkül, a Bizottság egyrészt kifejti, hogy kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy a felperesek lennének a Systran szoftver Systran Unix változata tekintetében a szellemi tulajdonjog jogosultjai, másrészt pedig, hogy „formálisan vitatja, hogy a felperesek lennének az EC-Systran Unix szoftverre vonatkozó jogok jogosultjai". A Bizottság különösen kiemeli, hogy „kizárólagos tulajdonjogokkal" rendelkezik a „szoftver nyelvi részeinek forráskódjait" illetően az 1975 és 2002 között kötött különböző szerződések, valamint a szolgálatai által e részek kifejlesztésében végzett munka alapján. E szerződések értelmében mind a migráció előtt, mind az után a Bizottság rendelkezik az EC-Systran Unix változat fejlesztésének jogával harmadik szerződő felekkel együttműködve. E kérdéssel kapcsolatban a Bizottság a technikai együttműködési megállapodás 4. cikkére, az együttműködési szerződés előzetes ismertetésének

6. pontjára, és a Systran Luxembourg-ral kötött migrációs szerződések 13. cikkének (1) és (2) bekezdésére hivatkozik, amelyek szerint az automatikus fordítói szolgáltatás a Bizottság tulajdona marad.

55 A felperesek lényegében azt emelik ki, hogy a Törvényszék az EK 288. cikk második bekezdése alapján rendelkezik hatáskörrel. A jelen ügyben a jelen kereset alapja az, hogy a Bizottság nem engedélyezett, vagyis nem szerződésszerű módosításokat végzett vagy végeztetett el a Systran Unix szoftveren vagy annak EC-Systran Unix változatán, annak ellenére, hogy nem rendelkezett azokkal a jogokkal, amelyek lehetővé tették volna számára annak módosítását, és még kevésbé módosíttatását a felperesek engedélye nélkül.

56 A Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszukban a felperesek hangsúlyozzák, hogy a Bizottság sosem kapott engedélyt arra, hogy a jogvita tárgyát képező elemeket bármilyen harmadik személynek kiszolgáltassa. Tekintettel arra, hogy a szerződésben nem szerepelt olyan kikötés, amely engedélyezte volna a megtörtént felhasználást és nyilvánosságra hozatalt, a Bizottságot, mivel a szerződések által meghatározott kereteket átlépve járt el, szerződésen kívüli felelősség terheli, amely a Törvényszék kizárólagos hatáskörébe tartozik.

b) A Törvényszék álláspontja

A szerződésen alapuló és szerződésen kívüli ügyekkel kapcsolatos hatáskörre vonatkozó észrevételek

57 A Törvényszék kártérítési keresetekkel kapcsolatos hatásköre eltér attól függően, hogy szerződésen alapuló vagy szerződésen kívül felelősségről van szó. A szerződésen alapuló felelősség kapcsán az EK 238. cikk kimondja, hogy a Bíróság hatáskörrel

rendelkezik arra, hogy az Unió által vagy nevében kötött közjogi vagy magánjogi szerződésekben foglalt választottbírósági kikötés alapján határozatot hozzon. A szerződésen kívüli felelősséggel kapcsolatban az EK 235. cikk rögzíti, hogy a Bíróság hatáskörrel rendelkezik a 288. cikk második bekezdésében említett kártérítési vitákban, amely cikk az intézmények vagy alkalmazottak által feladataik teljesítése során okozott károk megtérítését írja elő.

58 Ennek megfelelően a szerződésen alapuló felelősség esetében csak az EK 238. cikk értelmében vett választottbírósági kikötés esetén rendelkezik a Törvényszék hatáskörrel. Ilyen kikötés hiányában a Törvényszék az EK 235. cikk alapján valójában nem dönthet szerződéses eredetű kártérítésre irányuló keresetről. Ennek hiányában a Törvényszék a számára az EK 240. cikkben kizárólagosan fenntartott jogviták körén kívülre terjesztené ki hatáskörét, ugyanis e rendelkezés a nemzeti bíróságok általános szabályok szerinti hatáskörébe utalja azon jogviták elbírálását, amelyeknek a Közösség is részese (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-214/08. P. sz., Guigard kontra Bizottság ügyben 2009. május 20-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 35–41. pontját, a Törvényszék T-44/96. sz., Oleifici Italiani kontra Bizottság ügyben 1997. július 18-án hozott végzésének [EBHT 1997., II-1331. o.] 35. és 38. pontját, valamint a Törvényszék T-154/01. sz., Distilleria Palma kontra Bizottság ügyben 2004. május 25-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1493. o.] 50. pontját).

59 Ezzel szemben szerződésen kívüli felelősség esetében a Bíróság anélkül is rendelkezik hatáskörrel, hogy szükséges lenne a jogvitában részt vevő felek megegyezésének előzetes kinyilvánítása. A Bíróság hatásköre ugyanis közvetlenül az EK 235. cikkből, illetve az EK 288. cikk második bekezdéséből következik azon keresetek tekintetében, amelyek célja a Bizottság által szerződésen kívül okozott károk Közösség általi megtérítése.

60 Az EK 235. cikk szerinti hatásköre fennállásának megállapításához a Törvényszéknek az ügy iratainak különböző releváns elemeire tekintettel meg kell vizsgálnia, hogy a felperesek által előterjesztett kártérítés iránti kereset objektív és általános jelleggel szerződéses eredetű vagy szerződésen kívüli eredetű kötelezettségeken alapul-e, ami

lehetővé teszi a jogvita szerződésen alapuló vagy szerződésen kívüli jellegének meghatározását. Ezek az elemek többek között a felek állításainak, a kártérítés iránti kereset tárgyát képező kár alapjául szolgáló ténynek, és a jogvita tárgyát képező kérdést szabályozó szerződéses vagy szerződésen kívüli rendelkezéseknek a vizsgálata alapján állapíthatók meg (lásd ebben az értelemben a fenti 58. pontban hivatkozott Guigard kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 35–38. pontját).

61 E tekintetben fontos kiemelni, hogy a Törvényszék szerződésen alapuló ügyekre vonatkozó hatásköre eltér az általános szabályoktól, így azt megszorítóan kell értelmezni, vagyis a Törvényszék csak olyan kereseteket vizsgálhat meg, amelyek a szerződésből erednek, vagy amelyek közvetlen kapcsolatban állnak az abból fakadó kötelezettségekkel (lásd a Bíróság C-114/94. sz., IDE kontra Bizottság ügyben 1997. február 20-án hozott ítéletének [EBHT 1997., I-803. o.] 82. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Ez különösen így lenne, ha a tényállási háttérből az következne, hogy a Bizottság szerződés alapján jogosult volt az ajánlati felhívásban szereplő munkákat harmadik személyre bízni, és amennyiben a jogvita tárgya – mivel e munkákra egy vagy több szerződéses rendelkezés is vonatkozott – valójában szerződésen alapuló kártérítés iránti kereset lenne (lásd ebben az értelemben a fenti 58. pontban hivatkozott Guigard kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 35. és 36. pontját a tényállási háttér figyelembevételével kapcsolatban és 38. pontját a kártérítés iránti kereset valós tárgyát illetően).

62 Azt is hangsúlyozni kell, hogy bár ezen érvelés megalapozottságának értékelése érdekében a Törvényszéknek meg kell vizsgálnia a WTC/Systran-csoport és a Bizottság által 1975 és 2002 között kötött különböző szerződések tartalmát, amelyekre a Bizottság érvelésének alátámasztása érdekében hivatkozik, ez a feladat a hatáskör fennállása vizsgálatának körébe tartozik, és annak önmagában nem lehet olyan következménye, hogy a jogvitát módosítva annak szerződéses alapot kölcsönöz. Amennyiben nem így lenne, a jogvita jellege, és ebből következően a hatáskörrel rendelkező bíróság pusztán azon egyszerű tény alapján megváltozhatnának, hogy az alperes bármilyen, a felperessel fennálló szerződéses kapcsolatra hivatkozik, annak ellenére, hogy a hivatkozott szerződések vizsgálata annak megállapítását tenné lehetővé, hogy azok e tekintetben

nem gyakorolnak hatást. Amikor szerződésen kívüli felelősséggel kapcsolatban jár el, a Törvényszék tehát teljes mértékben vizsgálhatja egy szerződés tartalmát, ahogy azt egy fél által bármilyen, érvelése alátámasztása érdekében hivatkozott dokumentum esetében is teszi annak megállapítása érdekében, hogy az alkalmas-e a számára az EK 235. cikk által kifejezetten biztosított hatáskör megkérdőjelezésére. E vizsgálat a Törvényszék hatáskörének megalapozása érdekében hivatkozott tények értékelésének körébe tartozik, amelyek hiánya az eljárási szabályzat 113. cikke értelmében eljárásgátló ok.

63 Összehasonlításként, egy szerződés megújítására irányuló keresetre vonatkozó ügyben, ahol a felperes szerződésen alapuló és szerződésen kívüli kötelezettségek megsértésére hivatkozott, a Bíróság úgy döntött, hogy a nem az ebből a szerződésből eredő, azonban a felekre kötelező jogi szabályokra való puszta hivatkozásnak nem lehet az a következménye, hogy módosítja a jogvita szerződésen alapuló jellegét, és azt elvonja a hatáskörrel rendelkező bíróságtól (a fenti 58. pontban hivatkozott Guigard kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 43. pontja). Ennek megfelelően egy ajánlati felhívás következményeire vonatkozó ügyben, amelyben a felperesek pusztán a szerződésen kívüli kötelezettségek megsértésére hivatkoznak, annak, hogy szerződéses partnerük egyszerűen olyan szerződésen alapuló kötelezettségekre hivatkozik, amelyek nem vonatkoznak a jogvita tárgyát képező magatartásra, nem lehet az a következménye, hogy módosítja a jogvita szerződésen kívüli jellegét, és a jogvitát elvonja a hatáskörrel rendelkező bíróságtól.

64 Emellett általánosságban a kötelezettség megsértését állító félnek kell megállapítania a kötelezettség tartalmát, illetve annak az ügy adataira való alkalmazását. Ezért a Bizottság által azzal kapcsolatban előadott érvek előtt, hogy szerződésen alapuló engedély állt fenn a szerzői jog, illetve a know-how alapján esetlegesen védelmet élvező információk harmadik személynek való kiszolgáltatása tekintetében, meg kell vizsgálni a kártérítés iránti keresettel kapcsolatban a felperesek által előterjesztett érveket.

A felperesek által előterjesztett kártérítés iránti kereset vizsgálata

65 A jelen ügyben a felperesek kártérítés iránti keresetét kizárólag az EK 235. cikk és az EK 288. cikk második bekezdése alapján terjesztették elő. A felperesek nem utalnak, és nem is hivatkoznak a Bizottsággal kötött szerződések rendelkezéseire. E szerződéses rendelkezésekre csak a Bizottság hivatkozik azon állításának alátámasztása érdekében, amely szerint jogosult annak megtételére, amit vele szemben a jelen ügyben kifogásolnak.

66 Kártérítés iránti keresetük alátámasztása érdekében a felperesek két, szerződésen kívüli, jogellenes és károkozó magatartásra hivatkoznak. Először, a Bizottság jogellenesen szolgáltatta ki a Systran know-how-ját harmadik személynek, mivel az ajánlati felhívásban szereplő szolgáltatások megvalósítása szükségképpen magával vonta a Systran szoftver forráskódjának jogellenes kiszolgáltatását és módosítását, amelynek a felperesek a kizárólagos tulajdonosai. Másodszor, a Bizottság bitorlást követett el, amikor a Gosselies társaság engedély nélküli fejlesztéseket végzett az EC-Systran Unix változaton, vagyis a Systran szoftver egy olyan változatán, amely szinte azonos a Systran Unix változattal, és így az azt kifejlesztő és forgalmazó Systran-csoport – amely a megfelelő szellemi tulajdonjogok kizárólagos jogosultja – alárendeltségébe tartozik.

67 A jelen ügyben a kártérítés iránti kereset tárgyát képező állítólagos károk alapjául szolgáló tény, vagyis a felpereseknek állítólagosan kárt okozó felróható magatartás tehát többek között az volt, hogy a Bizottság engedély nélkül kiszolgáltatta harmadik személy részére – a Gosselies társaságnak – a forráskódokat, amelyek kizárólagos tulajdonjogát, illetve – a tagállamok jogában közös, a szerzői jogra és a know-how-ra vonatkozó általános elvek alapján – védelmét követeli a Systran-csoport.

68 Konkrétabban a felperesek azt állítják, hogy a Systran szoftver és a Systran Unix változat szerzőiként kifogásolhatják az EC-Systran Unix Plus által megtestesített származékos mű olyan felhasználását, módosítását, átdolgozását vagy javítását, amelyet az eredeti szoftverre vonatkozó jogok jogosultja nem engedélyez. A felperesek tehát jogszerű „kifogásolási joggal" rendelkeznek, amelynek célja a bizonyos tulajdonukban álló adatok védelmének biztosítása azok Bizottság általi felhasználásával, illetve harmadik személynek való átadásával szemben, amennyiben ezt a felperesek nem engedélyezték.

69 E jog alátámasztása érdekében a felperesek a tagállamok jogában közös általános elvek címén az irodalmi és művészeti művek védelméről szóló 1886. szeptember 9-i Berni Uniós Egyezményre (a továbbiakban: berni uniós egyezmény), a számítógépi programok jogi védelméről szóló, 1991. május 14-i 91/250/EGK tanácsi irányelvre (HL L 122., 42. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 114. o.) és a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (HL L 157., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o.) hivatkoznak. E rendelkezések – amelyek adott esetben szerződésen kívüli kötelezettségeknek is minősülhetnek, ahogy azt a Bizottság is elismerte a Törvényszék által a tárgyalás során ezzel kapcsolatban feltett egyik kérdésre adott válaszában – szerepelnek a tagállamok jogában is. Lényegében e rendelkezések a következő általános elveket tartalmazzák: pusztán létrehozása révén a számítógépi program szerzője azon kizárólagos és bárkivel szemben érvényesíthető szellemi tulajdonjoggal rendelkezik; a szerzői minőség ellenkező bizonyíték hiányában ahhoz vagy azokhoz tartozik, akinek vagy akiknek a neve alatt a programot nyilvánosságra hozták; a számítógépi program szerzője bizonyos kivételek mellett kizárólagos joggal rendelkezik annak többszörözésére, átdolgozására és terjesztésére, illetve ezek engedélyezésére.

70 Meg kell állapítani, hogy a fentiek révén a felperesek kellő körülményt terjesztettek elő az elemzés jelen szakaszában azon következtetés levonásához, hogy a Systran-csoport hivatkozhat az általa fejlesztett és saját neve alatt forgalmazott Systran szoftver Systran Unix változatán fennálló szerzői jogaira.

71 Ezzel szemben azon tényre vonatkozó bizonyítékok hiányában, hogy a felperesek nem jogosultjai a szóban forgó jogoknak, a Bizottság nyilvánvalóan sikertelenül próbálta kétségbe vonni a Törvényszék hatáskörét azzal, hogy vitatta a Systran-csoport által a Systran szoftver ezen változata vonatkozásában hivatkozott szerzői jogokat.

72 Először, e tekintetben nem elegendőek a Bizottság által kifejtett puszta kétségek a felperesek azon minőségével kapcsolatban, hogy ők a szellemi tulajdonjogok jogosultjai a Systran szoftver Systran Unix változata tekintetében (lásd a fenti 54. pontot). Egy ilyen érvelés nem elégíti ki a bizonyítás azon fokát, amely elegendő lenne annak kétségbe vonásához, hogy a Systran-csoport hivatkozhat a Systran szoftver Systran Unix változatán fennálló szerzői jogaira a tagállamok jogában közös, fent hivatkozott általános elvekre figyelemmel, mivel az általános állításokon alapul, amelyek nem kellőképpen pontosak az érintett szoftver jellegzetességeire, valamint az alperesek által benyújtott jogi és műszaki szakértői véleményekre tekintettel.

73 Másodszor, a jogvita érdemére vonatkozó vita eredményének előzetes megállapítása nélkül rá kell mutatni, hogy a Törvényszék felkérte a Bizottságot arra, hogy fejtse ki kétségei tartalmát a felperesek által követelt tulajdonjogokat illetően, utóbbiakat pedig arra, hogy fejtsék ki álláspontjukat ezzel kapcsolatban. A felperesek szakértői ennek megfelelően számos jogi és műszaki érvre hivatkoztak a Systran-csoport szerzői jogai fennállásának alátámasztása érdekében mind az újraírt szoftver, mind pedig az e szoftver forráskódját használó változatok tekintetében (P. Sirinelli, a Panthéon-Sorbonne Paris-I professzorának véleménye az újraírt szoftver szerzőjének jogi védelméről, [a továbbiakban: Sirinelli második véleménye] és H. Bitan műszaki feljegyzése a Systran Unix szoftver új és elkülönült jellegéről a Systran Mainframe és az EC-Systran Mainframe szoftverhez képest, a megírás, az összetétel és a szerkezet szempontjából [a továbbiakban: Bitan második műszaki feljegyzése]). Ezekből különösen az tűnik ki, hogy a Systran Unix változat nem egyszerűen a korábban létező Systran Mainframe változat átállítása, ahogy azt a Bizottság próbálja kifejteni, hanem az eredetileg assemblyben megírt valamennyi program újraírása C nyelven, így ezek

a változatok alapvetően különböznek. Az sem vitatott, hogy a Systran Unix változat célja az idők folyamán elavulttá vált Systran Mainframe változat felváltása volt.

74 A Törvényszék ilyen irányú kifejezett kérése ellenére a Bizottság nem volt képes olyan műszaki bizonyítékokat bemutatni, amelyek megkérdőjelezhették volna a Systran-csoport szerzői jogainak fennállását a Systran szoftver Systran Unix változatán, illetve azokon az informatikai elemeken, amelyek annak programját alkotják, illetve amelyekből forráskódja áll, különösen a szoftver alapmagját és nyelvi programjait érintő részek tekintetében, mivel a felperesek nem vitatják, hogy a Bizottságot illeti a tulajdonjog a szolgálatai által az intézmény által használt nyelv sajátosságainak figyelembe vétele érdekében készített szótárak tekintetében.

75 Harmadszor, a peres eljárás során a Bizottság kénytelen volt elfogadni, hogy a Systran-csoport ténylegesen rendelkezett szellemi tulajdonjogokkal ebben az összefüggésben. Így a viszonválasz szakaszában a Bizottság elismerte, hogy nem vitatja azt, hogy a Systran volt az általa forgalmazott Systran Unix szoftverre vonatkozó jogok jogosultja, kiemelve ugyanakkor, hogy valószínű, hogy a Systran-csoport a Bizottság számára az EC-Systran Mainframe és EC-Systran Unix változatok keretében végzett fejlesztéseket használta fel azok Systran Unix változatba való integrálására. Pontosabban a Bizottság a tárgyalás során rámutatott, hogy ténylegesen nem vitatja azt, hogy a Systran az ezekre a szoftverekre vonatkozó jogok jogosultja, mind a Mainframe, mind értelemszerűen a Unix változat esetében, ugyanakkor apró fenntartással élt azon elemek tekintetében, amelyeket jogellenes módon integráltak a Systran Unix eredeti változatába a vele korábban kötött szerződéseket követően.

76 Ugyanakkor, ahogy arra a Törvényszék a második kérdéssorozat keretében, illetve ismételten a tárgyaláson is rámutatott, meg kell állapítani, hogy a Systran Unix változat több évvel korábbi, mint az EC-Systran Unix változat. Ennélfogva kevéssé valószínű,

hogy a Systran-csoport az általa kifejlesztett és forgalmazott Systran Unix változatba integrálhatta a később az EC-Systran Unix változat keretében a Bizottság saját, nyelvi és terminológiai síkon fennálló szükségletei kielégítése érdekében elvégzett fejlesztéseket. A Bizottság nem volt képes e tekintetben állítását alátámasztani.

77 Ehhez hasonlóan semmilyen tárgyi bizonyíték nem teszi lehetővé a Bizottság azon érvének alátámasztását, amely szerint valószínű, hogy a felperesek Systran Mainframe változatából kifejlesztett EC-Systran Mainframe változat elemeit jogellenesen integrálták a Systran Unix eredeti változatába. Ennek az érvnek egyébként a szoftver forráskódja – különösen a mag és az ahhoz kapcsolódó nyelvi programok – tekintetében ellentmondanak a felperes műszaki szakértőjének magyarázatai, amelyek szerint egy assemblyben írt program jelentősen különbözik egy C nyelven írt programtól (lásd Bitan második műszaki feljegyzését, különösen a „Hello world!" karakterlánc kezelésének példáját assemblyben és C nyelven). Ezt a műszaki magyarázatot a Bizottság sem vonja kétségbe.

78 Ami a know-how alapján hivatkozott védelmet illeti, a felperesek kifejtik, hogy a know-how-t általában „titkos, lényeges és megfelelő formában azonosított műszaki információk összességeként" szokták meghatározni. Ezzel kapcsolatban úgy vélik, hogy a tőlük származó bármilyen engedély nélkül a Bizottság részéről ilyen információk kiszolgáltatása harmadik személyek számára olyan jogellenes magatartásnak minősül, amely alkalmas a Közösség szerződésen kívüli felelősségének megalapozására az EK 288. cikk második bekezdésének alkalmazásában.

79 Ezen érv alátámasztására a felperesek joggal hivatkoznak a Bíróság 145/83. sz., Adams kontra Bizottság ügyben 1985. november 7-én hozott ítéletének (EBHT 1985., 3539. o.) 34. pontjára, amely elismerte, hogy a Bizottságot és személyzetét az EK 287. cikk alapján terhelő titoktartási kötelezettség általános jogelv. Azt az EK 287. cikk által

kifejezett általános elvet, amelynek értelmében a vállalkozásoknak joguk van üzleti titkaik védelméhez, megerősítette emellett a Bíróság C-36/92. P. sz., SEP kontra Bizottság ügyben 1994. május 19-én hozott ítéletének (EBHT 1994., I-1911. o.) 36. pontja is. Az Európai Unió 2000. december 7-én Nizzában kihirdetett Alapjogi Chartájának (HL C 364., 1. o.) 41. cikke szintén kifejti, hogy az igazgatási szerveknek tiszteletben kell tartaniuk „a szakmai és üzleti titokhoz fűződő jogos érdekek[et]".

80 Az üzleti titkok közé tartoznak a know-how-ra vonatkozó műszaki információk is, amelyeknek nemcsak a nyilvánosságra hozatala, hanem az információt nyújtó személytől eltérő más jogalany részére történő továbbítása is súlyosan sértheti az előbbi érdekeit (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-353/94. sz., Postbank kontra Bizottság ügyben 1996. szeptember 18-án hozott ítéletének [EBHT 1996., II-921. o.] 87. pontját). Ahhoz, hogy a műszaki információk jellegüknél fogva az EK 287. cikk hatálya alá tartozzanak, mindenekelőtt elengedhetetlen, hogy csak a személyek szűk köre ismerje őket. Továbbá olyan információknak kell lenniük, amelyek nyilvánosságra hozatala alkalmas arra, hogy súlyos kárt okozzon akár az információt nyújtónak, akár harmadik személynek. Végül az is szükséges, hogy azok az érdekek, amelyek az információ nyilvánosságra hozatala révén sérülhetnek, objektíve védelemre szoruljanak (a Törvényszék T-198/03. sz., Bank Austria Creditanstalt kontra Bizottság ügyben 2006. május 30-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-1429. o.] 71. pontja, valamint a T-474/04. sz., Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse kontra Bizottság ügyben 2007. október 12-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-4225. o.) 65. pontja).

81 A jelen ügyben úgy kell tehát tekinteni, hogy egy vállalkozás üzleti titkainak körébe tartozó műszaki információ, amelyet pontos okokból közöltek a Bizottsággal, nem szolgáltatható ki egyéb okból harmadik személy számára az érintett vállalkozás engedélye nélkül.

82 Meg kell állapítani, hogy a felperesek állítása, amely szerint a Bizottság megsértette a Systran szoftver Systran Unix változatára vonatkozó szerzői joggal és know-how-val kapcsolatos, szerződésen kívüli kötelezettségeit, a jog által megkívánt mértékben elegendő a Törvényszék EK 235. cikk által megállapított hatáskörének megalapozásához.

83 A Bizottság nem tudta kétségbe vonni ezt a következtetést, így meg kell vizsgálni érvelésének második részét, amely szerint szerződéses jellegű engedéllyel rendelkezett, amely lehetővé tette számára a jelen ügyben kifogásolt magatartás tanúsítását.

A Bizottság által a szerzői jog és a know-how alapján védendő információk harmadik személynek való kiszolgáltatására vonatkozó szerződéses engedély létezésének alátámasztása érdekében hivatkozott körülmények vizsgálata

84 A jelen ügyben a Bizottság által állítólagosan elkövetett jogellenes és károkozó magatartások többek között abból állnak, hogy a felperesek engedélye nélkül szolgáltatott egy harmadik személynek, a Gosselies társaságnak, olyan információkat, amelyek esetlegesen a Systran-csoport szerzői joga és know-how-ja által biztosított védelem hatálya alá tartoztak.

85 Az ügy iratainak egyik eleme sem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a Bizottság számára szerződés engedélyezte volna, hogy közölje a Gosselies társasággal a Systran Unix változatra vonatkozó információkat, illetőleg az ahhoz kapcsolódó know-how-t.

86 Először, a felek között aláírt egyik szerződés sem vonatkozik kifejezetten az EC-Systran Unix változattal kapcsolatos egyes munkák harmadik személyekre való átruházásának kérdésével. Amikor a Systran kapcsolatba lépett a Bizottsággal e kérdés megvizsgálása érdekében, a Bizottság pusztán tagadta, hogy a Systran jogokkal rendelkezne a Systran szoftver Systran Unix változatát illetően, valamint úgy tekintette, hogy a Systran-csoport nem jogosult kifogást emelni a Gosselies társaságra bízott munkákkal kapcsolatban (lásd a fenti 31–37. pontot).

87 Másodszor, a Törvényszék által ezzel kapcsolatban feltett kérdésre válaszolva a Bizottság három szerződéses rendelkezésre hivatkozik annak alátámasztása érdekében, hogy felhívhatta a Gosselies társaságot a szoftver EC-Systran Unix változatának fejlesztésére anélkül, hogy azt a Systran-csoport a szoftver Systran Unix változatára vonatkozó szerzői jogaira és know-how-jára hivatkozva kifogásolhatta volna (lásd a fenti 53. pontot).

88 Először, a Bizottság a Gachot társasággal 1985. január 18-án – vagyis azt megelőzően, hogy e társaság átvette volna a WTC-csoportot és Systranná vált volna – kötött technikai együttműködési megállapodás „Felhasználási jogok" című 4. cikkére hivatkozik, amely kimondja, hogy „a Systran-rendszer, vagyis a szoftverek és szótárak, a Bizottság tulajdonában maradnak".

89 Meg kell állapítani, hogy e rendelkezés nem alkalmas a jelen jogvita szerződésen alapuló jellegének alátámasztására. Mindenekelőtt a fent hivatkozott rendelkezésre nem lehet hivatkozni a felperesekkel szemben, amelynek a Systran szoftverre, és különösen a Systran Mainframe változatra vonatkozó tulajdonjogai nem a Bizottság és a Gachot társaság által 1985. január 18-án kötött megállapodáson alapulnak (lásd a fenti 10. pontot). A Systran-csoport Systran szoftverre és Systran Mainframe változatára vonatkozó tulajdonjoga ugyanis a WTC-csoport Gachot társaság által történt későbbi átvételével keletkezett (lásd a fenti 11. pontot, és a válasz 5–7. mellékletében csatolt dokumentumokat). Emellett, bár senki nem vitatja, hogy 1985. január 18-án a Gachot társaság semmiféle tulajdonjoggal nem rendelkezett a Systran-rendszerrel kapcsolatban, a fent hivatkozott rendelkezésből azt sem lehet levezetni, hogy a Bizottság ettől az időponttól kezdve a megállapodás alapján követelheti a Systran-rendszerre és szoftvereire vonatkozó teljes és osztatlan tulajdonjogot, beleértve annak alapmagját és forráskódját is. Egy ilyen következtetés sértené az abban az időben a WTC-csoportot a Systran-rendszerre, és különösen a Systran Mainframe változatra vonatkozóan megillető tulajdonjogokat, amelyeket a Bizottság sem vitat (lásd a fenti 3. pontot), és amelyeket később az utóbb Systranná váló Gachot társaságra ruházott. Végül mindenképpen fontos kiemelni, hogy a jelen ügy nem a Systran-csoport

Systran Mainframe változatra, vagyis egy elavult változatra vonatkozó jogait érinti, hanem a Systran-csoport Systran Unix változatra vonatkozó jogait, amely követte az előbbi változatot, és amely más nyelven van írva annak érdekében, hogy működni tudjon egy új informatikai környezetben.

90 Másodszor, a Bizottság a Bizottság és a Systran-csoport (vagyis akkor a WTC társaság, a Latsec társaság, a Systran Institut társaság és a Gachot társaság) között kötött együttműködési szerződés előzetes ismertetésére hivatkozik, amely szerint „[a] Systran-rendszeren a Bizottság és szerződő partnerei által végzett [a fenti 3. pontban említett] javítások és fejlesztések, különösen a szótárak, a Bizottság kizárólagos tulajdonát képezik". E rendelkezést tehát az említett ismertetés 3. pontjával összhangban kell értelmezni, amely szerint:

„A rendszerek fenntartását és utólagos fejlesztését több másik, a Bizottság és a szolgáltató társaságok között kötött szerződés biztosította. E szerződések a Bizottság szükségleteinek és céljainak kielégítését célozták."

91 E rendelkezések szintén nem teszik lehetővé a jelen jogvita szerződéses jellegének alátámasztását. Az előzetes ismertetés e két pontja értelmében ugyanis a Systran-rendszeren a Bizottság és szerződő partnerei által az együttműködési szerződés 1987. augusztus 4-i aláírását megelőzően végzett javítások és fejlesztések, különösen a szótárak, a Bizottság kizárólagos tulajdonát képezik. E kizárólagos tulajdont a felperesek sem vitatják, akik beadványaikban nem hivatkoznak a szótárakon, illetve a kifejezetten a Bizottság által vagy annak számára terminológiai szükségletei kielégítése érdekében végzett javításokon és fejlesztéseken fennálló tulajdonjogra. A felperesek által hivatkozott jogok álláspontjuk szerint az alaprendszeren alapulnak, vagyis a mag

lényegi részén és a nyelvi rutinokon, amelyeknek a Systran-csoport a szerzője, és amelyekre nézve know-how-val rendelkezik.

92 Emellett ugyanezen előzetes ismertetés egyéb pontjai lehetővé teszik a Bizottság és a Systran-csoporthoz tartozó társaságok közötti viszony pontos megállapítását, és a csoport által a Systran-rendszerrel kapcsolatban egy olyan időpontban követelhető jogok vizsgálatát, amikor még csak a Mainframe környezettel kompatibilis változatok léteztek. Az előzetes ismertetés szerint tehát:

„1. A Systran-rendszer, amelyet a WTC társaság alakított ki, egy automatikus fordítórendszer, amely egy alapszoftverből, nyelvi szoftverekből, külső szoftverekből, valamint különböző kétnyelvű szótárakból áll.

2. 1975. szeptember 22-én a Bizottság szerződést kötött a WTC társasággal, amely a Systran-rendszer Bizottság általi felhasználásáról, illetve e rendszer WTC általi eredeti fejlesztéséről szólt.

A Bizottság és a WTC társaság később más szerződéseket is kötött, amelyek tárgya egyrészt a már létező rendszer javítása, másrészt pedig [új nyelvpárokra] irányuló rendszerek fejlesztése volt.

Ezeknek az 1976 és 1985 között kötött szerződéseknek a tárgya a fordítószoftverek és az érintett nyelvek alapszótárainak javítása, fejlesztése volt.

[…]

5. A felek tehát megállapítják, hogy a Bizottság rendelkezik az alaprendszerre, illetve javításaira vonatkozóan […] a WTC által megadott felhasználási engedéllyel, amely az Európai Közösség területén történő felhasználásra korlátozódik, a fenti 4. [pontban] meghatározott ágazatokban.

[…]

7. A felek úgy vélik, hogy érdekük, illetve a Systran felhasználóinak érdeke az, hogy e rendszert folyamatosan fejlesszék. Azért döntöttek a jelen együttműködési szerződése megkötése mellett, hogy egyesítsék erőfeszítéseiket, és így folytassák a fejlesztést.

Ebben a szellemben a felek kölcsönösen elismerik a másik fél felhasználási jogát a Systran-rendszer tekintetében, amely a rendszer közszférában, illetve magánszférában történő használatának köszönhetően elvégzett tökéletesítések alapján módosulhat."

93 E rendelkezésekből, amelyek az ebben az időszakban a Bizottság és a Systran-csoport között fennálló viszonyokat szabályozzák, kitűnik egyrészt, hogy a Systran-csoport által a Systran-rendszer létrehozásában, illetve a Bizottság számára végzett eredeti és utólagos fejlesztésében játszott szerepet kifejezetten elismerik, másrészt pedig, hogy csak a Systran-csoport által a Bizottságra ruházott használati jogokra utalnak, a rendszer egészére vonatkozó, *a fortiori* kizárólagos tulajdonjogokra pedig nem. Mindenesetre semmilyen utalás nem szerepel e rendelkezésekben harmadik személy fellépésére annak érdekében, hogy módosításokat végezzen a rendszeren, anélkül, hogy ezt a Systran-csoport előzetesen engedélyezte volna.

94 Végül a műszaki együttműködési megállapodás 4. cikkéhez hasonlóan fontos kiemelni, hogy a jelen ügy nem a Systran-csoport Systran Mainframe változatra, vagyis egy elavult változatra vonatkozó jogait érinti, hanem a Systran-csoport Systran Unix

változatra vonatkozó jogait, amely követte az előbbi változatot, és amelyet más nyelven írtak annak érdekében, hogy működni tudjon egy új informatikai környezetben.

95 Harmadszor, a Bizottság a migrációs szerződések „Szabadalmak, francia jog szerinti certificats d'utilité (használati minták), védjegyek, formatervezési minták, ipari és szellemi tulajdonjogok" című 13. cikkének 1. és 2. pontjára hivatkozik, amelyek szerint a Bizottság automatikus fordítói szolgáltatása a Bizottság tulajdonában marad. A jelen ügyben fontos kiemelni, hogy e két pont a következőképpen szerepel az első migrációs szerződésben:

„1. A Bizottságot haladéktalanul tájékoztatják a jelen szerződés teljesítése során a Szerződő Fél [vagyis a Systran Luxembourg] minden eredményéről, illetve az általa megszerzett szabadalomról; ez az eredmény vagy szabadalom az Európai Közösségek tulajdona, amely a már létező ipari vagy szellemi tulajdonjogok esetét kivéve szabadon rendelkezhet arról.

2. A Bizottság automatikus fordítási szolgáltatása, beleértve azok összetevőit is, a Bizottság tulajdonában maradnak, még ha azokat a szerződés teljesítése során módosítják is, kivéve a már létező ipari vagy szellemi tulajdonjogok esetét."

96 Az első migrációs szerződés 13. cikkének 1. és 2. pontja tehát kifejezetten fenntartja a korábban létező szellemi és ipari tulajdonjogok kérdését. A Bizottság tehát nem hivatkozhat e rendelkezésre azon állítás céljából, amely szerint nyilvánvaló, hogy a felperesek lemondtak a Systran-rendszerre vonatkozó szerzői jogaikra és know-how-jukra vonatkozó követeléseikről. E jogok, és egészen konkrétan azok, amelyek a Systran szoftver Systran Unix változatára vonatkoznak a migrációs szerződések aláírását

megelőzően is fennálltak, amire akkor került sor, amikor a Bizottság által használt EC-Systran Mainframe változat elavulttá vált.

97 Emellett – ahogy azt a felperesek is jelezték a tárgyalás során – az első migrációs szerződés 13. cikkéből egyértelműen kitűnik, hogy az 1. pont csak a Systran szoftver EC-Systran Unix változata véglegesítésének „EC" részére vonatkozik, vagyis a Systran Luxembourg, mint szerződő partner minden eredményére és az általa megszerezhető minden szabadalomra, a migrációs szerződések végrehajtása során. Mindannak a tulajdonjoga, ami az esetleges eredmények és szabadalmak előtt létezett, tehát a Systran Unix változaté, amelyből az EC-Systran Unix változatot előállították, kívül esik a szerződés hatályán. Ennek megfelelően e szerződések nem vonják kétségbe az EC-Systran Unix változatban található nem módosított Systran Unix változat alapmagjára vonatkozó jogokat. Ami e rendelkezés 2. pontját illeti, az kifejezetten a „Bizottság automatikus fordítói szolgáltatására" vonatkozik, vagyis a Systran szoftver EC-Systran Mainframe változatára (lásd az első migrációs szerződés 2. cikkében szereplő, a fenti 27. pontban átvett meghatározást), fenntartva tehát a Systran Mainframe változatra vonatkozó jogok kérdését, mivel mindkét változat elavult a Systran Unix változatnak köszönhetően.

98 Emellett meg kell állapítani, hogy a Systran nem írta alá a migrációs szerződéseket, vagyis nem ruházhatott át semmit a Bizottságra a Systran szoftver általa fejlesztett és forgalmazott Systran Unix változatával kapcsolatban. A szerződéses jogviszony relatív szerkezetének alkalmazásában tehát – amely a tagállamok jogában közös általános elvnek tekinthető a szerződéssel kapcsolatos ügyekben – a migrációs szerződésekre önmagukban nem lehet hivatkozni a Systrannal szemben. E tekintetben, még ha feltételezhető is, hogy a Systran Luxembourg 2002. március 15-ére nem adta át a Bizottságnak „valamennyi, a Systran-csoport által követelt, és a Systran automatikus fordítói szolgáltatáshoz kapcsolódó jog […] naprakésszé tett bizonyítás[át]" (lásd a fenti 30. pontot), ennek nem lehet az a következménye, hogy a Systran elveszíti azt a lehetőséget, hogy a Bizottsággal szemben azokra a jogokra hivatkozhasson, amelyek őt a WTC-csoporthoz tartozó társaságok megszerzése, vagy még inkább a Systran Unix változat létrehozása és forgalmazása alapján megilletik, amely tényekről a Bizottság is

tudomással bírt. Arra is fontos rámutatni, hogy – miként azt a felperesek is kifejtették a tárgyaláson, anélkül hogy ezzel kapcsolatban a Bizottság ellentmondást fogalmazott volna meg – a migrációs szerződések aláírásának idején a Systran Luxembourg nem egy, a Systran-csoportba teljes mértékben beolvadt társaság, hanem olyan közös vállalkozás volt, amely egyesítette egyrészt a korábban az EC-Systran Mainframe változat karbantartása érdekében a Bizottsággal dolgozó vállalkozások érdekeit, valamint a Systran-csoport érdekeit Luxemburgban.

99 Végül és minden esetben, a szellemi tulajdon területén alapelv, hogy a tulajdonjogok átruházására vonatkozó kikötést nem lehet vélelmezni. Főszabály szerint egy ilyen kikötés nem lehet hallgatólagos, annak kifejezettnek kell lennie. A jelen ügyben a felek által a Törvényszékhez benyújtott dokumentumokból egy, a Systran, vagy akár Systran-csoporthoz tartozó vállalkozás szellemi tulajdonjogainak átruházására vonatkozó szerződéses rendelkezés sem olvasható ki, amelyre a Systran szoftver Systran Unix változata tekintetében hivatkozni lehetne.

100 A fentiekből kitűnik, hogy a Bizottság által hivatkozott szerződéses rendelkezések egyike sem támasztja alá azt az állítást, amely szerint a jelen jogvita szükségképpen szerződéses jellegű lenne. E szerződéses rendelkezések, amelyek egy múltbeli, a Systran Mainframe változatra vonatkozó szerződések esetében túlhaladott időszakra utalnak – amely változat a kilencvenes években az informatikai környezet fejlődése folytán elavult –, nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy a Bizottság rendelkezett vagy rendelkezik a Systran-csoport arra vonatkozó engedélyével, hogy harmadik személlyel olyan, a Systran szoftvernek a Systran-csoport által kifejlesztett és forgalomba hozott Systran Unix változatával kapcsolatos információkat szolgáltasson ki, amelyek esetlegesen a csoport által hivatkozott szerzői jog és know-how által biztosított védelem hatálya alá tartoznak.

101 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a felperesek kártérítés iránti keresetéből, valamint a tagállamok jogában közös általános elvekből – amelyekre a felperesek a Systran szoftver Systran Unix változatára vonatkozó jogaik, valamint annak

bizonyítása érdekében hivatkoztak, hogy a származtatott EC-Systran Unix változatban is szereplő tartalom harmadik személynek való kiszolgáltatását megelőzően a szerző engedélyét kell kérni – az tűnik ki, hogy a felperesek jogilag és ténybelileg megkövetelt módon bizonyították az ahhoz szükséges körülményeket, hogy a Törvényszék a Szerződés által számára szerződésen kívüli ügyekben biztosított hatáskört gyakorolhassa.

102 Emellett a Bizottság által a kártérítési kereset szerződéses jellegének bizonyítása érdekében hivatkozott különböző szerződéses rendelkezések vizsgálata lehetővé teszi annak megállapítását, hogy nem került sor a szerzői jog átruházására, vagy a Systran Unix változatra vonatkozó információk harmadik fél részére történő kiszolgáltatásának engedélyezésére a Systran-csoport részéről.

103 Ebből az összesített értékelésből az tűnik ki, hogy a szóban forgó jogvita nem szerződéses jellegű. Annak állítólagosan felróható és károkozó jellegét ugyanis, hogy a Bizottság harmadik személynek tulajdonjog, vagy know-how által védett információkat adott át azok jogosultjának kifejezett engedélye nélkül, a tagállamok jogában közös, az ilyen ügyekben alkalmazandó általános elvekre figyelemmel kell értékelni, nem pedig a múltban kötött szerződésekben szereplő olyan szerződéses rendelkezések alapján, amelyek nem a Systran Systran Unix változatra vonatkozó szerzői jogát és know-howját érintik.

104 A Bizottságnak a kereset állítólagos szerződéses alapja miatti elfogadhatatlanságára vonatkozó állításait tehát el kell utasítani.

2. A kereset egyértelműségének hiányáról

a) A felek érvei

105 A Bizottság előadja, hogy a kereset elfogadhatatlan, mivel nem felel meg az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) pontjában szereplő feltételnek, amely szerint a keresetlevélnek tartalmaznia kell „a jogvita tárgy[át] és a felhozott jogalapok rövid ismertetés[ét]". A keresetlevél nem jelöli meg azokat a jogszabályi rendelkezéseket, amelyeket a Bizottság megsértett volna, és kevés konkrétumot tartalmaz a felperes által hivatkozott bitorlással, illetve a know-how kiszolgáltatásával kapcsolatban.

106 A felperesek lényegében hangsúlyozzák, hogy a keresetlevél kellőképpen pontos ahhoz, hogy lehetővé tegye a Bizottság számára védekezésének előkészítését és a Törvényszék számára a keresetről való határozathozatalt.

b) A Törvényszék álláspontja

107 A Bíróság alapokmánya 21. cikkének első bekezdése értelmében, amely a Törvényszék előtti eljárásokra ugyanezen alapokmány 53. cikkének első bekezdése szerint és a Törvényszék eljárási szabályzata 44. cikke 1. §-ának c) pontja szerint alkalmazandó, minden keresetlevélnek tartalmaznia kell a jogvita tárgyát és a felhozott jogalapok rövid ismertetését. Ennek kellően világosnak és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye az alperes részére védekezésének előkészítését, és hogy a Törvényszék gyakorolhassa bírósági felülvizsgálati jogkörét. A jogbiztonság és a gondos igazságszolgáltatás biztosítása végett szükséges, hogy az alapvető ténybeli és jogi elemek,

amelyeken a kereset alapul, legalább összefoglalva, viszont koherens és érthető módon kiderüljenek magából a keresetlevél szövegéből (a Törvényszék T-85/92. sz., De Hoe kontra Bizottság ügyben 1993. április 28-án hozott végzésének [EBHT 1993., II-523. o.] 20. pontja és a T-294/04. sz., Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ügyben 2005. július 11-én hozott végzésének [EBHT 2005., II-2719. o.] 23. pontja).

108 A valamely intézmény által állítólagosan okozott károk megtérítése iránti kérelmet tartalmazó keresetlevél akkor felel meg e követelményeknek, ha tartalmazza többek között azokat az elemeket, amelyek alapján azonosítható a felperes által az intézmény terhére rótt magatartás (a fenti 107. pontban hivatkozott Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ügyben hozott végzés 24. pontja).

109 A jelen ügyben a felperesek keresetlevelükben arra utalnak, hogy a Bizottság jogellenesen szolgáltatta ki harmadik félnek a Systran know-how-ját egy ajánlati felhívás odaítélését követően, és ezzel a szerzői jogait sértő bitorlást követett el. Két jogellenes és károkozó magatartásról van szó, amelyeket a Bizottság tanúsított (lásd a fenti 66. pontot). Ezen utalásokra figyelemmel a Bizottság felkészülhetett a védekezésre.

110 A Bizottságnak a keresetlevél egyértelműségének hiánya miatt annak elfogadhatatlanságára vonatkozó állításait el kell tehát utasítani.

3. A Törvényszék arra vonatkozó hatáskörének hiányáról, hogy egy szerződésen kívüli felelősség megállapítása iránti kereset kapcsán bitorlási ügyről döntsön

a) A felek érvei

111 A Bizottság előadja, hogy a kereset elfogadhatatlan, mivel a Törvényszék nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy egy szerződésen kívüli felelősség megállapítása iránti kereset kapcsán bitorlási ügyekről döntsön, ahogy azt a fenti 52. pontban hivatkozott Document Security Systems kontra EKB ügyben hozott végzésben is megállapították. E tekintetben a Bizottság rámutat, hogy a védjegyjog területén bekövetkezett teljes körű harmonizációval ellentétben a szerzői jog csak részleges harmonizáció tárgya volt, amely azonban vonatkozik a szoftverek védelmére (91/205 irányelv). Ennek ellenére a szerzői jog, illetve a szabadalmi jog esetében a bitorlási per nem tartozik azon jogorvoslatok közé, amelyekkel kapcsolatban a közösségi bíróságoknak hatásköre van. Ugyanez a helyzet a know-how-val is, amelyre semmilyen közösségi jogi harmonizáció nem vonatkozik. A Bizottság elutasít bármiféle analógiát a fenti 79. pontban hivatkozott Adams kontra Bizottság ügyben hozott ítéletben szereplő megoldással kapcsolatban, azzal az indokkal, hogy a felperesek nem hivatkoztak az EK 287. cikk megsértésére, hanem csak utaltak a know-how felróható kiszolgáltatására, további pontosítás, illetve bizonyíték nélkül. Emellett, a fent hivatkozott Adams kontra Bizottság ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügytől eltérően, a jelen ügyben az információkat szerződéses viszonyokban szerezték meg, nem pedig titokban átadott dokumentumokból.

112 A felperesek kifejtik, hogy figyelemmel a szoftverek szerzői jogi védelme terén létező harmonizációra (91/250 irányelv), a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel a Bizottság által elkövetett szoftverre vonatkozó szerzői jogsértés vizsgálatára. A jelen kereset tehát nem rendelhető alá a nemzeti jogorvoslat igénybevételének, amely, szemben a fenti 52. pontban hivatkozott Document Security Systems kontra EKB ügyben hozott

végzés alapjául szolgáló, szabadalmi védelemre vonatkozó üggyel, nem eredményezhetné a kár megtérítését. A felperesek hatékony bírói jogvédelmének biztosításáról van szó. A know-how felróható kiszolgáltatását illetően a felperesek hangsúlyozzák a fenti 79. pontban hivatkozott Adams kontra Bizottság ügyben hozott ítélet jelentőségét, amely elismerte, hogy a Bizottságot és személyzetét az EK 287. cikk alapján terhelő titoktartási kötelezettség általános jogelv.

b) A Törvényszék álláspontja

113 A Bizottság a fenti 52. pontban hivatkozott Document Security Systems kontra EKB ügyben hozott végzésre hivatkozik annak alátámasztása érdekében, hogy a Törvényszék nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy kártérítés iránti kereset kapcsán bitorlási ügyekről döntsön.

114 Ugyanakkor rá kell mutatni, hogy az e végzés alapjául szolgáló ügyben a Törvényszék különbséget tett a felperes által benyújtott szabadalombitorlási kereset és a szigorúan vett kártérítési kereset között. A felperes kérelmében ugyanis azt kérte a Törvényszéktől, hogy állapítsa meg, hogy az Európai Központi Bank (EKB) megsértette a szabadalomból eredő jogait, és kötelezze azt arra, hogy kártérítést és kamatokat fizessen a vitatott szabadalomból eredő jogok megsértéséért (a fenti 52. pontban hivatkozott Document Security Systems kontra EKB ügyben hozott végzés 25. pontja). Válaszul a Törvényszék mindenekelőtt rámutatott, hogy nem rendelkezik hatáskörrel a szabadalombitorlási kereset elbírálására (a fenti 52. pontban hivatkozott Document Security Systems kontra EKB ügyben hozott végzés 50–75. pontja). Ami a szigorúan vett kártérítési keresetet illeti, a Törvényszék kifejezetten kiemelte, hogy hatáskörrel rendelkezik annak elbírálására az EK 235. cikk, valamint az EK 288. cikk második bekezdése értelmében (a fenti 52. pontban hivatkozott Document Security Systems kontra EKB ügyben hozott végzés 76. pontja). Ezt a kártérítési keresetet ugyanakkor

jogilag nyilvánvalóan megalapozatlannak nyilvánította, mivel a felperes az ügyben semmilyen bizonyítékot nem nyújtott be, amely alapján meg lehetett volna állapítani az alperes kifogásolt magatartásának jogellenességét (a fenti 52. pontban hivatkozott Document Security Systems kontra EKB ügyben hozott végzés 80–82. pontja).

115 A jelen ügyben rá kell mutatni, hogy a szerzői jog bitorlásának fogalmára a know-how bizalmas jellegével együttesen kizárólag a Bizottság magatartásának jogellenessé minősítése céljából hivatkoznak egy szerződésen kívüli felelősség megállapítása iránti keresetben. A szóban forgó magatartás jogellenes jellegének értékelését a tagállamok jogában közös általános elvek alapján kell elvégezni, és az nem igényli hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság előzetes határozatát, ahogy az a különböző szabadalmak kapcsán szükséges volt a fenti 52. pontban hivatkozott Document Security Systems kontra EKB ügyben hozott végzés alapjául szolgáló ügyben. Ennek megfelelően az EKB megsemmisítés iránti kereseteket nyújtott be több tagállamban, és egyes megkeresett bíróságok első fokon döntöttek ezekről a keresetekről, e határozatok pedig – amelyek bíróságonként ellentmondóak voltak – fellebbezések tárgyát képezték (a fenti 52. pontban hivatkozott Document Security Systems kontra EKB ügyben hozott végzés 21–24. pontja).

116 Következésképpen az EK 235. cikk és az EK 288. cikk második bekezdése által a szerződésen kívüli felelősség tekintetében a Törvényszékre ruházott hatáskörre, valamint a felperesek által az állítólagos bitorlás folytán elszenvedett kár Bizottság általi megtérítésének elérésére alkalmas nemzeti jogorvoslati út hiányára figyelemmel semmi sem zárja ki, hogy a bitorlás felperesek által használt fogalmát figyelembe lehessen venni a Bizottság magatartásának jogellenessé minősítése szempontjából egy kártérítés iránti kereset keretében.

117 A bitorlásnak a felperesek által a jelen kártérítési kereset keretében használt fogalmát kizárólag a tagállamok jogában közös általános elvek alapján kell értelmezni, amelyeket a számítógépi programok tekintetében több harmonizációs irányelvben átvettek, illetve meghatároztak. Ezért el kell utasítani a Bizottságnak a kereset azon az alapon

való elfogadhatatlanságára vonatkozó állításait, hogy a Törvényszék nem rendelkezik hatáskörrel a bitorlás megállapítására abban az értelemben, amelyet egy tagállam hatáskörrel rendelkező nemzeti hatósága kölcsönözhetne ennek a kifejezésnek ezen állam jogának alkalmazásában.

B – *A kérelmek további részeiről*

118 A Bizottság kifejti, hogy a felperesek által előterjesztett kérelmek több része elfogadhatatlan. Azokról a kérelmekről van szó, amelyek arra irányulnak, hogy a Törvényszék rendelje el a Bizottság által elkövetett bitorlási és kiszolgáltatási cselekmények azonnali abbahagyását, bizonyos informatikai adatok lefoglalását vagy megsemmisítését a Bizottságnál és a Gosselies társaságnál, továbbá a Törvényszék határozatának szakfolyóiratokban, szaklapokban, valamint internetes szakoldalakon a Bizottság költségére történő közzétételét.

119 Ezzel kapcsolatban a Bizottság arra az állandó ítélkezési gyakorlatra hivatkozik, amely szerint a közösségi bíróság még kártérítési per keretében sem utasíthat valamely közösségi intézményt a közigazgatási hatósági előjogok sérelme nélkül (lásd a Törvényszék T-279/03. sz., Galileo International Technology és társai kontra Bizottság ügyben 2006. május 10-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-1291. o.] [a továbbiakban: Galileo-ügyben hozott ítélet] 60. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

120 Emlékeztetni kell arra, hogy az EK 288. cikk második bekezdése értelmében „szerződésen kívüli felelősség esetén a Közösség a tagállamok jogában közös általános elveknek megfelelően megtéríti az intézményei vagy alkalmazottai által feladataik teljesítése során okozott károkat". E rendelkezés célja mind a szerződésen kívüli felelősség

feltételeinek, mind a kártérítéshez való jog terjedelmének és módjainak meghatározása. Egyébiránt az EK 235. cikk a Bíróság hatáskörébe utalja „a 288. cikk második bekezdésében említett kártérítési vitákat".

121 E két rendelkezésből következően – amelyek az ESZAK 40. cikk első bekezdésével ellentétben, amely csak a pénzbeni kártérítésről rendelkezett, nem zárják ki a természetbeni kártérítés engedélyezését sem – a Bíróság hatáskörébe tartozik a Közösség minden olyan kártérítési formára való kötelezése, amely a szerződésen kívüli felelősség terén megfelel a tagállamok jogában közös általános elveknek, beleértve – amennyiben az ezen elveknek megfelelőnek tűnik – a természetbeni, adott esetben valamely cselekvésre vagy az attól való tartózkodásra felszólító meghagyás formájában megvalósuló kártérítést is (a fenti 119. pontban hivatkozott Galileo-ügyben hozott ítélet 63. pontja).

122 Következésképpen a Közösség főszabály szerint nem mentesülhet a Bíróságtól származó, hasonló eljárási intézkedés alól, mivel annak kizárólagos hatásköre van a Közösségnek felróható károk megtérítésével kapcsolatos keresetek elbírálására (lásd egy védjegy területén adott utasítással kapcsolatban a fenti 119. pontban hivatkozott Galileo-ügyben hozott ítélet 67. pontját).

123 Az állítólagosan elszenvedett kár teljes megtérítése megköveteli, hogy a szerzői jog jogosultjának joga az eredeti állapotában helyreállításra kerüljön, e helyreállítás pedig legalább azt igényli – függetlenül az esetleges kár számszerű összegétől –, hogy azonnal hagyjanak fel a jogosult jogát sértő magatartással. A jelen esetben kért intézkedéssel a felperesek azt szeretnék elérni, hogy a Bizottság hagyjon fel a szerzői jogaik szándékos megsértésével (a fenti 119. pontban hivatkozott Galileo-ügyben hozott ítélet 71. pontja). A kár teljes megtérítése megvalósulhat a bitorlás eredményének elkobzásával, illetve megsemmisítésével vagy a Törvényszék határozatának a Bizottság költségén történő közzétételével is.

124 Ebből következően a Bizottságnak a kérelmek azon részeinek elfogadhatatlanságára vonatkozó állítását, amelyek nem az állítólagos kár megtérítése iránti kérelemmel kapcsolatosak, el kell utasítani.

125 A fentiekből következik, hogy a jelen keresettel szemben hivatkozott eljárásgátló okokat el kell utasítani.

II – *Az ügy érdeméről*

126 A Közösségnek az EK 288. cikk második bekezdése szerinti, nem szerződésen alapuló kártérítési felelősségének megállapíthatósága feltételezi a közösségi intézménynek felrótt magatartás jogellenességére, a kár tényleges bekövetkezésére, valamint a magatartás és az állítólagos kár közötti okozati összefüggésre vonatkozó feltételek egyidejű fennállását (a Bíróság 26/81. sz., Oleifici Mediterranei kontra EGK ügyben 1982. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1982., 3057. o.] 16. pontja és a C-243/05. P. sz., Agraz és társai kontra Bizottság ügyben 2006. november 9-én hozott ítéletének [EBHT 2006., I-10833. o.] 26. pontja).

A – *A felperesek által hivatkozott jogokról és a Bizottság magatartásának jogellenességéről*

127 A közösségi intézménynek felrótt jogellenes magatartásnak olyan jogsértésből kell állnia, amely a személyek részére jogokat biztosító valamely jogszabály kellően egyértelmű megsértését képezi (a Bíróság C-352/98. P. sz., Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ügyben 2000. július 4-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-5291. o.] 42. pontja). Ha ez az intézmény csak jelentősen korlátozott vagy gyakorlatilag a semmivel egyenlő mérlegelési mozgástérrel rendelkezik, akkor a közösségi jog egyszerű megsértése is elegendő annak megállapításához, hogy kellően egyértelmű jogsértésről van szó (a fent hivatkozott Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 44. pontja).

128 A felperesek lényegében kifejtik, hogy lényegi hasonlóság áll fenn a Systran-csoport által 1993 óta fejlesztett Systran Unix változat és a Systran Luxembourg által a Bizottság szükségleteinek kielégítése érdekében 1997. december 22-e óta fejlesztett EC-Systran Unix változat között. E jelentős hasonlóság lehetővé tette, hogy a felperesek a Systran Unix változatra vonatkozó szerzői jogok és know-how alapján kifogásolják, hogy engedélyük nélkül harmadik félnek kiszolgáltatták az EC-Systran Unix változatot. A jogvita tárgyát képező ajánlati felhívás tehát a szerzői jogok megsértésével, valamint a Systran-csoport know-how-jának a felróható kiszolgáltatásával járt, amelyek alkalmasak a Bizottság szerződésen kívüli felelősségének megalapozására.

129 A Bizottság vitatja a Systran-csoport által a Systran szoftver vonatkozásában követelt jogok fennállását. Előadja, hogy ő maga a jogosultja az általa tanúsított cselekmények elvégzéséhez szükséges szellemi tulajdonjogoknak, és neki nem roható fel, hogy az EK 288. cikk második bekezdését sértő módon bitorlást követett volna el, vagy know-how-t szolgáltatott volna ki.

1. A Systran szoftver különböző változatainak összehasonlításáról

a) A felek érvei

130 A felperesek a Systran szoftver három részét különböztetik meg, amelyek együttműködnek egymással, ezek a mag, a nyelvi programok – más néven „nyelvi rutinok” – és a szótárak. Ebben az összefüggésben a felperesek kiemelik, hogy a Systran Unix változat eredeti mű, és hogy az EC-Systran Unix változat az eredeti műből származtatott mű. A két változat összehasonlítása ugyanis annak megállapítását teszi lehetővé, hogy azok szinte azonosak, vagy legalábbis lényegesen hasonlóak. Ez nem is lehet másként,

mivel az EC-Systran Unix változat megalkotása céljából a Systran Luxembourg 1997. december 22-től átvette a Systran által 1993 óta fejlesztett Systran Unix változatot, hogy abba integrálja az EC-Systran Mainframe változat szótárait.

131 A Bizottság átveszi a felpereseknek a Systran szoftver felépítésére vonatkozó leírását, kiegészítve azt a segédprogramokkal, amelyek közé többek között a felületek és a szótárkezelő eszközök is tartoznak. Rámutat, hogy a mag, a nyelvi programok és a szótárak forráskóddal rendelkeznek, amelyet gépi kódra kell fordítani. Ennek megfelelően a nyelvi programokon végzett változtatást követően azokat, illetve a magot ismét le kell fordítani, de a mag e művelet során nem minden alkalommal módosul. A Bizottság szerint a nyelvi programok bővítése a mag, az adatstruktúra, illetve az előkészítő dokumentáció semmilyen módosítását nem igényli. Az kizárólag a forráskód nyelvi részének módosítását foglalja magában. Ehhez hasonlóan a szótárak kódolása sem igényli a mag, illetve a rendszer adatszerkezetének módosítását, így a forráskódot és az előkészítő dokumentációt nem kell módosítani. Emellett a segédprogramok módosítás nélkül, magukban használható szkriptek.

132 A Systran Unix változat és az EC-Systran Unix szinte azonos voltára vonatkozó érvre válaszul a Bizottság kifejti, hogy az EC-Systran Unix változatot nem a Systran Unix változatból alakították ki, ahogy azt a felperesek állítják, hanem a korábbi EC-Systran Mainframe változatból. A Systran Luxembourg-ral kötött migrációs szerződésekben használt „migráció” kifejezés tehát azt jelenti, hogy kizárólag a szoftver informatikai környezete változik, míg logikai struktúrái megmaradnak. A Systran-csoport tehát nem „Systran-rendszer teljesen új változatát [szolgáltatta] Unixra”, ahogy azt a felperesek állítják. Ebben az összefüggésben a Bizottság hangsúlyozza, hogy még mindig rendelkezik az EC-Systran Mainframe-re vonatkozó szerződések alapján megszerzett jogokkal.

133 E tekintetben a Bizottság kifejti, hogy a WTC által létrehozott Systran Mainframe változat módosításai a Bizottság által használt EC-Systran Mainframe változatban nemcsak a szótárakat érintették, amelyeket a Bizottság személyzete rendszeresen bővített, hanem a magot és főként a nyelvi rutinokat is. A Bizottság szerint a WTC által a hetvenes években kifejlesztett Systran Mainframe nyelvi rutinjai kezdetlegesek voltak, és a Bizottság igen sok munkaórát és jelentős összegeket fektetett abba, hogy javítsa ezeket a rutinokat, hogy azok megfeleljenek az EC-Systran Mainframe változat sajátos igényeinek. Az EC-Systran Mainframe változat szintén tartalmazott nyelvi rutinokat, amelyeket kifejezetten a Bizottság fejlesztett ki, illetve kifejezetten a Bizottságnak fejlesztettek ki (lásd a Bizottság Fordítási Főigazgatóságának [a továbbiakban: DGT] 2008. január 16-i, az „EC-Systran Unix és az EC-Systran Mainframe közötti származási kapcsolatokról" szóló műszaki jegyzetét [a továbbiakban: a DGT első jegyzete]).

134 A Bizottság arra is rámutat, hogy ha a migrációt a Systran Unix változat nyelvi programjainak használatával végezték volna az EC-Systran Unix változatban, semmilyen eredményt nem lehetett volna elérni a görög–francia, angol–görög, spanyol–francia, francia–német, spanyol–olasz–holland nyelvpárokra vonatkozóan, mivel ezek a nyelvpárok nem léteztek a Systran Unix változatban (lásd „Az EC-Systran migrációjának, valamint az EC-Systran és a Systran-rendszer fúziójának megvalósíthatósága" című 1998. május 4-i Atos-jelentést, 32. o., a továbbiakban: 1998. május 4-i jelentés). Emellett, mivel az EC-Systran Mainframe változat szótárainak kódjai nagymértékben inkompatibilisek voltak a Systran Unix változat nyelvi programjaival, az egyéb nyelvpárok nyelvi programjait szintén migráció alá kellett volna vetni, hogy megfeleljenek a Bizottság igényeinek. Következésképpen a Systran Luxembourg az EC-Systran Mainframe változat valamennyi nyelvi programját konvertálta az Eurot konvertálóprogram segítségével, nem pedig helyettesítette azokat a Systran Unix változat megfelelő elemeivel. A Bizottság által használt szótárak minden esetben igénylik a kapcsolódó nyelvi programokat, így azok nem használhatók fel újra a Systran Unix változatba történő puszta integráció révén.

135 Ebben az összefüggésben a Bizottság előadja, hogy az EC-Systran Unix változatot a Systran Luxembourg az EC-Systran Mainframe rendszer migrációja alapján fejlesztette ki, amely rendszer magját a WTC készítette, azonban számos elemét módosították a Bizottság kérésére különböző szerződések keretében, amelyek meghatározták, hogy a számára végzett fejlesztések tulajdonjoga a Bizottságot illeti meg. Az EC-Systran Mainframe változatnak az EC-Systran Unix változatba való migrációja azzal jár, hogy az utóbbi változat nem csupán a Systran Unix szoftver egyszerű változata.

136 Emellett a Systran Unix és az EC-Systran Unix változatok közötti különböző hasonlóságokat illetően, amelyek a felperesek informatikai szakértője, H. Bitan jelentésében (a továbbiakban: Bitan-jelentés) végzett összehasonlításból tűnnek ki, a Bizottság kifejti, hogy ezek nem bizonyítják, hogy felróható magatartást tanúsított volna, vagy hogy bitorlást követett volna el. A Bizottság véleménye szerint abból, hogy a Systran szoftver két szóban forgó változata szinte azonos, csak arra lehet következtetni, hogy egyrészt a Systran-csoport korábban már létező rendszerének elemeit használta fel, ami felveti azt a kérdést, hogy miért volt szükség négy évnyi munkára és több százezer euróra az ilyen hasonlóság eléréséhez, másrészt pedig, hogy valószínű, hogy a Systran-csoport a Bizottság számára elvégzett fejlesztéseket használta fel, integrálva azokat saját forgalomba hozott rendszerébe, annak ellenére, hogy a különböző migrációs szerződések alapján nem rendelkezett jogokkal ezen összetevőkre vonatkozóan. Ennélfogva az elvégzett összehasonlítás az elejétől fogva hibás, mivel az összehasonlítandó változatok nem a Systran-csoport által birtokolt változatok voltak, hanem azok, amelyeket a Systran a Bizottság számára fejlesztett a migrációs szerződések keretében. A Bizottság e tekintetben fenntartja a lehetőséget jogai védelmére.

b) A Törvényszék álláspontja

137 A Bizottság magatartása jogszerűtlenségének bizonyítására a felperesek előadják, hogy a Systran Unix változat eredeti mű, az EC-Systran Unix változat pedig, amelyekkel kapcsolatban a szerzői jogot érintő bitorlás és a know-how kiszolgáltatása történt, a Systran szoftver ezen változatának származékos műve. Ez a bizonyítás főként a

Systran Unix és EC-Systran Unix változatoknak a felperesek informatikai szakértője, H. Bitan által elvégzett összehasonlításán alapul, aki jogi doktor, távközlési és informatikai mérnök, a Cour de Cassation (Franciaország) által elismert informatikai szakértő, a tribunal administratif és cour d'appel de Paris (Franciaország) mellett működő szakértő, valamint a Panthéon-Assas Paris-II egyetem oktatója.

138 A felperesek által ezzel kapcsolatban előterjesztett adatok vizsgálata, amelyekkel kapcsolatban a Bizottságnak is volt lehetősége előterjesztenie észrevételeit, három ténybeli megállapítás megtételét teszi lehetővé.

139 Először, rá kell mutatni, hogy a felek egyetértenek annak kiemelésében, hogy a Systran szoftver szerkezete, mind a Systran Unix, mind az EC-Systran Unix változat esetében több részre bontható (lásd a Bitan-jelentést, a H. Bitan által készített műszaki feljegyzést, a továbbiakban: Bitan első műszaki feljegyzése és Bitan második műszaki feljegyzése):

– a mag, vagyis a szoftver fő eleme, amely irányítja a fordítási folyamat egészét a szoftver többi összetevőjének segítségével, amelyek tevékenységét ellenőrzi; a mag tartalmazza a fordítási folyamat vezérlő mechanizmusát, a nyelvi rutinokkal és szótárokkal kompatibilis adatszerkezetet, valamint a fordítási folyamat során felhasznált modulokat; egyesíti a szótárakat vezérlő algoritmusokat, a szótárakban használt „makrókat" fordító algoritmusokat, a különböző dokumentumformátumok, valamint a mondatokra bontás szűrőit;

– a nyelvi programok (más néven „nyelvi rutinok"), amelyek a homográf és lexikális rutinok több egymást követő elemzéséből, a forrásnyelvből a célnyelvre történő átalakításból, valamint a szintézisből tevődnek össze; e rutinok a fordítási folyamat folyamán előzetesen meghatározott rendben használt nyelvtani szabályok

összességéből állnak; azok szerepe a mag által a fordítási folyamat folyamán létrehozott elemzési területen található információk módosítása;

– a szótárak, amelyek a mag és a nyelvi programok által használt adatbázisok, valamint a segédprogramok, így többek között a felületek és a szótárkezelő eszközök; a szótárakban használt adatszerkezeteket a fordítási szabályokban és a kódkézikönyvekben határozták meg.

140 Azt is fontos kiemelni, hogy a mag által vezérelt fordítási folyamat három fő szakaszban zajlik, ezek: az előzetes feldolgozás, amelyben lezajlik a fordítandó forrásdokumentum szűrése, mondatokra bontása, a szótárak vizsgálata, többféle előzetes nyelvi feldolgozás és az „eredeti elemzési terület" kialakítása; a nyelvi rutinok alkalmazása a szakaszokba szervezett elemzési területen (elemzés, átalakítás, szintézis); valamint az utólagos feldolgozás, amely lehetővé teszi a mondatok rekonstrukcióját és a fordított dokumentum visszaállítását, megtartva annak eredeti formátumát.

141 Ezek a Systran szoftver felépítésére és működésére vonatkozó magyarázatok mind a Systran Unix, mind az EC-Systran Unix változatra vonatkoznak. Ebből következik, hogy a szoftver különböző részei, bár egy egység részei, azon belül egyedi szerepet játszanak. Hangsúlyozni kell többek között a mag egyediségét és jelentőségét, amely előkészíti a szöveget, elvégezve annak szűrését, mondatokra tagolását, majd minden mondat esetében a szótár információi alapján létrehozza az elemzési területet. A nyelvi rutinok később ezen a területen működnek.

142 A Systran szoftver ezen, a felperesek által bizonyító jelleggel megállapított és önmagában a Bizottság által sem vitatott szerkezetére figyelemmel kell megvizsgálni a felek által a jelen ügyben szereplő Systran szoftver különböző változatai kapcsán hivatkozott jogokat.

143 Másodszor, a felperesek által a Systran Unix változat és az EC-Systran Unix változat – vagyis azon változatok, amelyekre a Bizottság kifogásolt magatartásának jogellenességére vonatkozó állítással összefüggésben kizárólagosan hivatkoztak – összehasonlításának eredményei kapcsán bemutatott adatok lehetővé teszik a lényeges hasonlóság bizonyítását a Systran szoftver két változata között.

144 Ugyanis a Bitan-jelentésben a Systran szoftver,Systran Unix és EC-Systran Unix változata bizonyos fokú azonosságának, vagy legalábbis lényegi hasonlóságának alátámasztása érdekében tett főbb megállapítások a következők:

– az adatszerkezetek tekintetében a Systran Unix változat és az EC-Systran Unix változat adatszerkezeteinek legalább 72%-a azonos vagy kevéssé különböző (lásd a „Szintézis" című 5. pontot és „Az adatszerkezetek leírásának összehasonlító elemzése" című 3.1 pontot);

– a kódkézikönyvek tekintetében a Systran Unix kézikönyvében szereplő kódok többségét átvették az EC-Systran Unix változatban (lásd a „Szintézis" című 5. pontot" és „A kódkézikönyvek összehasonlító elemzése" című 3.2 pontot);

– a forráskódok tekintetében a Systran szoftver két változatának fő elemét képező magban a hasonlóság 80–95%, további hasonlóságok léteznek a nyelvi rutinok szintjén, ugyanis a Systran Unix változat rutinjainak nagy része megtalálható az EC-Systran Unix változatban is (lásd a „Szintézis" című 5. pontot és „A forráskódok összehasonlító elemzése" című 4. pontot).

145 E ténybeli megállapításokat önmagukban a Bizottság sem vitatja, amely kifejti egyrészt, hogy az EC-Systran Unix változat az EC-Systran Mainframe változat származékos

műve, másrészt pedig, hogy a Systran Unix változat olyan mű, amely magában foglalja az EC-Systran Mainframe változat – amely maga is a Systran Mainframe származékos műve –, illetve az EC-Systran Unix változat alapján tulajdonában álló fejlesztéseket (lásd a fenti 132–136. pontot, és a lenti 150–157. pontot).

146 Ennek megfelelően a tárgyalás során a Bizottság jelezte, hogy nem mond ellent H. Bitannak, aki a keresetlevélhez csatolt dokumentumokban hasonlóságokat állapított meg a Systran Unix változat és az EC-Systran Unix változat között.

147 Következésképpen, figyelemmel a felperesek által benyújtott bizonyítékokra és az ezekkel kapcsolatban az eljárás során tett észrevételekre (lásd a fenti 137–146. pontot), meg kell állapítani, hogy a felperesek kellő bizonyító erővel támasztották alá, hogy a jelen ügyben lényegi hasonlóság áll fenn a Systran Unix változat és az EC-Systran Unix változat között, és így hivatkozhatnak a Systran-csoportnak a Systran által 1993 óta fejlesztett Systran Unixon fennálló jogaira annak érdekében, hogy kifogásolják, hogy engedélyük nélkül harmadik félnek szolgáltatták ki az EC-Systran Unix származékos változatot, amelyet a Systran Luxembourg által a Bizottság szükségleteinek kielégítése érdekében 1997. december 22-e óta átalakított.

148 E következtetés nem kérdőjelezi meg azokat a jogokat, amelyekkel a Bizottság a migrációs szerződések, vagy azon tény alapján rendelkezhet az EC-Systran Unix változat tekintetében, hogy létrehozta és fejlesztette a nyelvi szükségleteinek megfelelő szótárakat. Az csak annak elismerését célozza, hogy a felperesek bizonyították, hogy a Systran szoftver bizonyos elemeit, így többek között a mag 80–95%-át és a nyelvi rutinok nagy részét a Systran hozta létre, és azok megtalálhatók az e vállalkozás által forgalomba hozott Systran Unix változatban is, anélkül, hogy az ügy irataiból az említett elemek tulajdonának Bizottságra ruházásával kapcsolatban bármi kitűnne.

149 Úgy tekinthető tehát, ahogy az egyébként a Bitan-jelentésben is szerepel, hogy az EC-Systran Unix változat létrehozása érdekében a Systran Luxembourg a Systran által forgalmazott Systran Unix változat igen nagy részét átvette, és abba integrálta az EC-Systran Mainframe változat szótárait.

150 A következtetés vitatása céljából a Bizottság kifejti, hogy az EC-Systran Unix változat valójában csak a korábbi EC-Systran Mainframe változat egyik informatikai környezetből egy másik informatikai környezetbe történő migrációjának eredménye. Ezt az érvet a Bizottság a DGT első jegyzetében fejti ki, amelynek következtetései lényegében a következők:

– „[a] tevékenységekről szóló jelentések azt bizonyítják, hogy az EC-Systran Unixot az EC-Systran Mainframe[-ből] hozták létre[, így] e szoftvert kezdettől fogva a Bizottság tulajdonából fejlesztették";

– „[a] WTC által létrehozott eredeti rendszer [a Systran Mainframe változat] viszonylag kezdetleges volt, figyelemmel a modulok és a programok rendkívül magas számára, amelyeket a Bizottságnak kellett fejlesztenie, hogy e változat megfeleljen a minőségi elvárásainak";

– „[a]nnál is könnyebb volt a Systran számára […] hogy migrált alaprendszerét [– vagyis a Systran Unix változatot –] ajánlja a Bizottságnak, mivel ez a migrált rendszer már tartalmazta az EC-Systran Mainframe bizonyos sajátos, az 1993/1994, vagyis azon időszak előtti együttműködésből és fejlesztésből származó elemeit, amikor a Systran SI megindította a Bizottság számára az EC-Systran Mainframe migrációját".

151 A Bizottság szerint az EC-Systran Mainframe és az EC-Systran Unix közötti állítólagos származási kapcsolatokra figyelemmel, az EC-Systran Mainframe-re vonatkozó szerződések alapján megszerzett jogok továbbra is általa megszerzettnek tekintendők. Emellett, a H. Bitan által a Systran Unix és az EC-Systran Unix változatok

kapcsán észlelt hasonlóságok tekintetében, a Bizottság előadja, hogy azok lényegében csak azt támasztják alá, hogy valószínű, hogy a Systran-csoport a Bizottság számára az EC-Systran Mainframe és EC-Systran Unix változatok keretében végzett fejlesztéseket használta fel azok Systran Unix változatba való integrálására.

152 A Bizottság ezen érvelésével ismét azt tagadja, hogy a Systran-csoportnak bármiféle joga lenne a Systran szoftverre vonatkozóan, függetlenül attól, hogy a WTC-csoporttól és létrehozójától megszerzett Systran Mainframe változatról van szó, vagy a Systran Unix változatról, amelyet a Systran-csoport több évvel azelőtt fejlesztett és hozott forgalomba, hogy a Systran-csoport létrehozta volna az EC-Systran Unix változatot, annak érdekében, hogy kielégítse az EC-Systran Mainframe változat elavulásával szembesülő Bizottság igényeit.

153 Ahogy azt már a Törvényszék jelen kereset elbírálására vonatkozó hatáskörének vizsgálatánál kifejtettük (lásd a fenti 70–77. pontot), a Bizottság érvelése általános állításokon alapul, amelyek a szoftver jellegzetességeire, valamint a felperesek által benyújtott jogi és műszaki szakértői véleményekre figyelemmel nem kellőképpen pontosak.

154 Érvelésében ugyanis a Bizottság elsődlegesen szolgálatainak az EC-Systran Mainframe és EC-Systran Unix változatokban használt szótárak létrehozásában játszott szerepére hivatkozik, amit a felperesek nem is vitatnak, illetve kisebb mértékben arra a hatásra, amelyet szolgálatai gyakorolhattak az EC-Systran Unix változat egyes nyelvi rutinjaira. A Bizottság elhallgatja a Systran által elvégzett munkák jelentőségét a mag és a nyelvi rutinok nagyobb része tekintetében, és sohasem utal azokra a jogokra, amelyeket a Systran-csoport ebből szerezhetett. Márpedig, ahogy arra a fenti 147. pontban rámutattunk, a felperesek kellő bizonyító erővel támasztották alá, hogy a korábbi Systran Unix változat kifejlesztésénél és forgalomba hozatalánál fogva milyen alapon hivatkozhatnak az EC-Systran Unix változattal kapcsolatos jogokra.

155 Emellett a Bizottság a Törvényszék ilyen irányú kifejezett kérése ellenére sem volt képes műszaki bizonyítékot szolgáltatni annak alátámasztására, hogy a Systran-csoport miért ne hivatkozhatna a Systran szoftver Systran Unix változatán, vagy az annak programját vagy operációs forráskódját alkotó valamelyik informatikai elemen (különösen az alapmaghoz kapcsolódó részeken és a szoftver nyelvi programjain) fennálló szerzői jogára. A tárgyalás során a Bizottság azt is elismerte, hogy nem volt képes olyan bizonyítékokat előterjeszteni, amelyek lehetővé tették volna annak azonosítását, hogy a Systran Unix mely elemeire vonatkozóan hivatkozhat a Systran-csoporttal a Systran Mainframe változat tekintetében kötött szerződésből eredő tulajdonjogra. A Bizottság ezzel kapcsolatos érvelését (lásd a fenti 136. pontot) a Törvényszék tehát nem tudja elfogadni.

156 Emellett, még mindig a tárgyalás során, Sirinelli második véleményét, illetve Bitan második műszaki feljegyzését követően H. Bitan rámutatott, hogy a Systran Unix és Systran Mainframe változatok mindenképpen teljesen különbözőek pusztán azért, mert az alkalmazott nyelv eltér. Amellett, hogy a DGT első jegyzetében állított származtatási viszony alapján nem állapítható meg, hogy a felperesek a Systran Mainframe változaton fennálló jogok alapján miért ne követelhetnének jogokat az EC-Systran Mainframe változattal kapcsolatban, ami nem képezi a jelen ügy tárgyát, ennek az állítólagos származtatási viszonynak ellentmondanak azok a jelentős, informatikai síkon megmutatkozó különbségek, amelyek a Systran szoftvernek az idő múlásával elavult Mainframe környezetben működő változata, és az új, Unix és Windows informatikai környezethez átdolgozott változatai között állnak fenn, amely változatoknál nem vitatható, hogy az eredeti változat, a Systran Unix megalkotója a Systran. Ez a változat egyébként jóval régebbi, mint a Systran Luxembourg által a Bizottság szükségleteinek kielégítése érdekében 1997. december 22-től létrehozott EC-Systran Unix változat, ellentétben azzal, amit a DGT első jegyzetéből lehetne levezetni, amely tévesen hivatkozik az „1993/1994 [évekre], amikortól kezdve a Systran [Software Inc.] megindította a Bizottság számára az EC-Systran Mainframe migrációját” (lásd a fenti 150. pontot).

157 Következésképpen a fenti 147. pontban kifejtett következtetést a Bizottságnak az EC-Systran Unix változat EC-Systran Mainframe változatból való származtatására vonatkozó érvelése, illetve az EC-Systran Mainframe változat létrehozását követően a Systran Unix változatban szereplő állítólagos átvételek semmilyen módon nem cáfolják.

2. A Bizottság magatartásának jogellenességéről

158 A Bizottság kifogásolt jogellenes magatartása abban áll, hogy magának követeli a jogot arra, hogy elvégeztesse az ajánlati felhívásban szereplő munkákat, amelyek a Systran szoftver EC-Systran Unix változatában átvett Systran Unix változat a Systran-csoport szerzői joga vagy know-how-ja által védett elemeinek módosításával, illetve kiszolgáltatásával járhatnak, anélkül, hogy a Systran-csoport ezen elemek tulajdonjogát a Bizottságra szerződéssel átruházta volna, vagy engedélyt adott volna ilyen munkák elvégzésére.

a) A felek érvei

A szerzői jog bitorlásáról

159 A szerzői jog bitorlását illetően a felperesek kifejtik, hogy a Bitan-jelentésben felsorolt azonosságok vagy hasonlóságok ezen az alapon védelemben részesülő elemekre vonatkoznak, vagyis a Systran szoftver felépítésére és forráskódjaira. Az EC-Systran Unix változat a Systran Unixból származó mű, vagyis a Systran-rendszertől függő mű. Ennek következtében az első mű szerzője, a Systran-csoport kifogásolhatja a származékos mű minden, általa nem engedélyezett módosítását. Amikor harmadik személyt

bízott meg a Systran Luxembourg által létrehozott EC-Systran Unix változat módosítását célzó munkákkal, a Bizottság tehát bitorlást követett el, mivel nem volt joga e szoftver módosítására a Systran-csoport előzetes engedélye nélkül. A tagállamok jogában közös, a kérdéskörre alkalmazandó általános elvek megállapítása érdekében a felperesek hangsúlyozzák, hogy a bitorlást valamennyi tagállam joga bünteti, és jogellenes károkozásnak, jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekménynek vagy legalábbis olyan felróható magatartásnak ismeri el, amely az intézmények által okozott károk megtérítését vonhatja maga után.

160 A 91/250 irányelv 4. cikke szerint ugyanis, amit a tagállamok kötelesek voltak 1993. január 1-je előtt átültetni, egy szoftver szerzője jogosult „[elvégezni vagy engedélyezni az alábbi cselekményeket] a) a számítógépi program bármely eszközzel és bármely formában, részben vagy egészben történő tartós vagy időleges többszörözése [...]; b) a számítógépi program lefordítása, átdolgozása, feldolgozása és bármely más módon történő módosítása, valamint ezek eredményének többszörözése". E cselekmények egyikének a szerző engedélye nélküli megvalósítása a szoftver bitorlásának minősül. Ez az irányelv azt is hangsúlyozza, hogy a számítógépi programok a Berni Uniós Egyezmény értelmében vett irodalmi műként szerzői jogi védelemben részesülnek. A Berni Uniós Egyezményre utalás, amelynek mind a tizenöt tagállam részese volt a 91/250 irányelv elfogadásának idején, lehetővé tette a szerzői jog meghatározását a már létező általános elvekre hivatkozással.

161 A francia jogban, vagyis a Systran Unix változatot kifejlesztő és forgalmazó Systran-csoportra alkalmazandó jogban a 91/250 irányelvet a 91/250 irányelv végrehajtásáról és a szellemi tulajdonról szóló törvény módosításáról szóló, 1994. május 10-i 94-361. sz. törvény (a JORF 1994. május 11-i száma, 6863. o.) ültette át, belefoglalva azt a szellemi tulajdonról szóló francia törvénybe. A szoftver szerzője rendelkezik a szoftverre vonatkozó szerzői joggal, amennyiben az eredeti, és bitorlási kereset révén megvédheti szoftverét. E törvény L 122-6 cikke ezért úgy rendelkezik, hogy „a szoftver szerzőjének felhasználási joga kiterjed a következő cselekmények elvégzésére és engedélyezésére: [először] a szoftver részben vagy egészben történő tartós vagy időleges többszörözése, [másodszor] a szoftver lefordítása, átdolgozása, feldolgozása és

bármely más módon történő módosítása, valamint az ezek eredményeként létrejött szoftver többszörözése". Ennélfogva a szoftver szerzőjének engedélyezési körébe tartozó cselekményeknek a szerző engedélye nélküli elkövetése a szoftver bitorlását valósítja meg. A 91/250 irányelvet más tagállamok is átültették, így Luxemburg (a szerzői jogról, a szomszédos jogokról és az adatbázisokról szóló, 2001. április 18-i törvény, Mémorial A, 2001., 1042. o.; a továbbiakban: a szerzői jogról szóló luxemburgi törvény; különösen a 3. cikk) és Belgium (a számítógépi programok jogi védelméről szóló európai irányelv belga jogba történő átültetéséről szóló, 1994. június 30-i törvény, a Moniteur belge 1994. július 27-i száma, 19315. o.; a továbbiakban: a számítógépi programokról szóló belga törvény).

162 Az annak szükségességére vonatkozó érvre válaszolva, hogy bizonyítani kell, hogy a Systran-csoport a hivatkozott jogok jogosultja, a felperesek rámutatnak, hogy a Bizottság annak ellenére megköveteli ezt a bizonyítást, hogy számos olyan szerződést köthetett, amelyekben szerepelt, hogy a Systran-csoporthoz tartozó társaságok e jogok kizárólagos jogosultjai, valamint a tagállamok jogában közös, a kérdéskörre alkalmazandó általános elvek ellenére – ezeket Sirinelli professzor „A jogi személlyel szemben indított bitorlási kereset elfogadhatósága feltételeinek elemzése" (a továbbiakban: Sirinelli első véleménye) és „Az újraírt szoftver szerzői jogi védelmének elérése" (Sirinelli második véleménye) című véleményeiben foglalja össze –, különösen a látszat elmélete tekintetében, amely lehetővé teszi a látszólagos jogosult számára, hogy pert indítson, anélkül hogy a bitorló azt követelhetné, hogy nyújtsa be az átruházási szerződések egész sorozatát, vagy a jogosulttal kapcsolatos bármilyen kételyen alapuló elfogadhatatlanságra hivatkozhatna. Ennek megfelelően a Bizottság rosszhiszeműen igényli a szoftverek tulajdonjogának bizonyítását abból a célból, hogy elkerülje a bitorlásban való marasztalást.

163 Ez egyébként a bitorlók részéről gyakorta előterjesztett érv, amelyet most a Bizottság vesz át, és amellyel igyekszik mentesíteni magát a felelősség alól azt állítva, hogy a Systran-csoport nem bizonyította jogosulti minőségét a Systran szoftver Systran Unix változatára, illetve az abból származó EC-Systran Unix változatra vonatkozó jogok tekintetében. Márpedig a Systranra alkalmazandó francia jogban és a Bizottság által hivatkozott belga jogban a szerzői jogok védelme a jogosultság vélelmén alapul, amely feltételezi, hogy a művet felhasználó személy vélelmezetten a mű jogosultja. A jelen

kérdéskörben a francia ítélkezési gyakorlat ebből a vélelemből azt vonja le, hogy a bitorlási keresettel fellépő jogi személynek a gyakorlatban nem kell benyújtania az átruházási szerződések teljes láncolatát, a természetes személy szerzőtől, mint eredeti jogosulttól egészen az utolsó jogosultig, míg a bitorló nem hivatkozhat védelme érdekében az átruházási szerződések láncolata benyújtásának esetleges elmaradására. Egy nagyon hasonló megoldást fogadnak el a belga jogban, amely úgy tekinti, hogy a szerzői jogról és szomszédos jogokról szóló, 1994. június 30-i törvény (a Moniteur belge 1994. július 27-i száma, 19297. o.; a továbbiakban: a szerzői jogról szóló belga törvény) 6. cikkének második bekezdésében – amely szerint „az ellenkező bizonyításáig szerzőnek kell tekinteni azt, aki a művön szerzőként van feltüntetve akár nevének szerepeltetésével, akár az azonosítását lehetővé tévő jelzettel" – szereplő vélelemből eredő előnyt az a jogi személy követelheti, amelynek nevét a művön elhelyezték. A közösségi jog ugyanezt a vélelmet tartalmazza. A 2004/48 irányelvnek „A szerzőség vagy jogosultság vélelme" című 5. cikke a következőket mondja ki:

„Az ezen irányelvben foglalt intézkedések, eljárások és jogorvoslatok alkalmazásában:

a) ahhoz, hogy egy irodalmi vagy művészeti mű szerzőjét ellenkező bizonyíték hiányában szerzőnek tekintsék, és ennélfogva jogosult legyen jogorvoslati eljárás megindítására, elegendő ha nevét a szokásos módon feltüntetik a művön;

b) az a) pontban foglalt rendelkezést a szomszédos jogi jogosultakra a védelmet élvező teljesítményeik tekintetében megfelelően alkalmazni kell."

164 A Systran keresetét tehát be lehetett nyújtani, hacsak a Bizottság nem bizonyítja jogosulti minőségének hiányát. Márpedig a Bizottság mindeddig arra szorítkozott,

hogy megpróbálta áthárítani a bizonyítási terhet a felperesekre, ezért kimondható, hogy a Bizottság nem fogja elvégezni ezt a bizonyítást, mivel a Systran a szóban forgó mű vitathatatlan felhasználója, és a Bizottság mindig el is ismerte ilyennek. A művet felhasználó jogi személy tehát vélelmezett jogosult, ami lehetővé teszi számára, hogy érdemben fellépjen a bitorló harmadik személyekkel szemben. E vélelem a szóban forgó mű jellegétől és az érintett alkotók számától függetlenül alkalmazandó. Csak a felperes által végzett felhasználási cselekmények számítanak, amennyiben a szerző vagy szerzők azokat nem kifogásolták. Sirinelli professzor rámutat, hogy létezik egy „valódi alapszabály, amely szerint az, aki felhasznál egy művet, védelmet érdemel a felhasználás puszta ténye alapján". Márpedig a Systran szoftver Systran Unix változatának birtoklása nem kétséges: a Systran a Systran Unix szoftver ezen változatára vonatkozó engedélyeket adott a nagyobb internetes portáloknak, és azt számos multinacionális vállalkozásnak és nagyáruháznak, illetve postai csomagküldő kereskedő katalógusának a révén is értékesíti. A Systran emellett jogosultja a SYSTRAN védjegyeknek, illetve az általa világszerte használt „systran" domainnévnek is. Számos cikk és reklám is bizonyítja a Systran-csoport nyilvánosan állított és bizonyított birtoklását. A felperesek különösen arra hivatkoznak, hogy a Bizottság információs társadalomért felelős tagja 2005-ben Hágában (Hollandia) átadta a Systrannak a „European IST Prize"-t. A Systran-csoport, amely mind a mű, mind saját neve birtokosaként lép fel, megalapozottan jár el tehát a bitorlóval szemben a Törvényszék előtt. Emellett a Bizottság által használt szoftvert is az „EC-Systran Unix" névvel jelölik, ami megalapozhatja a Systran azzal kapcsolatban játszott szerepét.

165 A fenti érvek ellenére, és minden esetleges kétely eloszlatása céljából a felperesek be kívánják bizonyítani – szükségtelenül –, hogy a Systran-csoport a szellemi tulajdonjogok vitathatatlan jogosultja a Systran szoftver Systran Mainframe és Systran Unix változatai tekintetében, és ezt a minőségét történetileg a Bizottság is elismeri.

166 A Systran Mainframe változat tekintetében a felperesek előadják, hogy a Systran-csoport azért jogosultja az e változattal kapcsolatos jogoknak, mert azokat a Gachot

társaságtól szerezte meg, amely Peter Toma, az eredeti szoftver feltalálója és szerzője jogainak, valamint a szoftvert felhasználó társaságoknak a jogutódja volt. Emellett a Systran vitathatatlanul jogosultja a Systran Mainframe szoftver valamennyi változatára vonatkozó szellemi tulajdonjogoknak, beleértve az EC-Systran Mainframe-et is. A szellemi tulajdonjogok átruházása és átadása ugyanis csak írásban történhet, és kétség esetén azt mindig a szerző javára kell értelmezni a megszorító értelmezés elvét alkalmazva. Márpedig, bár az bizonyított, hogy a Systran magától a szoftver szerzőjétől, Peter Tomától szerzett jogokat, azokat soha nem ruházta át a Bizottságra azon szerződések ellenére sem, amelyekre utóbbi kizárólag abból a célból hivatkozik, hogy elkerülje, hogy bitorlónak tekintsék. A felperesek nem értik, hogy a Bizottság milyen célból hivatkozik a szoftver felhasználására vonatkozó, harmadik személy társaságokkal kötött szerződésekre, amelyekre a Systrannal szemben nem lehet hivatkozni, és amelyek ezért nem járhatnak a szellemi tulajdonjogok Bizottságra ruházásával. Ami a Systrannal, illetve jogelőd társaságaival kötött szerződéseket illeti, csak használati engedélyekről vagy szolgáltatásokról szóló szerződésekről van szó. Egyik sem utal a szellemi tulajdonjogok Bizottságra való átruházására, átadására.

167 Például az eredeti szerződés csak a használati jogot biztosítja a Bizottság számára (4. cikk) mind a létező rendszer, mind az esetleges új fejlesztések tekintetében. Az e szerződésre alkalmazandó, ebben a francia és a belga jognak megfelelő luxemburgi jog szerint ugyanis a vagyoni jogok átruházását vagy átadását a szerző tekintetében írásban kell bizonyítani, és azt a szerző javára megszorítóan kell értelmezni. Márpedig ez a szerződés nem tartalmaz olyan kikötést, amelyet akár közelről, akár távolról jogok átruházásának lehetne értelmezni. Ennek következtében az nem ruház át a Bizottságra semmilyen a Systran szoftverre vonatkozó szellemi tulajdonjogot – beleértve a Bizottság által kifejlesztett szótárak kivételével az EC-Systran Mainframe változatot is.

168 Ehhez hasonlóan az együttműködési szerződés sem írja elő szellemi tulajdonjogok Bizottságra való átruházását. E szerződés, úgy tűnik, különös jelentőséggel bír az utóbbi számára, bár a Bizottság azt maga mondta fel 1991-ben. A Bizottság állításával

szemben, amely a Systran Mainframe szoftverre vonatkozó állítólagos szellemi tulajdonjogainak forrását látja benne, e szerződés úgy szólt, hogy a Bizottság felhasználási engedélyt kap, és bármiféle jog átruházása helyett azt tartalmazta, hogy a feleket az aláírás időpontjában megillető jogok megmaradnak, és azokat megőrzik. E szerződés előzetes ismertetése ugyanis kimondja:

„2. 1975. szeptember 22-én a Bizottság szerződést kötött a WTC társasággal, amely a Systran-rendszer Bizottság általi felhasználásáról, illetve e rendszer WTC általi eredeti fejlesztéséről szólt.

[…]

5. A felek tehát megállapítják, hogy a Bizottság rendelkezik az alaprendszerre[…] vonatkozóan […] felhasználási engedéllyel.”

169 Az együttműködési szerződés 4. cikke arra is emlékeztet, hogy a feleket az aláírás időpontjában megillető jogok megmaradnak. Márpedig a Bizottság nem rendelkezett a Systran Mainframe-re vonatkozó jogokkal. A Bizottság tehát nem hivatkozhat szellemi tulajdonjogok rá való átruházására a Systran Mainframe szoftver tekintetében, még ha el is ismerjük a Bizottság jogait az általa fejlesztett szótárak tekintetében (az együttműködési szerződés előzetes ismertetésének 6. pontja). E jogok semmiben nem sértik a Systran szerzői minőségét, sem a Systran Mainframe szoftverrel (vagy az EC-Systran Mainframe változattal), és különösen annak magjával kapcsolatos jogait. Az együttműködési szerződés I. melléklete kifejezetten elismeri a WTC, a Gachot és a Systran szerzői minőségét. E szerződés – ahogy egyébként a legtöbb szerződés – értelmében a Bizottságra a felhasználási jogot ruházták, illetve azt a jogot, hogy kizárólag a Közösség területén további használati engedélyeket adjon a szoftver legfejlettebb változatára vonatkozóan (lásd az együttműködési szerződés 5. cikkét, amely kifejezetten arra utal, hogy a Bizottság „jogosult használni [a közös rendszert]”). Hiába

hivatkozik a Bizottság az együttműködési szerződés felmondási kikötésére. Még ha alkalmazzuk is a szerződések jogának az egész Közösségben alkalmazandó általános elveit, a szerződéses rendelkezések ebben az esetben sem értelmezhetők tartalmukon túl. A szóban forgó kikötés rendszere egyértelmű: három éven keresztül biztosítják a használati jogot, ahogy azt az 5. cikk előírja. E három év során a Bizottság is végezhet fejlesztéseket és/vagy javításokat (az együttműködési szerződés 4. cikke). A három év elteltét követően a Bizottság abban az állapotban használhatja az EC-Systran Mainframe szoftvert, amilyenbe az erre az időpontra került. A Bizottság tehát ezen időtartam elteltét követően is csak használati joggal rendelkezik. Ezen túlmenően a vagyoni jogok átruházásának megszorító értelmezése, amely a belga jognak is része, azt az állítást alapozná meg, hogy a Bizottság az együttműködési szerződés alapján semmilyen szellemi tulajdonjogra nem tett szert a Systran Mainframe szoftver tekintetében.

170 Ennek megfelelően nem került sor a szellemi tulajdonjogok Bizottságra való átruházására, sem a Systran Mainframe szoftver, sem az annak alapját képező eredeti elgondolás és dokumentumok, sem az előkészítő dokumentáció, sem az adatszerkezet, és még kevésbé a mag tekintetében. A felperesek rámutatnak, hogy a fent kifejtett érvelésnek – amely azt próbálta alátámasztani, hogy a Systran a Systran szoftver Systran Mainframe változatára vonatkozó szellemi tulajdonjogok jogosultja – nincs más célja, mint hogy válaszoljon a Bizottság érvelésére, amely a jogvita kimenetele szempontjából irreleváns, mivel a bitorlás a Systran Unix változatot érinti, nem pedig a Systran Mainframe változatot.

171 Ami a Systran Unix változatot illeti, a felperesek előadják, hogy a Bizottság semmilyen szellemi tulajdonjogot nem követelhet a Systran szoftver ezen változatával kapcsolatban. A Systran Unix változatot ugyanis a Systran kérésére 100%-os leányvállalata, a Systran Software hozta létre (a Systran ajánlati felhívásra adott válasza). A Systran Unix változat a Systran szoftver új változata, amely különbözik az elavulttá vált

Systran Mainframe változattól. A Systran-csoport a Systran Mainframe változatra és magjára vonatkozó jogok egyedüli jogosultja, és a Systran Unix változat megvalósítójaként teljesen és egészen birtokolja ezt az új szoftvert és magját, ahogy azt Sirinelli professzor bebizonyította.

172 Csak az új Systran Unix szoftver létrehozását és forgalomba hozatalát követően kötötte meg a Systran Luxembourg a Bizottsággal a migrációs szerződéseket. E szerződések az EC-Systran Mainframe változat Systran Unix változattal való felváltását írták elő, amelynek eredetisége és újdonsága bizonyított, valamint a Bizottság szótárainak migrációját, hogy azok együtt tudjanak működni ezzel az új változattal. Ez egyébként következik a Bitan-jelentésből is, mivel az EC-Systran Unix változat magja azonos a Systran Unix szoftver magjával, ugyanis a két mag 85%-ban hasonló. A Bizottság állításával ellentétben az EC-Systran Unix változat pusztán a Systran Unix szoftver egy változata, amely tartalmazza a Bizottság által kifejlesztett, a migrációs szerződések keretében migrált szótárakat, nem pedig az elavulttá vált EC-Systran Mainframe szoftver migrációjának eredménye. Így, bár a Bizottság rendelkezik jogokkal az általa fejlesztett szótárak tekintetében, nem rendelkezik semmilyen joggal a migrációs szerződések előtt létrejött Systran Unix szoftverrel kapcsolatban.

173 Emellett e szerződések, a korábbi szerződésekhez hasonlóan, nem jártak a Systran Unix szoftverre vonatkozó szellemi tulajdonjogok Bizottságra való átruházásával. Ezeket egyébként a Systran Luxembourg-ral kötötték, amely semmilyen joggal nem rendelkezett a Systran Unix szoftver vonatkozásában, nem pedig a Systrannal, e jogok egyedüli jogosultjával. Emellett a szerződések kifejezetten kimondták, hogy a korábban létező szellemi tulajdonjogok fennmaradnak, beleértve természetesen a Systran szerzői jogait is a Systran Unix szoftver tekintetében. Még ha el is kellene fogadni a Bizottság állítását az EC-Systran Mainframe változat migrációját illetően, a Bizottság csak származékos joggal rendelkezne, amely semmi esetben sem tenné lehetővé

számára az EC-Systran Unix szoftver módosítását a Systran engedélye nélkül. Így a Bizottság még e feltételezés mellett is bitorlást követett el, amikor az ajánlati felhívásban szereplő munkákat elvégezte vagy elvégeztette.

174 A felpereseket mindenekelőtt azért lepte meg és sokkolta a Bizottság álláspontja, mert a hamisítás elleni küzdelem az intézmények kiemelt szempontja és prioritása, számos kezdeményezést, intézkedést és szabályozást hoztak, amelyek lehetővé teszik a hatékony küzdelmet e veszéllyel szemben, ugyanakkor a jelen ügyben a Bizottság mindvégig tökéletesen tudatában volt annak, hogy a Systran-csoport vitathatatlan jogosultja a Systran szoftverekre, és különösen a Systran Unix szoftverre vonatkozó jogoknak. Ennek megfelelően számos licenciaszerződést kötött, amelyek bizonyítják, hogy meg volt győződve a Systran jogosulti minőségéről. Emellett mindvégig tisztában volt azzal, hogy a Systran-csoport a szellemi tulajdonjogok jogosultja mind a Systran Mainframe szoftver, mind a Systran Unix szoftver esetében, valamint azzal, hogy az utóbbi korábban is létezett, ahogy az kitűnik a következőkből:

– az 1987. január 27-i és február 5-i levélváltás a Távközlési, Információs Iparági és Innovációs Főigazgatóság igazgatója és Gachot úr között;

– az 1998. május 4-i jelentés, amely hangsúlyozta a Systran által kifejlesztett Systran Unix szoftver innovatív jellegét; kifejezetten a maggal kapcsolatban az 1998. május 4-i jelentés azt rögzíti, hogy „a rendszer programjait újraalkották vagy C nyelven újraírták”;

– a Bizottság által 1997-ban kiírt ajánlati felhívásra adott válasz a migrációs szerződések megkötése céljából, amely bizonyítja, hogy az tökéletesen tisztában volt a Systran jogainak eredetével, amit akkor nem is vitatott, valamint azzal, hogy a Systran Unix korábban jött létre.

175 Emellett a Bizottság több alkalommal elismerte a Systran tulajdonjogát, mind a Systran Mainframe változat, mind a Systran Unix változat tekintetében, valamint azt is, hogy utóbbi hamarabb jött létre, mint az EC-Systran Unix változat, ahogy az kitűnik a következőkből:

– az 1987. március 5-én a Gachot társaságnak küldött fax, amelyben a Bizottság a következőket írja:

– „A Systran-csoport az alapszoftverek tulajdonosa, és a Bizottság kilenc [nyelvpárra] vonatkozó hasznosítási jogai csak a közösségi intézményekre, illetve a tagállamok hivatalos szerveire terjednek ki. Ezzel szemben a Bizottság a tulajdonosa az általa 1975 óta létrehozott szótáraknak";

– Carpentier-jelentés a beszerzési és közbeszerzési tanácsadó bizottság részére;

– J. Beaven jelentése, amely bizonyítja, hogy a Systran Unix szoftver korábban jött létre, mint az EC-Systran Unix változat, valamint hogy a Bizottság annak érdekében kívánt újra üzleti kapcsolatba lépni a Systrannal, hogy részesüljön a Systran Unix által kínált innovációkból, illetve kilépjen az elavultság állapotából;

– a második, harmadik és negyedik migrációs szerződés technikai melléklete és II. melléklete, amely kialakítja a migráció általános megközelítését, tanúsítja, hogy a Bizottság tisztában volt azzal, hogy a Systran Unix szoftver korábban jött létre, és hogy e szoftver tette lehetővé az EC-Systran Unix változat kidolgozását;

– a Systran és a Bizottság között kötött ügylet, amellyel kapcsolatban hangsúlyozni kell: először, a Bizottság az eredeti szerződést megsértve – mivel semmilyen díjazást nem fizetett a Systran részére, amire köteles lett volna – szükségesnek tartotta a Systran megkeresését, és azzal egy ügyletet kötött, ami az 1997. december 19-i és 22-i levélváltással valósult meg, amelynek során a DGT főigazgatója kijelentette, hogy „a Bizottság által 20 év alatt a Bizottság dokumentumaiban használt közigazgatási és műszaki nyelvezethez speciálisan átalakított szótárak kidolgozásába fektetett munka értékének a lehető legnagyobb fokú értékeléséről" van szó; ez a megelőző 20 év során elvégzett munka lehet kizárólag követelés tárgya, mivel a Bizottságnak magára a Systran Mainframe szoftverre vonatkozó jogai nem léteznek; másodszor a DGT főigazgatója azt kéri a Systrantól, hogy vállalja, hogy „nem él pénzbeli követeléssel a Systran-csoport és a Bizottság között a múltban kötött szerződések végrehajtása alapján"; márpedig a Systran pénzbeli követelései ekkor éppen a Systran Mainframe változatokon fennálló szerzői joga alapján fizetendő díjazásra vonatkoztak; harmadszor, a DGT főigazgatója éppen a Systran név használatának engedélyezését kérte, ezzel elismerve a Systran szerzői minőségét; a Systran hozzájárult, hogy a Bizottság használja a Systran nevet „az eredeti Systran-rendszerből származó teljes automatikus fordítói szolgáltatásra", és megerősítette hozzájárulását ahhoz, hogy a Bizottság használja szoftverét, valamint lemondott a korábbi szerződések megsértéséből eredő pénzbeli követeléseiről, és kijelentette:

– „[N]em ellenezzük a Bizottság által használt Systran változat szótárai nyilvánosságra hozásának elvét. Ugyanakkor figyelemmel kell lenni arra, hogy a Systran-rendszer tulajdoni jellegű elemeit ne tegyék közzé."

176 A felperesek tehát kifejtik, hogy a Bizottság most nem tehet úgy, mintha nem ismerné jogaik terjedelmét, illetve, hogy a Bizottság határozottan tudja, hogy soha nem kapott engedélyt a Systran Unix szoftver, és különösen annak magja módosítására. Márpedig az engedély nélkül végzett bármilyen módosítás bitorlás, mivel a kérdéskörrel kapcsolatban érvényesülő szabály a tilalom, és nem annak fordítottja.

177 A Bizottság hangsúlyozza, hogy a szoftverek védelmét valamennyi tagállamban a szerzői jogi jogszabályok biztosítják. Hivatkozik a belgiumi helyzetre, ahol ezt a számítógépi programokról szóló belga törvény, valamint a szerzői jogról szóló belga törvény biztosítja, illetve Luxemburgra, ahol pedig a szerzői jogról szóló, 1972. március 29-i törvényt a számítógépi programok jogi védelme tárgyában módosító 1995. április 24-i törvény (Mémorial A, 1995., 944. o., a továbbiakban: a számítógépi programokról szóló luxemburgi törvény), illetve a szerzői jogról szóló 1972. március 29-i törvény módosításáról szóló, 1997. szeptember 8-i törvény (Mémorial A, 1997., 2662. o.), valamint a szerzői jogról szóló luxemburgi törvény biztosítja.

178 Először, a Bizottság kifejti, hogy semmi sem bizonyítja a Systran által a Systran szoftver tekintetében hivatkozott jogok létezését. A jelen ügyben a felperesek elmulasztották annak bemutatását, hogy milyen módon szerezték meg azokat a jogokat, amelyek jogosultjának állítják magukat.

179 Ami a Systran Mainframe és EC-Systran Mainframe változatokat illeti, a Bizottság rámutat, hogy a felperesek azt állítják, hogy a Systran szoftver szerzője az eredeti szerződésben egyértelműen azonosítható WTC; azt is állítják, hogy a nyolcvanas évek végén az eszközök egy részének bevitele keretében a Systran bevitte a Gachot társaság teljes „Automatikus fordítás" ágazatához kapcsolódó eszközöket, amely társaság az akkor még „Systran szoftver" vagy „Systran-rendszer" elnevezésű automatikus fordítói szolgáltatást kidolgozó WTC, Latsec, Systran USA és Systran Institut (Németország) társaságok jogutódja volt; továbbá azt is állítják, hogy a Bizottsággal 1975 és 1987 között kötött valamennyi szerződést *de jure* átvette és folytatta a Systran. Márpedig ezen állítások és a Bizottság pontos kérései ellenére (lásd a Systrannak 2005. február 15-én és április 28-án annak érdekében küldött leveleket, hogy jelölje meg követeléseinek jogalapjait és szerződéses alapjait), a felperesek és különösen a Systran Luxembourg továbbra sem terjesztett elő semmilyen bizonyítékot (jogok átruházásról szóló megállapodás, stb.) arra nézve, hogy valóban jogosultjai lettek azoknak a jogoknak, amelyek megsértését állítják, és azt sem pontosították, hogy milyen területeken és milyen tartamban illetik meg őket ezek a jogok. A WTC-vel kötött eredeti

szerződés 5. cikkének c) pontja szerint a szerződésből eredő jogok vagy kötelezettségek átruházására nem kerülhet sor a Bizottság előzetes hozzájárulása nélkül. A Bizottság erre a rendelkezésre hivatkozva fejti ki, hogy soha nem kapott a bevitelről, illetve a felperesek által hivatkozott átruházásról előzetes értesítést, tehát soha nem járult hozzá a WTC felperesekre való átruházáshoz.

180 Ami azt vélelmet illeti, amely szerint az ellenkező bizonyításáig a szerzői minőség azt illeti, akinek vagy akiknek a neve alatt a művet nyilvánosságra hozták, a Bizottság vitatja a francia jog alkalmazását e tekintetben. Ez a Franciaországban a 94-361. sz. törvényben található vélelem nem alkalmazható a jelen ügyben, és azt a belga és francia jogtudomány is támadja. A Bizottság azt is hangsúlyozza, hogy ez a vélelem csak az ellenkező bizonyításig érvényesül, és nyilvánvaló, hogy az EC-Systran Unix változat tekintetében megdönti ezt a vélelmet az a tény, hogy ezt a változatot nem hozták forgalomba a szerző nevét feltüntető csomagolásban, valamint hogy e változatot időnként „Commission's MT system", illetve „ECMT" névvel is jelölik.

181 Másodszor, a Bizottság előadja, hogy a felek között létrejött szerződéses kapcsolatokat úgy kell elemezni, mint „megrendelésre irányuló szerződések" sorozatát, amelyek célja az EC-Systran Mainframe és EC-Systran Unix változatok tulajdonjogának Bizottságra való átruházása volt, anélkül, hogy a Systran-csoport e tekintetben jogaira hivatkozhatna. A felek között 1975 óta kötött különböző szerződésekben a Systran-csoporthoz tartozó vállalkozások általában azt vállalták, hogy a Bizottság számára létrehozzák az EC-Systran program egészét, vagy annak elemeit, megfelelve a Bizottság tevékenysége által támasztott sajátos igényeknek mind az EC-Systran Mainframe változat, mind az EC-Systran Unix változat esetében. E tekintetben a Systran elmulasztotta bizonyítani, hogy jogokat szerzett a Bizottság számára ilyen módon fejlesztett programok tekintetében. Ezeket a programokat a dolog jellegénél fogva természetes személyek alkották meg és fejlesztették. Ahhoz, hogy a Systran azt állíthassa, hogy az azokra vonatkozó jogok őt illetik, be kell bizonyítania, hogy megszerezte azokat ezektől az alkotóktól. A Bizottság ezzel kapcsolatban rámutat, hogy a Systran által hivatkozott belga jogszabályokból kitűnik, hogy egy számítógépi program csak írásbeli átruházás révén szerezhető meg annak szerzőjétől, még ha az a megbízó is. Ugyanez a helyzet a luxemburgi szerzői jogban is. A számítógépi programokról szóló belga törvény ugyanis csak egy olyan rendelkezést tartalmaz, amely lehetővé teszi az eltérést a szerzői jogról szóló belga törvény 3. cikkében szereplő általános szabályozástól (amely a luxemburgi törvényhez hasonlóan a szerző írásbeli nyilatkozatát írja elő). Ez a kivétel arra az esetre vonatkozik, amikor a programot munkavállaló vagy állandó megbízott hozta létre. Ellenkező szerződéses megállapodás vagy jogszabály hiányában a vagyoni

jogok munkáltató javára történő átruházásának vélelme van tehát előírva. Ezen az eseten kívül, amelyet a felperes nem bizonyít, a „megrendelésre irányuló szerződések" tehát – amelyek révén egy személy megbíz egy neki nem alárendelt másik személyt egy számítógépi program részének vagy egészének létrehozásával – a belga szerzői jog fent hivatkozott szabályainak hatálya alá tartoznak. Emellett a Bizottság rámutat, hogy a belga jogban a felperesek mint jogi személyek nem tekinthetők szerzőnek. A szerzői jog eredeti jogosultja ugyanis az a természetes személy, aki létrehozta a művet, és a szerzői jog Belgiumban csak természetes személy javára keletkezhet. A belga ítélkezési gyakorlatra támaszkodva a Bizottság hangsúlyozza, hogy a jogi személyeknek bizonyítaniuk kell, hogy mely személyektől és milyen módon szerezték meg a jogokat (a cour d'appel de Gand 1993. október 27-én hozott ítélete, Ing. Cons., 1993., 366. o.). A Bizottság azt állítja, hogy a felperesek nem fejtik ki, hogy mint jogi személyek milyen módon követelhetik a Systran Unix változatra vagy az abból származó EC-Systran Unix változatra vonatkozó jogokat.

182 Másodlagosan, még ha el is kell fogadni, hogy a felperesek a Systran szoftverre vonatkozó egyes jogok jogosultjai, a Bizottság mindenesetre azt állítja, hogy ő maga szintén jogosultja azoknak a szellemi tulajdonjogoknak, amelyek az általa végzett azon cselekményekhez szükségesek, amelyekkel bizonyos, az EC-Systran Mainframe változattal kapcsolatos munkákkal harmadik személyt bízott meg. Ezzel kapcsolatban az eredeti szerződés tartalmára, a technikai együttműködési megállapodásra, az együttműködési szerződésre – amelyek az EC-Systran Mainframe változatra vonatkoznak –, és a Systran Luxembourg-ral 1998 és 2002 között az EC-Systran Unix változattal kapcsolatban kötött migrációs szerződésekre utal. Ezek a szerződések lehetővé teszik a Bizottság számára, hogy vitassa a felperesek azon állítását, amely szerint a Systran Unix változatra vonatkozóan semmilyen szellemi tulajdonjogot nem ruháztak át rá.

183 A Bizottság több jog fennállására hivatkozik a felperesek azon állításának vitatása érdekében, amely szerint az, hogy a Systran szoftver Systran Unix változata és

EC-Systran Unix változata szinte azonos, lehetővé teszi, hogy úgy tekintsük, hogy a Bizottság részéről a Systran szoftverek engedély nélküli használata bitorlásnak, és ennek következtében jogellenes magatartásnak minősül.

184 Először, a Bizottság azt állítja, hogy ő a tulajdonjogok jogosultja a Systran szoftver azon fejlesztései és javításai tekintetében, amelyeket szolgálatai finanszíroztak, függetlenül attól, hogy a szóban forgó rendszer melyik részéről van szó (mag, nyelvi programok és szótárak). Emellett kizárólagos tulajdonjoggal rendelkezik az általa saját szükségletei kielégítése érdekében fejlesztett és javított szótárak tekintetében (lásd az eredeti szerződés 4. cikkének a) pontját, a technikai együttműködési megállapodás 4. cikkét, az együttműködési szerződés előzetes ismertetésének 6. pontját, és e szerződés 4. cikkét, valamint I. mellékletét, amely rögzíti, hogy „[b]ár a Bizottság mindig is tulajdonosa volt a szótáraknak és egyéb, általa a Systran különböző változataihoz kifejlesztett összetevőknek, az alapszoftver tulajdonjoga megoszlott több társaság között"). A Bizottság hangsúlyozza, hogy a Mainframe rendszer Unix rendszerekre történő migrálása érdekében elvégzett számos fejlesztés a Bizottság tulajdona (lásd a migrációs szerződések 13. cikkének (2) bekezdését, illetve az első migrációs szerződés 4. módosítása mellékletének 2. függelékét).

185 Másodszor, a Bizottság azt állítja, hogy ő a használati jogok jogosultja. E tekintetben a felperesek azon állítása, amely szerint a Bizottság, amely nem az eredeti Systran szoftver létrehozója, nem lehet semmilyen ehhez a szoftverhez vagy a Systran szoftverből kiinduló, emellett engedély nélkül elvégzett fejlesztésekhez kapcsolódó jog jogosultja, ellentmond a migrációs szerződések 13. cikkének. E tekintetben az az értelmezés, amelyet a felperesek az e rendelkezésben szereplő korlátozásnak tulajdonítanak – amely korlátozás így szól: „kivéve a már létező ipari vagy szellemi tulajdonjogok esetét" –, ellentmond a szerződések jóhiszemű értelmezése elvének. A Bizottság szerint ugyanis a migrációs szerződések egyrészt hangsúlyozzák a különbséget a Systran-csoport által forgalomba hozott Systran-rendszer és a Bizottság által használt EC-Systran változatok között, másrészt pedig kifejezetten előírják, hogy a „Bizottság

automatikus fordítói szolgáltatása" megnevezésű rendszer a Bizottság tulajdonában marad annak összetevőivel együtt, függetlenül attól, hogy azokat módosították-e a szerződés teljesítése során. A megszorítás, amely szerint ezek a jogok „nem sértik a már létező ipari vagy szellemi tulajdonjogokat" nem értelmezhető tehát a korábbi, a rendszer migrációjának befejeződése előtti *status quo* védelmének, és kizárja a felperesek részéről az EC-Systran Unix változatra vonatkozó bármilyen jog megszerzését a migráció által. Ez a Systran Luxembourggal, vagyis a migrációs szerződések aláírójával kötött megállapodás kiterjeszthető a Systranra, mivel egy 2001. március 12-i kötelezettségvállalási nyilatkozatban (a negyedik migrációs szerződés V. melléklete) e társaság garanciát vállalt a negyedik migrációs szerződés egészének megfelelő teljesítésére a Systran Luxembourg leányvállalata részéről.

186 Következésképpen a Bizottság előadja, hogy a fent hivatkozott szerződésekből, illetve már az 1975. szeptember 22-i eredeti szerződésből is az következik, hogy a felek szándéka kiterjedt arra, hogy a Közösség rendelkezésére bocsássák a Systran fordítói rendszert, és hogy tulajdonjogokkal, vagy legalábbis használati joggal rendelkezett az EC-Systran változatokkal kapcsolatban. A Systran szoftver e változatait ugyanis a Bizottság költségén fejlesztették ki (körülbelül 45 millió euró költségvetéssel, amelyből körülbelül 14 millió a Systran-csoporthoz tartozó vállalkozások javára került kifizetésre), és arra előbbi önállóan is képes lett volna. Nincs kétség a Systran szoftver Közösség általi felhasználási lehetőségeit illetően a tág értelemben vett közszférában a Közösség területén. Emellett már az eredeti szerződés is előírta, hogy a Közösség bármilyen célra szabadon használhatja a rendszert, vagyis a Közösség területén kívül is, beleértve ebbe a WTC részére fizetendő kiegészítő díj ellenében a magánszférát is. A Bizottság szerint e megoldás „filozófiája" az volt, hogy úgy tekintették, hogy a WTC, mint partnere, amely kifejlesztette a rendszert, és maga is jogosult volt annak használatára, több szerződés alapján kellő ellenszolgáltatásban részesült ahhoz, hogy úgy tekintsék, hogy a Bizottság megszerezte a rendszerre nézve a teljes és szabad rendelkezési jogot, vagyis a tulajdonjogot.

187 A Bizottság rámutat, hogy bár ez a megoldás nem szerepel kifejezetten a 1987. évi együttműködési szerződésben, de e szerződés nem értelmezhető másként. A Systran szoftver EC-Systran Mainframe változata tulajdonjogának a felperesek kifogásolási jogának kizárásával a Bizottságra való átruházásától eltérő minden más értelmezés esetén ugyanis nem lehetne megmagyarázni a szerződés 4., 4a., 5. és 8. cikke közötti összhangot. A Bizottság szerint ez a szerződés egy olyan „ügyleti megoldás", amely lehetővé teszi a felek közötti bármilyen vita kiküszöbölését a Systran-rendszer különböző összetevőivel kapcsolatos tulajdoni kérdésekben – a szótárakat is beleértve.

188 Harmadszor, még ha feltételezhető is, hogy a Bizottság a Systran szoftver EC-Systran Unix változatát mint a Systran Unix változat módosított formáját használja, ahogy az a Bitan-jelentésből kitűnik, a felperesek nem bizonyították, hogy a Bizottság megsértette a belga jogot vagy a luxemburgi jogot. A Bizottság a belga és a luxemburgi jog különböző rendelkezéseire hivatkozik, amelyek alkalmazásában lehetőség van egy számítógépi program többszörözésére vagy átdolgozására a szerző engedélye nélkül is, amennyiben ez ahhoz szükséges, hogy a felhasználó céljának megfelelően tudja használni a programot, beleértve a hibák kijavítását is (lásd a számítógépi programokról szóló belga törvény 6. cikkét, a számítógépi programokról szóló luxemburgi törvény 28. cikkének (4) bekezdését és a szerzői jogról luxemburgi szóló törvény 34. cikkét).

189 Végül a Bizottság formálisan vitatja, hogy átadta az EC-Systran Unix változat forráskódját a Gosselies társaságnak a jogvita tárgyát képező közbeszerzés alapján elvégzendő munkák keretében. A Bitan-jelentésben szereplő állításokkal ellentétben az e társaságra bízott munkák nem igényeltek beavatkozást a szoftver magjának szintjén. A jogvita tárgyát képező közbeszerzés odaítélését követően a Gosselies csak az EC-Systran Unix változat nyelvi részeinek forráskódjához fért hozzá, amelyekkel

kapcsolatban a kizárólagos tulajdonjog a Bizottságot illeti a felek között kötött szerződések, illetve a szolgálatai által az e részek fejlesztéséhez nyújtott hozzájárulás alapján.

190 Következésképpen, bár léteznek hasonlóságok a Systran szoftver Systran Unix változata és EC-Systran Unix változata között, ez nem bizonyítja azt, hogy a Bizottság bitorlást követett el. A felperesek által az e hasonlóságokból levont jogi következtetések nem pontosak. A Bizottság teljes mértékben jogosult a szoftver módosítására vagy átdolgozására, illetve arra, hogy egy harmadik társaságot bízzon meg az átdolgozással vagy módosítással a felperesek előzetes engedélye nélkül.

A know-how alapján hivatkozott jogokról

191 A felperesek kifejtik, hogy a know-how-t „titkos, lényeges és megfelelő formában azonosított műszaki információk összességeként" szokták meghatározni. Ezzel kapcsolatban az [EK 81. cikk] (3) bekezdésének a technológiaátadási megállapodások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 1996. január 31-i 240/96/EK bizottsági rendelet (HL L 31., 2. o.) 10. cikkében szereplő meghatározásra hivatkoznak. Azt is kifejtik, hogy ebből a jogszabályból, valamint a tagállamok jogában közös általános elvekből kitűnik, hogy a know-how olyan eszköz, amely védelemben részesül vagy a know-how átadásáról szóló szerződésekben, illetve titoktartási megállapodásokban, vagy a know-how-nak a jogosult engedélye nélküli kiszolgáltatása esetén a felelősség megállapítása iránti keresetek keretében. A jelen ügyben a felperesek a Systran szoftveren fennálló know-how-jukra hivatkoznak mind a Systran-csoport által kifejlesztett és forgalmazott Systran Unix változat, mind a Systran Luxembourg által a Bizottság használatára fejlesztett származékos és szinte azonos EC-Systran Unix változat tekintetében. Ez a know-how, amelyet a felperesek meg kívánnak védeni, és titokban akarnak tartani, számos műszaki, informatikai és nyelvi ismeret összességének eredménye, amelyet a mag, a nyelvi rutinok, valamint a szótárak és a kapcsolódó dokumentáció testesítenek meg (lásd a Bitan-jelentést és Bitan első műszaki feljegyzését).

Márpedig a Bizottság által közzétett ajánlati felhívásban leírt szolgáltatások teljesítése a Systran szoftver forráskódjának módosítását és így a forráskód közbeszerzés nyertesének való kiszolgáltatását teszi szükségessé. Egy ilyen közbeszerzés harmadik személyre bízásával a Bizottság kiszolgáltatta a Systran know-how-ját annak engedélye nélkül. E kiszolgáltatás olyan felróható magatartás, amely megalapozza a Bizottság felelősségét.

192 Arra az érvre válaszul, amely szerint a know-how fogalma nincs meghatározva, és a know-how, mint olyan, nem részesül védelemben, a felperesek rámutatnak, hogy maga a Bizottság határozta meg a know-how fogalmát rendeleteiben, és ezekből a jogszabályokból az tűnik ki, hogy a know-how értéke részben abban a jelentős előnyben áll, amelyet az átadás eredményez, következésképpen annak titkosnak kell maradnia, nem lehet ismert és megszerezhető. Márpedig nem vitatható, hogy a Systran szoftver Systran Unix változata egy, a Systran-csoport által elért jelentős innováció, amely valódi műszaki tudást, valamint a kutatás és a tapasztalat gyümölcseként létrejött know-how létezését bizonyítja, ahogy azt a korábban assemblyben írt Systran-rendszer C++ nyelven történt újraírása is mutatja. Az ezen elemekhez való hozzáférés lehetővé tenné különösen a szoftver gyártását érintő titkok nyilvánosságra kerülését, valamint azt, hogy az ahhoz hozzáférő valamennyi társaság versenytárs szoftvert készíthessen.

193 Azokra az érvekre válaszul, amelyek szerint egyrészt a Bizottság nem köteles a know-how felróható kiszolgáltatása alapján hivatkozott kár megtérítésére, mivel kizárólag a tisztességtelen versennyel kapcsolatos kereset teszi lehetővé a know-how megsértésével okozott kár megtérítését, másrészt pedig a Bizottság nem kereskedő és nem a felperesek versenytársa, hanem egy közösségi intézmény, a felperesek kifejtik, hogy az említett tisztességtelen versennyel kapcsolatos kereset mindenekelőtt egy szerződésen kívüli felelősségre irányuló kereset, amely a felróható magatartás, a kár és az okozati viszony hármasán alapul, ami a jelen ügyben fennáll. Mindenesetre a felperesek hangsúlyozzák, hogy a francia ítélkezési gyakorlat – ebben megegyezve számos európai ország ítélkezési gyakorlatával – rámutatott, hogy „a know-how vállalkozáson kívülre történő kiszolgáltatása kárt okoz, függetlenül annak felhasználhatóságától”,

valamint, hogy „az a megrendelő, amely alvállalkozójának átadja a más által kidolgozott terveket, polgári jogi felelősségét megalapozó felróható magatartást tanúsít" (a cour d'appel de Paris 1995. május 31-én hozott ítélete, a Cour de cassation [kereskedelmi tanács]1982. január 28-án és 1994. november 8-án hozott ítélete).

194 Arra az érvre válaszul, amely szerint a Bizottság rendelkezne a know-how-val, amelyből a Systran előnyre tett szert, a felperesek megjegyzik, hogy az jól rávilágít a Bizottság hozzáállására, amely a Systran szoftver Unix környezetben való működésre tervezett változatainak jogellenes eltulajdonításában áll. A Bizottság több alkalommal kifejezetten elismerte a Systran know-how-ját ezzel kapcsolatban.

195 Ami a közbeszerzés Gosselies társaságnak való odaítélése kapcsán előírt titoktartási záradékra vonatkozó érvet illeti, a felperesek rámutatnak, hogy a Bizottság nem állíthatja, hogy eltulajdoníthatja a Systran-csoport know-how-ját, amennyiben ez a jogsértés titkos marad. A Bizottság ezen érvelése, amellyel végülis azt állítja, hogy az engedélyes, amennyiben kifejezetten nem tiltják meg neki, hogy bitorlást kövessen el, azt szabadon és zavartalanul megteheti, illetve hogy védett műveket a jogosult engedélye nélkül szabadon átadhat harmadik személyeknek, amennyiben létezik titoktartás záradék, abszurd.

196 A Bizottság rámutat, hogy bár a felperesek hivatkoznak a know-how 240/96 irányelvben szereplő meghatározására, nem jelölik meg a neki felrótt magatartás jogalapját. E tekintetben előadja, hogy a know-how nem részesül védelemben, legalábbis önmagában. Semmilyen jogszabályi rendelkezés nem tartalmazza ugyanis az említett know-how meghatározását, illetőleg nem írja elő védelmét. A Bizottság szerint a know-how

védelme hagyományosan csak a tisztességtelen versenyről szóló jogszabályokon alapul. Ezzel kapcsolatban Belgium tekintetében a kereskedelmi gyakorlatokról és a fogyasztók tájékoztatásáról, illetve védelméről szóló, 1991. július 14-i törvényre (a Moniteur belge 1991. augusztus 29-i száma, 18712. o.), Luxemburg tekintetében pedig az egyes kereskedelmi gyakorlatok szabályozásáról és a tisztességtelen verseny büntetéséről szóló, 1986. november 27-i törvényre (Mémorial A, 1986., 2214. o.), továbbá a megtévesztő reklámra vonatkozó 84/450/EGK tanácsi irányelvnek az összehasonlító reklámra történő kiterjesztése miatt történő módosításáról szóló 97/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetéséről szóló, 2002. július 30-i törvényre (Mémorial A, 2002., 1630. o.) hivatkozik. Márpedig e jogszabályi rendelkezések alkalmazásában a felperesek állítólagos know-how-jának tisztességtelen verseny alapján való védelméhez szükséges feltételek nem teljesülhetnek, mivel a Bizottság és a felperesek nem versenytársak, illetve a Bizottság nem kereskedő, nem ipari termelő és nem kézműves, továbbá a Bizottság székhelye Belgiumban található, nem pedig Franciaországban, ami kizárja a francia jog alkalmazását.

197 A Bizottság kifejti, hogy soha nem voltak birtokában a Systran Unix változat forráskódjai, csak az EC-Systran Unix változatra vonatkozók, amely változattal kapcsolatban bizonyos tulajdonjogokat, valamint használati jogokat tulajdonít magának, hivatkozva a Systran-csoporttal az EC-Systran Mainframe változat, illetve az e változat Unix környezetbe történő migrációja tekintetében kötött különböző szerződésekre. A Bizottság azt is előadja, hogy az általa a Systran-csoporttal kötött szerződések nem tartalmaztak tekintetében titoktartási záradékot. Emellett e szerződések közül egyik sem utalt a Systran-csoport részéről know-how bevitelére, illetve annak védelmére. A Bizottság hangsúlyozza továbbá, hogy mind szolgálatai, mind a Systran-csoporttól különböző, de mellette működő társaságok jelentős fejlesztéseket végeztek a Systran szoftveren és annak alkalmazásain. A felperesek tehát előnyre tettek szert a Bizottság vagy harmadik személyek know-how-jából, és saját hasznukra forgalomba hozhatták a Bizottság és e harmadik személyek termékeit. A Bizottság rámutat, hogy az EC-Systran Unix változaton a Gosselies társaság számára dolgozó személyek közül egyesek korábban a Telindus társaság, majd a Systran Luxembourg számára is dolgoztak. A Telindus társaság, amellyel a Systran társaság a Systran Luxembourg létrehozása érdekében egyesült, 1990-ben fordításokkal kapcsolatos szerződést kötött a Bizottsággal, ami bizonyítja, hogy a Systran nem követelhet jogokat, illetve know-how-t az EC-Systran Unix változattal összefüggésben.

198 Emellett az eredeti szerződés 4. cikkének a) pontjára, az együttműködési szerződés előzetes ismertetésének 6. pontjára, és e szerződés 4. cikkére, valamint a második migrációs szerződés II. melléklete 1. függelékének 1. cikkére figyelemmel a közbeszerzés Gosselies társaságnak való odaítélése semmilyen felróható magatartást nem valósított meg a Bizottság részéről.

199 A Bizottság arra is rámutat, hogy az ajánlati felhívás tartalmaz egy titoktartási záradékot, amely szerint a közbeszerzés nyertese nem használhatja fel, és nem szolgáltathatja ki harmadik személynek a Bizottság által átadott információkat (lásd a 2003. október 4-i ajánlati felhívás 1. mellékletének II.9 cikkét). E titoktartási záradék alkalmazásában a Gosselies társaság semmilyen esetben sem szolgáltathatta ki a Bizottság által adott esetben vele közölt titkos információkat. Az ilyen információk kiszolgáltatása e társaság számára tehát nem okozhatott kárt a felpereseknek. A Bizottság végül rámutat, hogy az EC-Systran Unix változat programjait és szótárait kizárólag saját számítógépein tárolják.

b) A Törvényszék álláspontja

200 A jelen ügyben állított jogellenes magatartás abban áll, hogy a Bizottság a felperesek hozzájárulása nélkül vindikálta a jogot az ajánlati felhívásban szereplő munkák elvégeztetésére, amelyek módosították a Systran szoftver EC-Systran Unix változatában a Systran Unix változat szerzői jog által védett, illetőleg a Systran-csoport know-how-ja körébe tartozó elemeit, vagy azok harmadik személynek való kiszolgáltatásával jártak.

201 Az ilyen magatartás jogellenességének megállapítása érdekében először meg kell vizsgálni, hogy a felperesek a tagállamok jogában közös általános elvekre figyelemmel hivatkozhatnak-e kifogásolási jogukra azzal kapcsolatban, hogy a Bizottság a

hozzájárulásuk nélkül bízta harmadik személyre az EC-Systran Unix változat egyes vetületeivel kapcsolatos munkákat. E jogot, amelyet a felperesek az eredeti és korábbi Systran Unix változaton fennálló szerzői jogra és know-how-ra alapítanak, a Bizottság vitatja, kifejtve, hogy a felperesek nem bizonyították a szoftver ezen változatára vonatkozó, általuk hivatkozott jogok fennállását (lásd a fenti 178–179. pontot).

202 Amennyiben beigazolódik, hogy a felperesek hivatkozhatnak ilyen jogokra, ezt követően meg kell vizsgálni a Bizottság azon állítását, amely szerint a Systran-csoport engedélyezte számára, hogy a jogvita tárgyát képező közbeszerzésben meghatározott munkákat harmadik személyre bízza. A Bizottság lényegében ugyanis úgy véli, hogy a Systran-csoporttal 1975 óta kötött különböző szerződések, és az e célból biztosított finanszírozás kellő mértékben átruházta rá az EC-Systran Unix változattal kapcsolatos használati jogokat és tulajdonjogokat ahhoz, hogy ne kelljen figyelembe vennie a felperesek által a Systran Unix változaton fennálló jogaik alapján hivatkozott kifogásolási jogot (lásd a fenti 181–187. pontot).

203 Amennyiben beigazolódik, hogy a Bizottság nem hagyhatta volna figyelmen kívül a felperesek által hivatkozott kifogásolási jogokat, akkor végül elemezni kell az ajánlati felhívásban szereplő, az EC-Systran Unix változaton elvégzendő munkák tartalmát annak megállapítása érdekében, hogy azok a felperesek által követelt szerzői jog, illetve a know-how alapján védett elemek vagy információk módosításával, vagy kiszolgáltatásával járnak-e, amit a Bizottság utolsó helyen vitat (lásd a fenti 189. pontot).

A Systran szoftver Systran Unix változatára vonatkozó, a felperesek által hivatkozott jogokról

204 A tagállamok jogában közös, szerzői jogra vonatkozó általános elvek meghatározása érdekében a felperesek a Berni Uniós Egyezményre, a 91/250 irányelvre valamint a 2004/48 irányelvre hivatkoznak. Utalnak emellett a tagállamok jogára, valamint

benyújtották Sirinelli professzor két véleményét, amelyek a jogi személy által benyújtott bitorlási kereset elfogadhatóságára, illetve az újraírt számítógépi program szerzői jogi védelmének hozzáférhetőségére vonatkoznak, továbbá benyújtották Bitan második műszaki feljegyzését.

205 Ahogy azt a Törvényszék hatáskörének vizsgálata során (lásd a fenti 68–73. pontot) kifejtettük, a Systran-csoport joggal hivatkozhat az általa fejlesztett és saját neve alatt forgalmazott Systran szoftver Systran Unix változatán fennálló szerzői jogaira, anélkül hogy további bizonyítékokat kellene szolgáltatnia.

206 Bizonyos, hogy főszabály szerint – ahogy azt a Bizottság is kifejti – egy jog fennállásával kapcsolatos vita esetén a jog fennállására vagy fenn nem állására hivatkozó személynek kell azt bizonyítania *(actori incumbit probatio)*. Szerzői jogi ügyekben ugyanakkor létezik egy törvényi vélelem, amely lehetővé teszi a bizonyítási teher megfordítását. A közösségi jogban ilyen vélelmet tartalmaz a 2004/48 irányelv „A szerzőség vagy jogosultság vélelme" című 5. cikke, amely szerint „[a]z ezen irányelvben foglalt intézkedések, eljárások és jogorvoslatok alkalmazásában [...] ahhoz, hogy egy irodalmi vagy művészeti mű szerzőjét ellenkező bizonyíték hiányában szerzőnek tekintsék és ennélfogva jogosult legyen jogorvoslati eljárás megindítására, elegendő ha nevét a szokásos módon feltüntetik a művön". A felperesek hivatkoztak emellett e vélelem két példájára a tagállamok jogában, anélkül hogy a Bizottság más tagállamok jogából származó ellenpéldákkal élt volna. A francia jogban, vagyis a Systran szoftver Systran Unix változata tekintetében a jelen ügyben a szerzői jogokra hivatkozó Systran letelepedési helye szerinti jogban, a szellemi tulajdonról szóló francia törvény L 113-1. cikke úgy rendelkezik, hogy „az ellenkező bizonyításáig a szerzői minőség azt illeti, akinek vagy akiknek a neve alatt a művet nyilvánosságra hozták". A belga jogban, vagyis a Bizottság székhelye szerinti jogban ilyen vélelmet tartalmaz a szerzői jogról szóló belga törvény 6. cikkének második bekezdése, amely szerint „az ellenkező bizonyításáig szerzőnek kell tekinteni azt, aki a művön szerzőként van feltüntetve akár nevének szerepeltetésével, akár az azonosítását lehetővé tévő jelzettel". E különböző

rendelkezésekre a tagállamok jogában közös általános elvek illusztrálása érdekében hivatkoztak.

207 A lényegében valamennyi tagállamban átvett rendelkezések példájaként a felperesek kifejtik, hogy a francia jogban a mű pusztán létrehozása révén védelmet élvez. A szellemi tulajdonról szóló francia törvény L 111-1. cikke szerint „[a] szellemi alkotás szerzője ezen a művön pusztán annak létrehozása révén kizárólagos eszmei tulajdont élvez, amelyre mindenkivel szemben hivatkozhat". A „szellemi alkotás" fogalmának meghatározásával kapcsolatban a szellemi tulajdonról szóló francia törvény L 112-2. cikkéből az tűnik ki, hogy „[a] jelen törvény alkalmazásában szellemi alkotásnak tekintendők: [a] szoftverek, beleértve az előkészítő dokumentációt is". A Bizottság által előterjesztett egyik bizonyíték sem mond ellent ennek a felperesek által hivatkozott példának.

208 Létrehozását követően a mű eredetiségét vélelmezik. A bizonyítás terén leggyakrabban jelentkező probléma az egyik mű másik műnél korábbi voltát érinti. A jelen ügyben a Systran Unix változat EC-Systran Unix változatnál korábbi voltát egyszerűen az bizonyítja, hogy a második változatot az elsőből fejlesztették ki, és hogy annak kifejlesztése érdekében a Bizottság a Systran-csoporthoz, illetve annak Systran Unix változatához folyamodott. Ezzel kapcsolatban fontos kiemelni, hogy a Bizottság, ahogy azt a viszonválaszban is kifejti, nem vitatja, hogy a Systran az általa forgalmazott Systran Unix változat jogosultja.

209 Emellett ki kell emelni, hogy a felperesek által a francia és belga jog vonatkozásában benyújtott adatok alapján a vállalkozás szerzői minőségét e tagállamok ítélkezési gyakorlata elismeri. Franciaország esetében a Cour de cassation első polgári tanácsának 1993. március 24-én hozott ítéletéről van szó – amely szerint egy jogi személynek pusztán azt kell bizonyítania, hogy felhasználja a művet, annak érdekében, hogy bitorlási keresete anélkül is elfogadható legyen, hogy jogai eredetét bizonyítaná –, Belgium esetében pedig a Cour de cassation 1998. június 12-én hozott ítéletéről (lásd Sirinelli első véleményét 18. és 26. o.). E részletes jogi vélemény megcáfolása céljából

a Bizottság pusztán homályos és szűkszavú állításokat tesz, amelyek a fent kifejtett megoldás a jogtudomány egy része által megfogalmazott kritikáján alapulnak, valamint a cour d'appel de Gand egy 1993. évi ítéletén, amely korábbi, mint a belga Cour de cassation fent hivatkozott ítélete. A Sirinelli professzor által példaként hivatkozott tagállamokon kívüli egyéb tagállamok jogának kérdését a felek fel sem vetették, és meg sem vitatták.

210 A fent hivatkozott ítélkezési gyakorlatbeli megoldás azt az érdeket tükrözi, hogy korlátozzák a bitorló lehetőségeit arra, hogy a kereset elfogadhatatlanságára hivatkozhasson, és elkerüli, hogy a jogi személynek be kelljen nyújtania a szerzőtől, mint eredeti természetes személy jogosulttól kezdődően az átruházási szerződések teljes láncolatát. Így a bizonyítás terén a birtoklás ténylegessége a kereset benyújtásának időpontjában jelentősebb a jogszerzés történeténél.

211 A Bizottság azon érvére válaszul, amely szerint a szerzői jogra vonatkozó vélelem az EC-Systran Unix változat esetében fordított, mivel e változatot nem a szerző nevét feltüntető csomagolásban forgalmazták, illetve azt időnként „Commission's MT system", illetve „ECMT" névvel is jelölik, rá kell mutatni, hogy a szerződésen kívüli felelősség megállapítása iránti kerestük megalapozása érdekében a felperesek a Systran Unix változatra hivatkoznak, majd összehasonlítják e változatot az EC-Systran Unix változattal annak bizonyítása érdekében, hogy e származékos változat egy része a korábbi és eredeti változatból származik. A fentiekből következik, hogy az EC-Systran Unix változatban ténylegesen létezik egy „Systran" rész (mégpedig többek között a mag lényeges része), ahogy vitathatatlanul létezik egy „EC" rész is ebben a változatban (vagyis többek között a szótárak, amelyeket a Bizottság hozott létre). A vita tehát nem az EC-Systran Unix változatra vonatkozik, hanem az EC-Systran Unix változatot érintő munkák esetén a felperesek által a korábbi és eredeti Systran Unix változatra vonatkozó jogaik alapján hivatkozható jogokra. Emellett mellékesen rá kell mutatni, hogy az ajánlati felhíváshoz csatolt modellszerződésben szereplő meghatározásokból kitűnik, hogy a „Bizottság automatikus fordítói szolgáltatását (vagy rendszerét)", amelyre a Bizottság hivatkozik, a következőképpen határozzák meg: „A Bizottság automatikus fordítói szolgáltatása az EC Systran, az eredetileg a »World Translation Center« (La Jolla, USA) által kifejlesztett, 1976 után pedig a Bizottság által belső célokra továbbfejlesztett Systran automatikus fordítói szolgáltatás különös változata köré épül fel".

(The Commission's machine translation service is built around EC Systran, a specific version of the Systran machine translation system originally developed by the World Translation Center, La Jolla, USA, which since 1976 has been further developed by the European Commission.) Így a Bizottság által harmadik személyekkel szemben használt fogalmak szerint is WTC/Systran-csoport által létrehozott és fejlesztett automatikus fordítói szolgáltatásból ered a Bizottság automatikus fordítói szolgáltatása.

212 Következésképpen a felperesek, mint Systran-csoport hivatkozhatnak a Systran szoftvernek a Systran által évek óta, már azt megelőzően is fogalmazott Systran Unix változatán fennálló szerzői jogaikra, hogy a Systran Luxembourg létrehozta volna az EC-Systran Unix változatot annak érdekében, hogy kielégítse a Bizottság sajátos igényeit.

213 Mindenesetre a Bizottság által hivatkozott szerződéses rendelkezések nem teszik lehetővé egy állítólagos jog fennállásának bizonyítását a WTC-csoport Systran-csoport általi megszerzésére figyelemmel (lásd a fenti 179. pontot). A Bizottság e tekintetben a WTC-vel 1975. szeptember 22-én kötött eredeti szerződés 5. cikkének c) pontjára hivatkozik azon állítás alátámasztása érdekében, hogy előzetes hozzájárulása nélkül a szerződésből eredő jogok és kötelezettségek semmilyen átszállására nem kerülhetett sor. Márpedig ez a rendelkezés csak a következőket rögzíti: „A Szerződő Fél a Bizottság kifejezett előzetes engedélye nélkül nem adhatja át vagy ruházhatja át sem egészben sem részben a szerződésből eredő jogokat és kötelezettségeket, a rábízott feladatok elvégzésével nem bízhat meg alvállalkozót, illetve ugyanebből a célból harmadik személy ténylegesen nem helyettesítheti". A rendelkezés csak a szerződés tartamára, vagyis pár hónapra hatályos, és a kötelezettségek, amelyek átadására vagy átruházására utaltak, csak a Systran-rendszer használatára vonatkoztak, nem pedig a kapcsolódó tulajdonjogokra. E rendelkezés tehát nem foszthatja meg a WTC-t a tulajdonával való rendelkezés jogától azáltal, hogy a később Systranná átalakult Gachot társaság 1985 végén megvásárolta, ahogy az a felperesek által a válaszhoz csatoltan benyújtott szerződésekből kitűnik. Ehhez hasonlóan el kell utasítani a Bizottság azon érvét, amely szerint azonosítani kellene a felperesek szerzői jogainak jogalapjait és szerződéses alapjait. A fent hivatkozott jogszabályi rendelkezések ugyanis nem kötelezik a

szerzőket arra, hogy bejegyeztessék vagy benyújtsák műveiket, ahogy az a szabadalmak esetében lehetséges.

214 Mindent összevetve meg kell állapítani, hogy a Bizottság teljes mértékben tisztában volt azzal, hogy a Systran-csoport és a csoport által egyesített társaságok, különösen a WTC társaság a jogosultja a Systran szoftver különböző, kereskedelmileg a hetvenes évek óta, különösen a Bizottsággal együtt felhasznált változatain fennálló szellemi tulajdonjogoknak. A felperesek számos bizonyítékot szolgáltattak, amelyek alapján igazolható a szellemi alkotás létezése az ügyben, valamint az a tény, hogy e szellemi alkotást Peter Toma hozta létre, majd azt átvették a WTC-csoporthoz és a Systran-csoporthoz tartozó társaságok (lásd a fenti 174. és 175. pontot).

215 Ami a know-how alapján hivatkozott védelmet illeti, a felperesek előadják, hogy az, hogy a Bizottság harmadik személynek kiszolgáltatta a Systran Unix változat EC-Systran Unix változatban megtalálható elemeire vonatkozó technikai és titkos információkat, olyan jogellenes magatartásnak minősül, amely lehetővé teszi a Közösség szerződésen kívüli felelősségének megalapozását az EK 288. cikk második bekezdésének alkalmazásában. Ahogy azt a Törvényszék hatásköre vizsgálatának szakaszában kifejtettük (lásd a fenti 78–81. pontot), azt is meg lehet állapítani, hogy a Systran-csoport joggal hivatkozik erre a Systran szoftver Systran Unix változatára vonatkozó technikai és titkos információkat érintő védelemre.

Arról az állításról, amely szerint a Bizottságot megillető jogok lehetővé tették számára a felperesek kifogásolási jogának figyelmen kívül hagyását

216 Annak alátámasztása érdekében, hogy nem kellett figyelembe vennie a felperesek Systran Unix változaton fennálló jogain alapuló kifogásolási jogát azzal kapcsolatban, hogy az EC-Systran Unix változatra vonatkozó bizonyos munkákat harmadik félre bízzanak, a Bizottság kifejti, hogy rendelkezik a szükséges engedélyekkel a Systran-csoporttal 1975 óta kötött szerződések alapján átengedett jogok, valamint az ennek keretében nyújtott finanszírozás révén.

217 Ezt az érvelést el kell utasítani. Ahogy ugyanis a felperesek helyesen kifejtik, a jog átruházása nem vélelmezhető. Az informatikai fejlesztés finanszírozásának ténye nem jelenti önmagában azt, hogy megszerzik annak tulajdonjogát. Egy ilyen jogkövetkezményre kifejezetten utalni kellene a szóban forgó szerződésben. A jogok átruházását megszorítóan, valamint a szerző javára kell értelmezni.

218 Márpedig ezzel kapcsolatban a felperesek formálisan tagadják, hogy bármilyen szellemi tulajdonjogot átruháztak volna a Bizottságra a Systran Mainframe változat, a Systran Unix változat, az eredeti elgondolás, az azok alapját képező dokumentumok, az előkészítő dokumentáció, az adatszerkezetek, és még kevésbé a mag tekintetében. A Bizottság egyetlen, a felperesek által elismert joga a szótárakra vonatkozik, amelyeket a Bizottság szolgálatai fejlesztettek ki a Systran beavatkozása nélkül.

219 Emellett a Bizottság által hivatkozott szerződéses rendelkezések – vonatkozzanak akár az EC-Systran Mainframe változatra, akár az EC-Systran Unix változatra – kifejezetten fenntartják a korábban létező szellemi és ipari tulajdonjogok előfeltételét mind a Systran Mainframe változat, mind a Systran Unix változat tekintetében. Emellett meg kell állapítani, hogy a Bizottság által hivatkozott rendelkezések nem teszik lehetővé annak megalapozását, hogy e szerződések alapján az aláírónak (a WTC vagy a Systran-csoporthoz tartozó társaságok) a Systran szoftver különböző érintett változatain fennálló szerzői jogai átruházására került sor. Különösen azt kell kiemelni, hogy az EC-Systran Unix változatra vonatkozó egyetlen szerződéses rendelkezés, amelyre a Bizottság cselekményei igazolása érdekében hivatkozik, a migrációs szerződések 13. cikkének (1) és (2) bekezdése, amelyek alapján a Bizottság által követelt tulajdonjog megszerzésének feltétele a korábbi szellemi tulajdonjogok fennállásának hiánya (lásd a fenti 95–97. pontot). Ami a második migrációs szerződés II. melléklete 1. függeléke 1. cikkének összefoglalóját illeti, amelyre a Bizottság hivatkozik, e cikk így rendelkezik: „A jelen műszaki mellékletben leírt migrációs munkák, valamint a rendszer

részeinek, humánerőforrásainak, valamint a [Systran Software] és a [Systran] know-how-jának rendelkezésre bocsátása alapján semmilyen kiegészítő fizetés nem jár, és az nem alapoz meg semmilyen pénzbeli követelést bármilyen tulajdonjog alapján". Amellett, hogy a rendelkezés kifejezetten elismeri a Systran know-how-ját, azt is meg lehet állapítani, hogy az csak a Systran Luxembourg által a Bizottság számára végzett migrációs munkák alapján felmerülő pénzbeli követelésekre vonatkozik. Márpedig a jelen kereset a Bizottság által az ajánlati felhívás alapján harmadik személyre bízott munkákra vonatkozik.

220 Emellett ki kell emelni, hogy a Bizottság maga is rámutat, hogy a „megrendelésre irányuló szerződések" elmélete, amely lehetővé tette számára, hogy olyan szerződésekként értelmezze a WTC-csoporthoz tartozó társaságokkal és később a Systran-csoporthoz tartozó társaságokkal kötött szerződéseket, amelyekkel e társaságoknak szándékában állt átruházni rá szerzői jogaikat, nem következik kifejezetten az általa hivatkozott szerződésekből. A Bizottság által hivatkozott egyetlen szerződéses rendelkezés sem értelmezhető ugyanis ilyen értelemben, mivel a különböző rendelkezések vagy használati jogra, nem pedig tulajdonjogra vonatkoznak, vagy kifejezetten fenntartják a korábban létező szellemi tulajdonjogokat.

221 Végül el kell utasítani a Bizottságnak az e szerződések „filozófiájára" vonatkozó érvét is, mivel az informatikai szoftver rendelkezésre bocsátásáról szóló szerződések filozófiája éppen a felhasználó jogainak felhasználási engedélyre korlátozásából áll, anélkül, hogy lehetővé tennék számára a szoftver megszerzését.

222 Következésképpen a Bizottság nem volt képes bizonyítani, hogy szerződés alapján rendelkezett a felperesek engedélyével a jogvita tárgyát képező közbeszerzést követő felhasználásokra és kiszolgáltatásokra azon tulajdonjog alapján, amelyet a Systran szoftver EC-Systran Unix változatával kapcsolatban követelhet.

223 Másodlagosan a Bizottság előadja, hogy jogosult az EC-Systran Unix változatának módosítására, anélkül hogy megsértené a Systran-csoport Systran Unix változatra vonatkozó esetleges szerzői jogait, mivel e módosítások jogilag engedélyezettek minden felhasználási engedéllyel rendelkező személy számára.

224 A Bizottság ezzel kapcsolatban a számítógépi programokról szóló belga törvény 6. cikkére hivatkozik, amely szerint a számítógépi program e törvény 5. cikkének a) és b) pontja szerinti többszörözése vagy átdolgozása a szerző engedélye nélkül is elvégezhető, amennyiben ez szükséges ahhoz, hogy a felhasználó céljának megfelelően tudja használni a programot, beleértve a hibák kijavítását is. Emellett hivatkozik a számítógépi programokról szóló luxemburgi törvény „Az engedélyhez kötött cselekmények alóli kivételek" című 28. cikkének (4) bekezdésére, amely kimondja, hogy „[k]ülön szerződéses kikötés hiányában a 28. cikk [(3) bekezdésének] a) és b) pontjában foglalt cselekményekhez nem szükséges a jogosult engedélye, ha azokra azért van szükség, hogy a számítógépi programot az azt jogszerűen megszerző személy a rendeltetési célnak megfelelően használja, beleértve a hibajavítást is". Ehhez hasonlóan a szerzői jogról szóló luxemburgi törvény „Az engedélyhez kötött cselekmények alóli kivételek" című 34. cikke szerint „[k]ülön szerződéses kikötés hiányában a 33. cikkben foglalt cselekményekhez nem szükséges a jogosult engedélye, ha azokra azért van szükség, hogy a számítógépi programot az azt jogszerűen megszerző személy a rendeltetési célnak megfelelően használja, beleértve a hibajavítást, illetve az olyan adatbázisba történő integrálását is, amelynek működtetése annak célja".

225 Ugyanakkor rá kell mutatni, hogy az engedélyhez kötött cselekmények, vagyis a szerző engedélyét igénylő cselekmények alóli ezen jogszabályi kivételt megszorítóan kell értelmezni. Ez a 91/250 irányelv 5. cikke által a program szerzőjének kizárólagos joga

alá tartozó, az irányelv 4. cikkében meghatározott cselekmények kapcsán előírt jogszabályi kivétel csak a számítógépi program jogszerű megszerzője által végzett munkákra vonatkozik, a megszerző által harmadik személyre bízott munkákra viszont nem (lásd Sirinelli professzor véleményét a számítógépi program jogszerű felhasználójának a program módosítására irányuló joga terjedelmét illetően, valamint Bitan harmadik műszaki feljegyzését a Gosselies-re bízott munkák tekintetében; lásd még a felek Törvényszék által a felhasználói jogokkal kapcsolatban feltett kérdésekre adott válaszait). E kivétel emellett az ahhoz szükséges cselekményekre korlátozódik, hogy a számítógépi programot az azt jogszerűen megszerző személy a rendeltetési célnak megfelelően használhassa, beleértve a hibajavítást is. A jelen ügyben a Bizottság elmulasztotta megjelölni, hogy az igényelt módosítások mennyiben bízhatók harmadik személyre, és mennyiben voltak szükségesek ahhoz, hogy kijavítsák a hibákat, vagy lehetővé tegyék a rendeltetési célnak megfelelő használatot. Az ügy iratainak egyik eleme sem teszi lehetővé annak megértését, hogy e kivétel milyen alapon tenné lehetővé a Bizottság által használt számítógépi programon javítások, átdolgozások vagy kiegészítések elvégzését (a Bizottság által harmadik személyre bízott munkák jellegéről lásd a lenti 227–250. pontot). E munkák ugyanis a korlátozások hatálya alá tartoznak, mivel a számítógépi program átdolgozására, feldolgozására vagy bármilyen más módon történő módosítására vonatkoznak a 91/250 irányelv 4. cikke értelmében. A tárgyalás során a felperesek tehát rámutattak, hogy a Bizottság állításával ellentétben, egyéb ügyfelei kérik az engedélyét a Gosselies társaságtól igényeltekhez hasonló jellegű módosítások elvégzéséhez.

226 Következésképpen a Bizottság a jelen ügyben nem tudta bizonyítani, hogy milyen okokból hivatkozhatna az engedélyhez kötött cselekmények alóli jogszabályi kivételre annak érdekében, hogy a jogvita trágyát képező közbeszerzés keretében harmadik személyre bízza a munkákat. Másrészt rá kell mutatni, hogy mindenesetre a Bizottság kifejti, hogy a vele szemben kifogásolt cselekményekre, vagyis szerinte a szótárak kijavítására és javítására – legalábbis részben – vonatkozik a 91/250 irányelv 5. cikkében előírt kivétel (lásd a Bizottság harmadik kérdéssorozatra adott válaszát, a Systran szoftver egy felhasználási engedélyének árával kapcsolatos észrevételek, 23. pont),

ami hallgatólagosan azt jelenti, hogy elismeri, hogy a jogvita tárgyát képező ajánlati felhívás keretében igényelt bizonyos munkák nem tartozhatnak e kivétel hatálya alá, és azok a 91/250 irányelv 4. cikkében meghatározott korlátozás alá eső cselekményt képeznek.

227 Meg kell tehát állapítani, először, hogy a felperesek hivatkozhatnak az eredeti és korábbi Systran Unix változattal kapcsolatos, a származtatott EC-Systran Unix változatban is megtalálható információkhoz és elemekhez kapcsolódó szerzői jogokra, valamint know-how-ra vonatkozó védelemre, másodszor, hogy a Bizottság nem tudta bizonyítani, hogy a felperesek nem rendelkeztek a Systran Unix tekintetében követelt jogokkal, hogy e jogokat rá kifejezetten vagy hallgatólagosan átruházták a Systran-csoporttal kötött szerződés, illetve az EC-Systran Mainframe és EC-Systran Unix változatok kapcsán nyújtott finanszírozás folytán, és harmadszor, hogy a Bizottság azt sem tudta bizonyítani, hogy a Systran-csoport előzetes engedélye nélkül elvégeztetheti harmadik személlyel az igényelt munkákat.

A Bizottság által harmadik személyre bízott munkák jellegéről

228 Ahhoz, hogy a felperesek alátámasszák az őket megillető kifogásolási jog sérelmét, bizonyítaniuk kell, hogy az ajánlati felhívásban szereplő munkák, amelyekkel kapcsolatban a Systran csoport nem adhatta meg hozzájárulását, a Systran Unix változattal kapcsolatos, az EC-Systran Unix változatban is megtalálható információk vagy elemek módosítását vagy átadását eredményezhette.

229 A jelen ügyben annak megállapításához, hogy ilyen jogtalan módosításra vagy kiszolgáltatásra sor került, mindenekelőtt rá kell mutatni, hogy a Bizottság ajánlati felhívása a Bizottság automatikus fordítói szolgáltatásának karbantartására és nyelvi fejlesztésére irányult. Ez az ajánlati felhívás a következő szolgáltatásokat tartalmazta:

„3.1 A szótárak kódolása: a szótárak kódolása a visszacsatolások, a szószedetek és a felhasználók által automatikus fordításnak alávetett szövegek alapján, beleértve a szótárak nyelvpárok közötti összehangolását is. A kódolás elősegítése érdekében segédprogramot biztosítunk […]. Ehhez a feladathoz tartozik továbbá:

A Bizottság automatikus fordítói szolgálatai részére más forrásokból készített automatikus fordítói szótárfájlok felülvizsgálata és kódolása.

A felhasználók szótárfájljainak összegyűjtése – kérésre a szerződő fél megvizsgálja a felhasználók beviteleit, és amennyiben a kifejezéseket általánosan használják, beépíti azokat a főszótárba, biztosítva a már létező kifejezésekkel való ütközések kiküszöbölését.

3.2 A nyelvi rutinok javítása, átdolgozása és kiegészítése: az elemző, átültető és szintetizáló programok sajátos javításai a visszacsatolások, a szószedetek és a felhasználók által automatikus fordításnak alávetett szövegek alapján. Például: a forrás és célkimenetben a sor végén elvágott szavak kezelése, nagybetűsítés, az angol birtokos eset »s« jele, azonos írásképű szavak, valamint a Bizottság szabályzatainak betartása (különösen a számok írása).

3.3 A rendszer frissítése: a szótárak és programok frissítésére a Bizottság kérésére kerül sor. A szerződő fél szoros együttműködést folytat a Bizottsággal a frissítések harmonikus beépítése céljából.

3.4 A dokumentáció frissítése: a szerződő fél elvégzi a dokumentáció szükséges frissítéseit (például a kódkönyvek esetében) a rendszer azon részei tekintetében, amelyekért felelős, és megőrzi a felülvizsgált dokumentumokat az adatközpontban. A frissített változatok tartalmaznak egy leírást, illetve a szerződés keretében végzett javítások és módosítások magyarázatát […]"

(3.1 Dictionary coding: Dictionary coding based on feedback, glossaries and texts submitted to MT by users, including the «levelling-up» of dictionaries between language pairs. A utility will be provided to help with coding. […] This task also includes:

The revision and encoding of MT dictionary files which have been prepared for the Commission's MT service by other sources.

The harvesting of users' custom dictionary files – if requested, the contractor will review user entries, and where terms are of general use, include them in the main dictionaries, ensuring that there is no conflict with existing terms.

3.2 Enhancements, Adaptations and Additions to Linguistic Routines: Specific improvements to Analysis, Transfer and Synthesis programs based on feedback, glossaries and texts submitted to MT by users. For example: the treatment of hyphenated words in source and target output, capitalisation, the English genitive s, homographs, and respect of Commission conventions (amongst others, for the writing of numbers).

3.3 System updates: Updates to dictionaries and programs will take place as required by the Commission. The contractor will work closely with the Commission to ensure the smooth integration of updates.

3.4 Documentation updates: The contractor shall update as required any documentation (e.g. coding manuals) on parts of the system for which he is responsible and shall store revised documents at the Data Centre. The updated versions shall include a description of, and explanation for, improvements and changes made under contract […])

230 A felperesek szerint e feladatok elvégzése a rendszer magjának, a nyelvi programoknak és a Systran szoftver (EC-Systran Unix változat) adatszerkezetének módosítását

igényli, ami e szoftver forráskódjának, valamint az előkészítő dokumentációnak a módosításával jár. Azt, hogy az ajánlati felhívásban szereplő feladatok elvégzéséhez rendelkezni kell a forráskóddal, illetve módosítani kell azt, megerősíti az ajánlati felhívás 3.7.5 pontja is, amelynek értelmében a szerződő fél egyik kötelezettsége, hogy biztosítsa, hogy a forráskódok, szótárak és programok utolsó változatát megfelelően telepítsék és fordítsák le a Bizottság szerverein.

231 Emellett Bitan első műszaki feljegyzése bemutatja, anélkül hogy a Bizottság azt vitatná, hogy a jogvita tárgyát képező közbeszerzés alapján a Gosselies-re bízott munkák elvégzése az EC-Systran Unix változat azon részeinek érintettségével járt, amelyeket a Systran Unix változatból vettek át.

232 A Systran szoftver elemeinek működési leírásában Bitan első műszaki feljegyzése a következőket emeli ki:

– az ajánlati felhívásban szereplő „szavak kötőjelekkel való elválasztása” funkció (ajánlati felhívás 3.2 pont, lásd a fenti 229. pontot) a magban történik, a dokumentumok előzetes kezelését végző modulokban;

– az ajánlati felhívásban szereplő „nagybetű” funkció, vagyis a nagybetűk kezelése egyik nyelvről a másikra (ajánlati felhívás 3.2 pont, lásd a fenti 229. pontot) a magban történik, a szöveg utólagos kezelését végző modulokban;

– a tipográfiai formázás ajánlati felhívásban szereplő szabályainak végrehajtása (például a számok vagy szóközök kezelése) (ajánlati felhívás 3.2 pont, lásd a fenti 229. pontot) a magban zajlik, a szöveg utólagos kezelését végző modulokban;

– a szótárhasználat ajánlati felhívásban szereplő szabályainak végrehajtása (például az angol birtokos eset visszaállítása esetében) (ajánlati felhívás 3.2 pont, lásd a fenti 229. pontot) a magban zajlik, amely tartalmazza a nyelvenkénti sajátosságokat.

233 Ahogy az fent kifejtésre került, a felek nem vitatják, hogy a mag a „nyelvi fejlesztés" szíve. A mag nem statikus könyvtárakból áll, amelyek függetlenek a „nyelvi fejlesztés" folyamatától, hanem ellenkezőleg, e folyamat szerves és lényeges része. Ezzel kapcsolatban Bitan első műszaki feljegyzése kiemeli, hogy „a nyelvi fejlesztés rendes keretében" a magot számos esetben módosítani kell, különösen az ajánlati felhívásban szereplő következő munkák esetében: „A nyelvi rutinok javítása, átdolgozása és kiegészítése" (ajánlati felhívás 3.2 pont, lásd a fenti 229. pontot, valamint Bitan első műszaki feljegyzését).

234 A fentiekből következik, hogy a rábízott feladatok elvégzése érdekében az ajánlati felhívás nyertesének rendelkeznie kell az EC-Systran Unix változat forráskódjaival, hogy képes legyen átdolgozni és módosítani azokat az elemző, átültető és szintetizáló programoknak az ajánlati felhívás 3.2 pontjában szereplő sajátos javításainak, továbbá az ajánlati felhívás 3.3, 3.4 és 3.7.5 pontjában szereplő frissítéseknek az elvégzése céljából.

235 A Bizottság által előterjesztett érvek nem alkalmasak ennek az értékelésnek a kétségbe vonására. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság formálisan vitatja, hogy átadta volna az EC-Systran Unix változat forráskódjait a Gosselies társaságnak odaítélt közbeszerzés teljesítése érdekében végzendő munkák keretében. Kiemeli, hogy az e társaságra bízott munkák nem igényelték a szoftver magját érintő beavatkozást.

236 E vitatás a DGT egy 2008. január 16-i műszaki feljegyzésén alapul, amelynek célja a válaszhoz szükséges elemek szolgáltatása Bitan első műszaki feljegyzésére (a továbbiakban: második feljegyzés, vagy a DGT második feljegyzése). Második feljegyzése bevezetőjében a DGT rámutat, hogy Bitan első műszaki feljegyzésének célja elsősorban annak bizonyítása, hogy valamennyi nyelvi jellegű módosítása az „elemzési területen" zajlik, és hogy elkerülhetetlen, hogy azokat végül ne a mag kezelje, vagyis az is

elkerülhetetlen, hogy a magot ne módosítsák. Ugyanakkor a DGT második feljegyzésében hangsúlyozzák, hogy az ajánlati felhívásban szereplő, a nyelvi rutinokat érintő munkák nem igénylik a mag módosítását.

237 Ezen állítás alátámasztására DGT megjegyzi, hogy nem szabad összekeverni az „elemzési terület" hordozóját (a mag szintjén meghatározott struktúrát) és annak tartalmát (a nyelvi programok által kiosztott kódokat, amelyeknek nyelvi konnotációja van). A fordítói rendszer összetevői modulokra tagolásának elve tiszta elválasztást eredményez nem csak a különböző nyelvi modulok, hanem a nyelvi modulok és a mag között is. A DGT számára a magnak marginális nyelvi jelentősége van. E tekintetben a DGT rámutat, hogy bár igaz, hogy a mag ellenőrzi a fordítási folyamat végrehajtását, együttműködik valamennyi összetevővel, és olyan funkciókat tartalmaz, amelyeket pontatlanul nyelvi jellegűnek lehet minősíteni (mondatokra tagolás, kötőjeles szavak vagy meg nem talált szavak kezelése), ugyanakkor az is igaz, hogy a mag moduljai általános jellegűek, míg a nyelvi rutinok konkrétan egy forrásnyelvhez, egy nyelvpárhoz vagy egy célnyelvhez kapcsolódnak.

238 A 2003. október 4-i ajánlati felhívásban szereplő példákat megvizsgálva, amelyekkel kapcsolatban kiemelték, hogy azok mindenképpen a magon végzett beavatkozással járnak, a DGT a következő két megállapítást teszi:

– „[a] Systran állításaival ellentétben, az ajánlati felhívásban a [nyelvi rutinokra való] utalás […] pontosan kifejezi a nyújtandó szolgáltatások jellegét, vagyis az elemző, átültető és szintetizáló programok sajátos javításait a felhasználók visszacsatolásai alapján. Az ajánlati felhívásban példaként szereplő problémák tisztán tájékoztató célúak, és kétséget kizáró módon nyelvi jellegűek";

– „[n]yilvánvalónak tűnik, hogy a nyelvi problémákat mindenekelőtt a [nyelvi rutinok] szabályozzák, amelyeknek nevükből is kitűnően ez a rendeltetésük. Még ha bizonyos felvetett problémákat a mag szintjén is kezelnének, azok ténylegesen ugyanúgy kezelhetők a [nyelvi rutinok] és a szótárak szintjén is, és ez így is történik. Ahogy minden összetett rendszerben, a nyelvi jelenségek kezelésének több, összetett módja van".

239 A fentiekből következik, hogy a DGT valójában nem vitatja H. Bitan állításait, amelyek szerint az odaítélt közbeszerzés keretében kiadott egyes feladatok a magon történő beavatkozást tesznek szükségessé. A DGT tehát kifejezetten elismeri, hogy a Systran szoftver magja, amelynek szerkezete azonos a Systran Unix és EC-Systran Unix változatokban, bizonyos funkciókat tartalmaz, így a kötőjeles szavak kezelését, amelyek az ajánlati felhívásban is szerepelnek. Ehhez hasonlóan a DGT hallgatólagosan elismeri H. Bitan állításait, és pusztán annyi jelent ki, hogy „még ha bizonyos [az ajánlati felhívásban] felvetett problémákat a mag szintjén is kezelnének, azok ténylegesen ugyanúgy kezelhetők a [nyelvi rutinok] és a szótárak szintjén is, és ez így is történik". Kódolhatunk ugyanis közvetlenül a szótárakban minden szót, amelyben kötőjel van, vagy igényelhetjük azt, hogy hozzanak létre vagy javítsanak egy programot, amely képes rendszerszerűen kezelni a kötőjeles szavakat, anélkül, hogy szükség lenne azok egyenkénti kódolására a szótárakban. H. Bitan ezzel kapcsolatban rámutat, anélkül, hogy a DGT ezt vitatná, hogy „a szavak kötőjelekkel való elválasztása" funkció, vagyis az ezt a kérdést rendszerszerűen kezelő informatikai program a magban, a dokumentumok előzetes kezelése modulban fut. Emellett a DGT nem állíthatja meggyőzően, hogy az ajánlati felhívásban szereplő, H. Bitan által kiemelt példák kizárólag tájékoztató célúak. Magának az ajánlati felhívásnak a szövegéből is kitűnően az EC-Systran Unix felhasználói által a sajátos javításokra szolgáltatott olyan példákról van szó, amelyeket a közbeszerzés keretében kell megvalósítani.

240 Ami konkrétabban a kötőjeles szavak kezelését illeti (például a „hospital-based" kifejezését), a DGT megjegyzi, hogy a mag szerepét nehezen lehet nyelvi jellegűnek minősíteni, mivel az pusztán először megkeresi a szót annak leírt formájában a szótárban, majd amennyiben az eredmény negatív, megismétli a keresést a kötőjel elhagyásával (a „hospitalbased" kifejezésre). Amennyiben a keresés még mindig eredménytelen, a két szó („hospital" és „based") külön keresésére kerül sor. Az ilyenfajta szavak könnyen kezelhetők a szótárban való közvetlen kódolással, ahogy az a „medium-sized" szónál is történt, amely gyakran szerepel a közösségi dokumentumokban. A kódolást követően a szó nem igényel semmilyen kezelést, és nem okoz semmilyen problémát. A kezelés lényegi része tehát a nyelvi programokban zajlik, és mindenekelőtt az Ehmrt000.c program elemzési szintjén. Ezt követően a kezelés az átültetés szintjén folytatódik. A kötőjeles szavakat kezelő lexikális rutinokat a legtöbb nyelvpár esetében az angolból alakították ki.

241 Ezek a körülmények ugyanakkor nem kérdőjelezik meg azt, hogy a mag szintjén szükséges beavatkozni az odaítélt közbeszerzés teljesítése érdekében. Kevéssé fontos az, hogy egy másik megközelítés is lehetséges, illetve az sem releváns, hogy a kért funkció tartalma nyelvi jellegű-e. Ami számít, az az EC-Systran Unix változatban elfogadott megközelítés, amely ebben az esetben ugyanaz, mint a Systran Unix változatban elfogadott megközelítés. Semmi nem mond ellent tehát a felperesek informatikai szakértője azon állításának, amely szerint a kötőjeles szavak kezelése az ezzel a funkcióval kapcsolatos informatikai program révén a mag szintjén zajlik. Éppen ellenkezőleg, ezt az állítást erősíti meg a DGT második feljegyzése (lásd a fenti 239. pontot). Emellett az ajánlati felhívás ezzel kapcsolatban nem azt igényli a közbeszerzés nyertesétől, hogy kódoljon minden kötőjeles szót, hanem azt, hogy javítsa az ezzel a funkcióval kapcsolatos informatikai programot.

242 Ami a nagybetűk kezelését illeti, a DGT rámutat, hogy a mag szerepe egyáltalán nem nyelvi jellegű, hanem inkább mechanikus. Például a Rtrprint.c program szerepe – amely a mag egyik, Bitan első műszaki feljegyzésében is említett programja – pusztán annyi, hogy alkalmazza a célnyelvben a nyelvi programok – különösen a Lefweekd.c lexikális rutin, a nyelvi rutinok hét napjait kezelő programja – által meghozott döntéseket. Ehhez hasonlóan, a „nagybetű" funkció alkalmazására vonatkozó döntést a nyelvtani szabályok és a nyelvi kontextus függvényében a nyelvi programokban hozzák meg, és az elsődlegesen az Epropnou.c program által végzett elemzés eredménye, amely a tulajdonneveket, rövidítéseket, betűszavakat, stb. kezeli. A kezelés történhet az átültetés szintjén a lexikális rutinokban, mint az angol–olasz nyelvpár esetében. A DGT rámutat arra is, hogy a nagybetűkkel kapcsolatos döntés meghozható a szótárak szintjén is. Például a szó elején nagybetűvel van kódolva minden tulajdonnév (Panama, Palesztina, Parkinson), illetve minden német főnév.

243 Ezek a körülmények ugyanakkor nem kérdőjelezik meg azt, hogy a mag szintjén szükséges beavatkozni az odaítélt közbeszerzés teljesítése érdekében. E tekintetben kevéssé fontos az elvégzett beavatkozás nyelvi vagy mechanikus jellege, mivel a tárgyhoz pusztán az a tény tartozik, hogy engedély nélküli módosítást végeznek a szerzői jog és a know-how által védett elemeken. Ehhez hasonlóan kevéssé fontos az, hogy egy másik megközelítés is lehetséges, ami számít, az az EC-Systran Unix változatban elfogadott megközelítés, amely ebben az esetben ugyanaz, mint a Systran Unix változatban elfogadott megközelítés. A jelen ügyben az ajánlati felhívás azt igényelte a közbeszerzés nyertesétől, hogy javítsa az ezzel a funkcióval kapcsolatos informatikai programot, és semmi nem mond ellent a felperesek informatikai szakértője azon állításának, amely szerint a nagybetűs szavak egyik nyelvről a másikra történő informatikai

kezelése a magban zajlik, a szöveg utólagos kezelését végző modulokban. Éppen ellenkezőleg a DGT kifejezetten elismeri, hogy a mag legalábbis részt vesz ebben a folyamatban, mivel a bizonyos rutinok által meghozott döntéseket ott hajtják végre. Mindent összevetve, a Systran Unix és EC-Systran Unix változatok forráskódjait illetően hangsúlyozni kell, hogy H. Bitan nem csak azt bizonyította, hogy a két változat magjában a forráskódok 80–95%-a hasonló, hanem azt is, hogy egyéb hasonlóságok is fennállnak a nyelvi rutinok szintjén, mivel Systran Unix változat rutinjainak nagy része megtalálható az EC-Systran Unix változatban. Az EC-Systran Unix változathoz hasonlóan a Systran Unix változat is rendelkezik egy, a nagybetűk kezelését lehetővé tevő programmal. Az ajánlati felhívás itt sem azt igényli a közbeszerzés nyertesétől, hogy kódoljon minden nagybetűs szót, hanem azt, hogy javítsa az ezzel a funkcióval kapcsolatos informatikai programot.

244 A DGT nem foglalkozik a Bizottság szabályzatainak betartásával, amely H. Bitan szerint a magon végzett beavatkozást igényel.

245 Ami az angol birtokos eset „s” jelének kezelését illeti (például az „operator's” kifejezésnél), a DGT hangsúlyozza, hogy az ilyen típusú szavak kezelésében a mag szerepe igen korlátozott, és az csak abban áll, hogy levágja az „s-t”, annak érdekében, hogy lehetővé tegye az egyszerű szó keresését (vagyis az „operator” szóét) a szótárban. Emellett ez a kezelés kiválóan működik, így semmi ok nincs annak módosítására.

246 Ezek a körülmények semmilyen módon nem kérdőjelezik meg a maghoz való hozzáférés, illetve módosítása szükségességét az odaítélt közbeszerzés teljesítése céljából. Ellenkezőleg, a DGT kifejezetten megerősíti a mag szerepét az angol birtokos eset kezelésében, és pusztán azt közli, hogy az e funkció biztosítása érdekében létrehozott program kiválóan működik, bár az ajánlati felhívás szövegéből az tűnik ki, hogy

az egyik olyan sajátos javításról van szó, amelyet a közbeszerzés nyertesének el kell végeznie.

247 A Gosselies társaságtól igényelt beavatkozások jellegével több kérdés is foglalkozott a Törvényszék második kérdéssorozatában, illetve a tárgyaláson is. A Törvényszék többek között azt kérte a Bizottságtól, hogy közölje, hogy ténylegesen hozzáférést biztosított-e a Systran szoftver magjának forráskódjaihoz annak érdekében, hogy lehetővé tegye a Gosselies társaságra bízott munkák elvégzését, valamint hogy e munkák, akár kiegészítő, akár főszolgáltatás jelleggel érintették-e a Systran szoftver más részeit. Amennyiben a Bizottság fenntartja állításait, amelyek szerint egyrészt a szóban forgó munkák nem igényeltek beavatkozást az alapmag szintjén, másrészt pedig nem szolgáltatta ki a Gosselies-nek az EC-Systran Unix rendszer forráskódjait, azt kérték a felektől, hogy jelöljék meg, hogy ezek az állítások technikai síkon ellenőrizhetők-e, és ha igen, hogyan.

248 E kérdésekre válaszolva a Bizottság fenntartotta állításait, amelyek szerint „a Gosselies társaságra bízott munkák nem igényeltek beavatkozást az alapmag szintjén", illetve kijelentette, hogy „nem biztosított hozzáférést a Systran Unix rendszer forráskódjaihoz és nem szolgáltatta ki a Gosselies-nek az EC-Systran Unix rendszer forráskódjait". Utalt emellett a 2003. október 4-i ajánlati felhíváshoz kapcsolódó titoktartási megállapodásra, amely kevéssé fontos a Bizottság jelen ügyben fennálló felelősségének kérdése szempontjából. Ami ezen, az ajánlati felhívás szövegével és Bitan első műszaki feljegyzésével ellentétes állítások technikai ellenőrzését illeti, a Bizottság a második kérdéssorozatra adott válaszában a következőket jelentette ki:

„Figyelemmel a fenti cselekmények elvégzéséhez szükséges képességekre és a Gosselies társaság azon munkavállalóinak nyelvészi (nem informatikusi) képesítésére, akiknek teljesítenie kellett a Bizottsággal kötött szerződést, azt állíthatjuk, hogy utóbbiak egyáltalán nem voltak képesek beavatkozást végezni az alapmagon. E tekintetben kijelenthető, hogy az akkor a Gosselies társaság által elvégzett munkákat ma a Bizottság nyelvészei végzik."

249 Ezt a választ össze kell hasonlítani a felperesek válaszával, amelyek szakértője, H. Bitan harmadik, a Bizottság műszaki állításainak ellenőrzési módszereiről szóló műszaki feljegyzésében ismerteti a követendő eljárást az EC-Systran Unix szoftver két változatának – vagyis az ajánlati felhívás előtti változat, és az azt követő, a Bizottság elvárásainak kielégítését lehetővé tevő változat – összehasonlítása érdekében. E kérdést megvitatták a tárgyaláson, amelynek során a Bizottság rámutatott, hogy egy ilyen eljárást nem olyan nehéz lefolytatni, mint ahogy vélte.

250 Következésképpen, a felek által előterjesztett érvekre és a Törvényszék kérdéseire adott válaszokra figyelemmel, meg kell állapítani, hogy a Bizottságnak nem sikerült megkérdőjeleznie a felperesek által állításuk alátámasztása érdekében benyújtott adatokat, amelyek szerint a Gosselies-től igényelt munkák az EC-Systran Unix változat forráskódjához való hozzáférést, illetve annak módosítását igényelték. A Bizottság álláspontjának ellentmondanak egyrészt az ezzel kapcsolatban a felperesek által benyújtott műszaki adatok, másrészt pedig saját ajánlati felhívása. Emellett a felperesek előadják, hogy a „Gosselies társaság, amely az ajánlati felhívás időpontjában még csak embrionális formában létezett, szinte munkavállalók nélkül, a Systran Luxembourg korábbi munkavállalóinak felvételével szerezte meg az ahhoz szükséges humán képességéket, hogy az ajánlati felhívásnak megfeleljen, és a közbeszerzést elnyerje". Márpedig a Systran Luxembourg-nak a Bizottság által az utolsó kérdéssorozatra adott válasz 4. és 5. mellékletében benyújtott tevékenységi jelentéseiből kitűnik, hogy az inkább informatikai jellegű feladatokat látott el, nem pedig nyelvieket. A tárgyalás során a Bizottság benyújtotta a Gosselies társaság munkavállalóinak életrajzait, ami lehetővé tette annak megállapítását, hogy nemcsak nyelvészekről volt szó, hanem informatikusokról is, akik teljes mértékben képesek voltak a Systran szoftver kódjaihoz hozzáférni, illetve azokkal dolgozni, beleértve a magnak, illetve a kapcsolódó nyelvi rutinoknak megfelelő kódokat is.

251 Végül rá kell mutatni, hogy a kár értékelése szempontjából figyelembe veendő körülményekkel kapcsolatos harmadik kérdéssorozatra adott válaszához a Bizottság csatolta L. Golvers építészmérnök, a belga bíróságok mellett működő informatikai szakértő 2010. május 3-án készült szakértői véleményét, az EC-Systran Unix magjának módosítása, illetve a Systran know-how-jának kiszolgáltatása kapcsán a Bizottság által

elkövetett állítólagos hibákkal kapcsolatban (a továbbiakban: Golvers-jelentés; lásd még a H. Bitan által a Golvers-jelentéssel kapcsolatban készített, a Törvényszéknek a Govlers-jelentés elfogadhatóságával kapcsolatban hozott határozatát nem érintő észrevételt, amelyet a felperesek a negyedik kérdéssorozatra adott válaszuk mellékleteként csatoltak), valamint A. Secknek, a Gosselies társaság vezető tisztségviselőjének 2010. április 23-i tanúsítványát, amely bemutatja az e társaság által a Bizottság számára végzett munkákat (a továbbiakban: Gosselies tanúsítvány).

252 Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy a Golvers-jelentést és a Gosselies tanúsítványt igen késői szakaszban nyújtották be, anélkül hogy a benyújtás késedelmét a dokumentumok előterjesztésének időpontjában bármilyen módon indokolták volna. Az indokolás hiánya annál is érthetetlenebb, hogy a Bizottság magatartásának különböző vetületei és különösen az informatikai szakértői véleménnyel kapcsolatos szempontok, amelyektől a Bizottság azt várta, hogy megcáfolják a felperesek informatikai szakértője által előterjesztett érveket, illetve olyan információkat szolgáltatnak, amelyek alapján jobban meg lehet érteni a közbeszerzés nyertese által végzett munkákat, az első két kérdéssorozat tárgyát képezték, és azokat a tárgyalás során alaposan megvitatták.

253 Következésképpen az eljárási szabályzat 48. cikke 1. §-ának megfelelően úgy kell tekinteni, hogy a Golvers-jelentés, illetve a Gosselies tanúsítvány nem elfogadható, és azokat figyelmen kívül kell hagyni a felek érveinek értékelésénél.

254 Mindenesetre a Golvers-jelentés kapcsán hangsúlyozni kell, hogy e jelentés, amelyet bár egy építészmérnök, a belga bíróságok mellett működő informatikai szakértő készített, nem mond ellent a felperesek szakértője által ezzel kapcsolatban benyújtott informatikai szakvélemény eredményeinek. L. Golvers ugyanis nem a Systran szoftver különböző változataira, így a Systran Unix-ra, vagy az EC-Systran Unix változat különböző, a jogvita tárgyát képező közbeszerzés előtti, illetve azutáni állapotára alapozza jelentését, továbbá nem vizsgálta meg a Gosselies társaság által a Bizottság részére végzett munkák eredményét sem. E tekintetében emlékeztetni kell arra, hogy

a Törvényszék egy írásbeli kérdésére válaszolva, illetve a tárgyaláson, a felperesek informatikai szakértője kifejezetten bemutatta, hogy a Bizottság miként hasonlíthatja össze az EC-Systran Unix szoftver különböző változatait annak érdekében, hogy megerősítse vagy cáfolja azokat az állításokat, amelyek szerint az ajánlati felhívásban előirányzott különböző munkák a maghoz és a kapcsolódó nyelvi rutinokhoz való hozzáférést igényelték, illetve azok következménye utóbbiak módosítása volt. A Bizottság számára tehát többször felkínálták a lehetőséget, hogy mentesüljön a felelősség alól tárgyi bizonyítékot szolgáltatva arra, hogy a szerzői jog és a Systran know-how-ja által védett adatok semmilyen módosítására nem került sor az ajánlati felhívásban szereplő munkák elvégzése folytán. Ilyen tárgyi bizonyítékot a Golvers-jelentés nem képez.

255 A Golvers-jelentés kizárólag a jelen ügy emlékeztetőin, feljegyzésein, illetve eljárási iratain – beleértve a felperesek informatikai szakértőjének műszaki feljegyzéseit is –, illetve DGT tisztviselőivel, továbbá a Gosselies társaság vezető tisztségviselőjével, a Systran Luxembourg korábbi programozójával, D. Buisonival folytatott találkozókon alapul. Műszaki szempontból L. Golvers lényegében a Bizottság által az általa kidolgozott szótároknak tulajdonított jelentőségére emlékeztet, ami nem vitatott, és semmilyen módon nem gátolja a Systran-csoportot abban, hogy a Systran szoftver magjára vonatkozó szellemi tulajdonjogaira hivatkozzon, egyrészt az eredeti Systran Mainframe változat, másrészt pedig mindenekelőtt a jelen ügyben egyedül releváns Systran Unix változat tekintetében.

256 L. Golvers azt is hangsúlyozza, hogy elvileg a Gosselies társaság személyzete nem rendelkezett a szükséges műszaki kompetenciákkal ahhoz, hogy beavatkozásokat végezzen az összetett, C nyelven írt programokon, ugyanakkor arra is utal, hogy a Gosselies társaság a Systran Luxembourg személyzetéből állt, amely teljes mértékben képes volt dolgozni a Systran szoftver különböző változatain.

257 Emellett a Gosselies által az ajánlati felhívás teljesítése érdekében végzett munkákról szóló leírásában L. Golvers a hangsúlyt főként az ajánlati felhívás 3.1 pontjában szereplő munkákra helyezi, vagyis a szótárak kódolására, és nem sokat foglalkozik a 3.2 pont végrehajtásához kapcsolódó munkákkal, vagyis a nyelvi rutinok javításával, átdolgozásával és kiegészítésével.

258 Ami a kódolást illeti, azt egy külső, az ajánlati felhívásban nem szereplő „DMP" elnevezésű szoftver segítségével végezték, amelynek létezésére először az eljárás ezen szakaszában, 2010. május 5-én hivatkoztak. A Golvers-jelentés szerint a szótárak kódolása 10 577 bevitt adat hozzáadásával és javításával járt. A Gosselies tanúsítvány feltünteti ezzel kapcsolatban, hogy a Gosselies társaság „feladata az elektronikus szótárak megtisztítása volt, amelyekben az évek során több ezer elvégzendő átdolgozás gyűlt össze", és hogy ennek érdekében a társaság „a DMP szoftvert használta, amely lehetővé teszi a következetlenségek egyszerűbb kijelzését, azok javítását és [...] a szótárak nyitott adatbázis formájában való megőrzését." E tekintetben a felperesek szakértője által ezzel kapcsolatban benyújtott észrevételekre figyelemmel, azt kell megállapítani, hogy valószínűtlen, hogy a Bizottság 2 millió eurót fizethetett volna egy külső szolgáltatónak azért, hogy kijavítson egy programban 10 577 bevitt adatot, ami a H. Bitan által elvégzett számítások szerint a közbeszerzés tartamára figyelemmel napi 2,5 adatbevitelnek felel egy Gosselies alkalmazott esetében, miközben a Systran egy lexikográfusa átlagosan napi 400 adatbevitelt végez.

259 Ami az egyéb munkákat illeti, a Golvers-jelentés összefoglalóan feltünteti, hogy a Gosselies társaság „többségében a szótárak frissítésével kapcsolatos munkákat végzett, illetve a nyelvi rutinok bizonyos átdolgozásait, azonban nem a »kernelben«, hanem a Mainframe Amdhal által automatikusan előállított fájlokon". A Gosselies tanúsítvány nem is utal az elvégzett munkák ezen vetületére, hacsak nem kétértelmű módon, kijelentve, hogy „a szótárak szintjén az átdolgozásoknak nem volt más végső célja, mint a fordítás javítása". L. Golvers állítása szerint továbbá, még ha be is igazolódik, hogy a nyelvi rutinok Gosselies társaság által végzett „bizonyos" átdolgozásai az EC-Systran Unix változat forráskódján végzett munkákat igényeltek, a Systran-csoport ezzel

összefüggésben nem rendelkezett szerzői joggal vagy know-how-val, mivel csak egy olyan forráskód Unix változatáról van szó, amely korábban is létezett az EC-Systran Mainframe egyedüli változatban, amellyel kapcsolatban pedig a Systran-csoport semmilyen jogra nem hivatkozhat, és amely semmiképpen nem kapcsolható a Systran Unix változathoz. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a bizonyítás során kitűnt, hogy a Systran Unix változat első, eredeti műnek minősíthető, amely védelmet élvez, míg az EC-Systran Unix a Systran Unix származékos változata, amely több lényeges hasonlóságot tartalmaz a mag és a nyelvi rutinok szintjén, valamint, hogy a Bizottság sosem volt képes megjelölni, hogy a Systran Unix magjának és nyelvi rutinjainak mely eleme tekintetében vindikálja magának a tulajdonjogot a szótárakon és az EC-Systran Mainframe-hez kapcsolódó nyelvi rutinokon fennálló jogai alapján, anélkül hogy a felperesek ezzel kapcsolatban az eredeti Systran Mainframe változaton fennálló jogaikra hivatkozhatnának.

260 Ezzel szemben a felperesek azt állítják, és kellőképpen bizonyítják is, hogy az ajánlati felhívás 3.2 pontjában igényelt módosítások az EC-Systran Unix változat Systran Unix változatból átvett elemeihez való hozzáférést igénylik, illetve azok módosítását. A Bizottság elmulasztotta az ellenkező bizonyítását, amikor összehasonlította a Systran szoftver különböző változatait annak érdekében, hogy bizonyítsa, hogy a Systran Unix változat magjában található adatok egyikét sem módosították az ajánlati felhívás alapján elvégzett munkák.

261 A fentiekből következik, hogy amikor magának követelte azt a jogot, hogy olyan munkákat végeztessen el, amelyek a Systran szoftver Systran Unix változatával kapcsolatos azon elemek módosításával járnak, amelyek az EC-Systran Unix változatban találhatók, anélkül hogy megszerezte volna a Systran-csoport előzetes engedélyét, a Bizottság jogellenesen járt el a tagállamok jogában közös, az ilyen ügyekben alkalmazandó általános elvekre figyelemmel. E felróható magatartás, amely a Systran-csoport Systran Unix változaton fennálló szerzői jogainak és know-how-jának kellően súlyos megsértésének minősül, alkalmas a Bizottság szerződésen kívüli felelősségének megalapozására.

B – *Az elszenvedett kárról és az okozati összefüggésről*

1. A Systran Luxembourg által elszenvedett kárról és az okozati összefüggésről

a) A felek érvei

262 A felperesek kifejtik, hogy a Systran Luxembourg által elszenvedett kár legalább 1 170 328 euró. E kár magában foglalja mindenekelőtt az e társaság által 2003-ban elszenvedett 571 000 euró veszteséget. A Bizottság által 2003-ban kiírt ajánlati felhívást ugyanis megelőzte a Systran Luxembourggal való üzleti kapcsolatok felbontása, amely e társaság munkavállalóinak elbocsátását vonta maga után. E veszteségeket tehát figyelembe kell venni, mivel a személyzet elbocsátására vonatkozó döntést csak a Bizottsággal fennálló üzleti kapcsolatok megszüntetése után hozták meg. A Systran Luxembourg kárának része továbbá a Gosselies társaságnak a Systran-csoport jogait sértő ajánlati felhívás eredményeként odaítélt közbeszerzés miatt elmaradt haszon. A felperesek ezt az elmaradt hasznot a tiszta haszon 30%-ára becsülik. Mivel a Gosselies társaságnak odaítélt szerződés négy évre évi 800 000 euró forgalmat irányzott elő, a kár a 3 200 000 euró 30%-a, vagyis 960 000 euró. A válasz szakaszában a felperesek megjelölték, hogy ez az összeg 599 328 euró, figyelemmel a Bizottság által előterjesztett számításra, amely szerint 1 997 760 euró összeg 30%-át kell számítani. A Systran Luxembourg által elszenvedett kár közvetlenül a Bizottság cselekményeiből eredt, amelyek a társaság által végzett elbocsátások egyedüli okai. Ehhez hasonlóan a Systran Luxembourg elmaradt haszna közvetlenül kapcsolódik a Bizottság azon határozatához, amellyel a közbeszerzést a Systran-csoport jogait megsértve a Gosselies társaságnak ítélte oda.

263 A Bizottság előadja, hogy a felperesek nem bizonyítják a Systran Luxembourg tekintetében hivatkozott kár fennállását. Emellett nem a neki felrótt magatartásokból erednek az e társaság által 2003-ban elszenvedett veszteségek, illetve a 2003 és 2007 közötti évek tekintetében hivatkozott elmaradt haszon. A Systran Luxembourg és a Systran ugyanis nem válaszolt a 2003. október 4-i ajánlati felhívásra. Emellett, még ha feltételezhető is, hogy a kár fennáll, a számításhoz használt alap tekintetében a Gosselies társasággal a 2003. október 4-i ajánlati felhívás alapján kötött szerződésekből eredő teljes forgalmat, vagyis négy év alatt 1 997 760 eurót kellene figyelembe venni, nem pedig 3 200 000 eurót, ahogy a felperesek állítják. Emellett a Systran Luxembourg társaság célja megosztott, és az a következőkre irányul: „informatikai fejlesztések különösen a természetes nyelvek területén, informatikai szolgáltatások és szoftverek értékesítése, bármilyen formájú szövegek kezelése, rögzítése és fordítása". A Systran Luxembourg tevékenységeinek megszűnése tehát nem róható fel a Bizottságnak.

b) A Törvényszék álláspontja

264 A felperesek 1 170 328 euró kártérítést kérnek a Systran Luxembourg által állítólagosan elszenvedett kár miatt, 571 000 eurót tevékenységeinek 2003-ban való megszűnése miatt, és 599 328 eurót az ajánlati felhívás Gosselies társaságnak ítélése folytán elmaradt haszon miatt.

265 Ugyanakkor rá kell mutatni, hogy a tevékenységek megszűnéséhez kapcsolódó kárt előidéző tény, ahogy azt a felperesek a tárgyaláson előadták, a Bizottság egy olyan eljárása volt, amelynek célja a Systran Luxembourg arra késztetése volt, hogy bocsássa el személyzetét. Egy ilyen eljárás, amelynek hatása az üzleti kapcsolatok megszüntetése volt, még ha feltételezhetően bizonyított is, nem kapcsolódik a Systran Unix-on fennálló szerzői jogához és know-how-jához, amelyek megsértése képezi a felperesek által hivatkozott és a jelen ügyben megállapított jogellenességet. Emellett az elmaradt haszonban megnyilvánuló kár nem róható fel közvetlenül a Bizottságnak, mivel a Systran Luxembourg nem pályázott a jogvita tárgyát képező ajánlati felhívásra, ami a közbeszerzés Gosselies társaságnak való odaítéléséhez vezetett.

266 A Bizottsággal szemben kifogásolt magatartás, és a Systran Luxembourg állítólagos kárai közötti okozati összefüggés hiányában utóbbit nem illeti meg kártérítés az általa hivatkozott kár tekintetében.

267 Következésképpen a Systran Luxembourg kérelmét, amely a tevékenységeinek 2003-ban történt megszűnéséhez kapcsolódó károk, illetve az ajánlati felhívás Gosselies társaságnak való odaítéléséhez kapcsolódó elmaradt haszon megtérítésére irányul, el kell utasítani.

2. A Systran által elszenvedett kárról és az okozati összefüggésről

268 Ebben a szakaszban emlékeztetni kell arra, hogy a Közösség szerződésen kívüli felelősségének fennállása az EK 288. cikk második bekezdésének értelmében megkívánja, hogy azon kár, amelynek a megtérítését kérik, tényleges és határozott legyen (lásd a fenti 126. pontban hivatkozott Agraz és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 27. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot), valamint hogy kellően közvetlen okozati összefüggés álljon fenn a közösségi intézmények magatartása és a kár között (lásd ebben az értelemben a Bíróság 64/76., 113/76., 167/78., 239/78., 27/79., 28/79. és 45/79. sz., Dumortier és társai kontra Tanács egyesített ügyekben 1979. október 4-én hozott ítéletének [EBHT 1979., 3091. o.] 21. pontját).

a) A felek érvei

A károk különböző formájáról, azok valóságáról és az okozati összefüggésről

269 Először, a felperesek kifejtik, hogy a Systran által viselt vagyoni kár 46 804 000 euró. E kár közvetlenül a Bizottság cselekményei folytán következett be. Az mindenekelőtt a

Systran Luxembourg Systran által birtokolt részvényeinek értékvesztése miatt következett be. E részvények értékét 100%-ban a Systran könyveiben írták le 1 950 000 euró értékben, amihez hozzá kell adni még egy 64 000 euró értékű leírást, vagyis összesítve 2 014 000 euróról van szó. A Systran anyagi kárának további eleme immateriális eszközei gazdasági értékének csökkenése. Amikor a közbeszerzést a Gosselies társaságnak ítélte, és így a Systran engedélye nélkül kiszolgáltatta annak know-how-ját, a Bizottság megfosztotta ezeket az eszközöket a gazdasági értéküktől, amely titkos jellegükben állt. A Bizottság által egészében megtérítendő kár tehát a kiszolgáltatott know-how értékének felel meg. A felperesek azt is hangsúlyozzák, hogy az állítólagos bitorlás és a know-how állítólagos kiszolgáltatása tényleges kárt okozott nekik. Több, forgalmazóktól, pénzügyi szakemberektől és könyvvizsgálóktól származó tanúsítványt is benyújtottak, amelyek bemutatták, hogy a Bizottság magatartása a felperesek szerzői jogai tekintetében milyen súlyos kárt okozott nekik.

270 A Bizottság vitatja az anyagi kár ezen értékelését, azzal az indokkal, hogy a hivatkozott kár ténylegessége nem bizonyított, és még ha ő maga is lenne a vele szemben hivatkozott károk okozója, e felróható magatartások nem eredményezték a Systran Luxembourg részvényeinek teljes értékvesztését, illetve a Systran immateriális eszközei vagyoni értéke teljes elvesztésének megfelelő kárt. A felperesek azt sem bizonyítják, hogy bármilyen okozati összefüggés állna fenn az állítólagos jogsértések, és az állítólagosan elszenvedett vagyoni kár között. Emellett a Systran 2005. évre vonatkozó jelentéséből, amely a 2001 és 2005 közötti beszámolókat tartalmazza, kitűnik, hogy a 2003. év különösen kiváló év volt az előző (2001. és 2002.) valamint következő (2004. és 2005.) évekhez képest. Ez az éves jelentés a forgalom csökkenését nem a Bizottság mint ügyfél elvesztésével, vagy a Bizottság által állítólagosan elkövetett bitorlással magyarázza. E tekintetben az éves jelentés hangsúlyozza:

„Általános szabályként az informatikai programok nem szabadalmazható találmányok. A Csoport megőrzi a technológiájára és termékeire vonatkozó szerzői jogok teljességét. Mindeddig a Csoport nem bocsátkozott perbe a szellemi tulajdonjogokat illetően […] Nincs olyan peres vagy választottbírósági eljárás, amely alkalmas lenne,

vagy a közelmúltban alkalmas lett volna arra, hogy érzékelhető hatást gyakoroljon a Csoport pénzügyi helyzetére, tevékenységére vagy üzleti forgalmára."

271 Ami a kár ténylegességének bemutatása érdekében benyújtott különböző tanúsítványokat illeti, a Bizottság mindenekelőtt a könyvvizsgálók tanúsítványát vitatja azzal az indokkal, hogy abban az szerepel, hogy a neki felrótt kiszolgáltatás részben igazolta a Systran által végrehajtott leírást. Lényegében azt állítja, hogy „alkalmi leírásról" van szó, amelyet egy év, 2008 tekintetében végeztek, amely évben valamennyi vállalkozás prudens magatartást tanúsított. A Bizottság azt is hangsúlyozza, hogy nyilvánvalóan pontatlan az, hogy magatartása zavarta meg a Systran-csoport üzleti kapcsolatait, mivel utóbbi kavart nagy port a jogvita körül, és sem a Bizottság, sem a Gosselies nem versenytársai a Systran-csoportnak. A Systran forgalmazói által benyújtott dokumentumok nyilvánvalóan utólagosak, és abszurd azt állítani, hogy az állítólagos bitorlás hatással lehetett e forgalmazókra. Az üzleti nehézségek inkább a versengő megoldások feltűnésének, a szoftver különböző változatai elavulásának, illetve a 2008/2009-es gazdasági válságnak tulajdoníthatók. A Bizottság emellett úgy véli, hogy pontatlan az az állítás, amely szerint magatartása jelentős akadályt jelenhet a Systran-csoport iránt érdeklődő befektetők előtt. Azok magatartását ugyanis magyarázhatja az a tény, hogy a Systran-csoport elveszítette a Bizottságot mint ügyfelet. E tekintetben semmilyen okozati összefüggés nem bizonyított.

272 Másodszor, a felperesek a Systran által viselt nem vagyoni kárt legalább 2 millió euróra teszik. Ez a nem vagyoni kár csak becsülhető, még ha az biztos is, mivel a Systran-csoport jelentős veszteségeket szenvedett el a Bizottság általi kiszolgáltatás miatt. A Systran-csoport hírnevének szintén ártott, hogy a felperesek kénytelenek voltak eljárást indítani egy közösségi intézményi ügyféllel szemben, ami jelentősen ártott a róluk kialakult képnek és üzleti kapcsolataiknak. Emellett a Bizottság magatartása csak arra indíthatta a Systran-csoport más ügyfeleit, illetve potenciális ügyfeleit, hogy a kereskedelmen kívüli utakon próbálják meg megszerezni rendszerét.

273 E tekintetben a Bizottság megjegyzi, hogy a Systran az egyedüli felelős azért, hogy a jogvita nagy port kavart fel, nincs tehát helye kártérítésnek bármiféle nem vagyoni kár tekintetében. A Bizottság azt is hangsúlyozza, hogy ha a bitorlás sértettje nem képes bizonyítani a kár bekövetkezését vagy annak mértékét, a kártérítési igényt el lehet utasítani, vagy az jelképes összegre korlátozódhat. Semmilyen bizonyítékot nem terjesztettek elő a 2 millió euró nem vagyoni kár fennállása, illetve a kifogásolt magatartás és az állítólagos kár közötti okozati összefüggés fennállása tekintetében.

Az immateriális eszközök értékvesztésének eredeti értékeléséről

274 A Bizottság immateriális eszközök értékvesztésével kapcsolatos észrevételeire válaszul a felperesek benyújtottak egy pénzügyi szakértőjük által készített feljegyzést (A. Martin, különböző francia bíróságok, így a Cour de cassation mellett működő francia könyvvizsgáló feljegyzése a Systran immateriális eszközeinek értékeléséről, a továbbiakban: a felperesek első pénzügyi feljegyzése). Ami a Systrant, mint „egytermékes" társaságot illeti, az egyedüli „értékkel bíró" immateriális eszköz a szoftver, illetve a know-how, amelyeket részben lekötött könyveiben. E könyvelési érték ugyanakkor nem mindig felel meg az eszközök tényleges értékének, amelyet a társaság tőzsdei értéke alapján lehet megbecsülni. A jelen ügyben a Systran-részvény árfolyamának mozgása alapján nyilvánvaló összefüggés állapítható meg a Bizottság felróható magatartásai és a társaság tőzsdei értékének csökkenése, valamint ennek folytán immateriális eszközeinek értékcsökkenése között. A felperesek első pénzügyi feljegyzésében A. Martin a következő következtetésre jut: „A Systran immateriális eszközei a 2004 eleji 43–45 millió euró piaci tőkeérték alapján értékelhetők. Ezeket az immateriális eszközöket lényegében az automatikus fordítói szoftver, a Systran egyedi terméke, és az ahhoz kapcsolódó know-how testesítik meg. 2004 végére ezek az immateriális eszközök már csak 23–24 millió euró értékűek voltak, a 20–21 millió

euró értékcsökkentésnek nem lehet más magyarázata, mint a Bizottság cselekményei […] amelyek ezen elemek kiszolgáltatását, és a jogvita tárgyát képező felhasználását eredményezték". Következésképpen a felperesek ebben a szakaszban kifejtik, hogy a Bizottságot az immateriális javak értékvesztése folytán 44 790 000 euró megfizetésére kell kötelezni, mivel a kiszolgáltatás folytán ezek az immateriális javak gazdasági értékük teljességét elveszítették. A Bizottságot legalábbis a biztos, és már megállapított kár megtérítésére kellene kötelezni, amely az odaítélt közbeszerzés folytán beállt értékvesztésből áll, vagyis a kiszolgáltatásból eredő 21 millió euró összegre.

275 A felperesek első pénzügyi feljegyzésére válaszul a Bizottság benyújtott egy pénzügyi szakértője által készített feljegyzést (P. Tytgat, belga vállalati könyvvizsgáló feljegyzése). Ennek megfelelően válaszul azon állításra, amely szerint „egy 2004-ben bekövetkezett, nagyrészt a Bizottság [mint ügyfél] elveszítésének betudható zuhanás után [a Systran] forgalma 2005-ben stabil maradt, mielőtt 2006-ban ismét zuhant volna", a Bizottság szakértője rámutat, hogy a Bizottság a Systran Luxembourg, nem pedig a Systran ügyfele volt, és hogy egy ilyen állítás azt bizonyítja, hogy a Systran forgalmának csökkenése nem az állítólagos bitorlás következménye volt. Azon állítások megcáfolása érdekében, amelyek szerint „a piaci tőkeérték 2004-ben bekövetkezett csökkenésének […] a Bizottság cselekményein kívül nincs más magyarázata", és „a Systran-részvény árfolyamának rendszeres csökkenése 2004-ben azzal párhuzamosan történt, hogy a szoftver és a kapcsolódó know-how Bizottság általi kiszolgáltatásának híre elterjedt, annak ellenére, hogy a tőzsdei értékek növekednek, mivel a CAC 40 3636 [pontos] január havi átlaga 2004 decemberére 3796 [pontra] nőtt", a Bizottság szakértője rámutat, hogy a Systran-részvény árfolyamának változását nem a CAC 40 indexének változásához kell hasonlítani, hanem a párizsi tőzsde szoftver- és informatikai szolgáltatási ágazati indexének változásához. E változás azt mutatja, hogy a Systran-részvény követte az ágazati indexet, ami azt bizonyítja, hogy a hivatkozott kár oka nem az állítólagos bitorlás. Emellett egy immateriális eszköz értéke egy adott időpontban elvégzett pénzügyi értékeléstől függ, nem pedig a részvény árfolyamától, amely számos más tényező függvénye. Tévesen állítják tehát a felperesek, hogy egy társaság immateriális eszközeinek értéke automatikusan és megkülönböztetés nélkül annak piaci tőkeértékétől függ. A Bizottság szakértője azt is hangsúlyozza, hogy a Systran eszközei között nem egyedül a Systran szoftver szerepel. E társaság egyéb szoftvereket is forgalmaz, és egy olyan védjeggyel rendelkezik, amely a fordítói szoftverek piacán elfoglalt helyzetére figyelemmel egy másik jelentős eleme immateriális

eszközeinek. A Systran tehát nem „egytermékes", és nem lehet azt állítani, hogy a Systran üzleti értékének egésze érintett volt.

A kár egyéb értékeléseiről

276 A tárgyalást követően a kár értékelésére vonatkozó harmadik és negyedik kérdéssorozatra válaszolva a felperesek a 2004/48 irányelv 13. cikkében meghatározott két értékelési módszerre utaltak, vagyis a „kedvezőtlen gazdasági kihatások" módszerére, amelynél figyelembe vesznek „minden megfelelő szempontot", így az elmaradt hasznot és az immateriális eszközök értékvesztését, valamint az „átalány-kártérítés" módszerére, amelynél a kárt átalányösszegben állapítják meg olyan tényezők alapján, mint legalább azon díjazás vagy jogdíjak összege, amely a jogosultat megillette volna, ha az adott szellemi tulajdonjog felhasználására a jogsértő engedélyt kért volna. A felperesek válaszai két, pénzügyi szakértőjük által összeállított feljegyzésben szerepelnek (A. Martin 2010. április 23-i feljegyzése és A. Martin 2010. június 2-i feljegyzése, a továbbiakban: a felperesek második pénzügyi feljegyzése, illetve a felperesek harmadik pénzügyi feljegyzése).

277 Előzetesen a felperesek mindenekelőtt visszatérnek az immateriális eszközök értékvesztése folytán elszenvedett kár ténylegességére. Hangsúlyozzák, hogy a 2004. év során, alig tizenkét hónappal a közbeszerzés odaítélést követően, immateriális eszközeik értéke 46%-kal, vagyis 20–21 millió euró összeggel csökkent, míg ugyanezen időszak alatt az ágazat piaci tőkeértéke 1,5%-kal nőtt a párizsi tőzsde szoftver- és informatikai szolgáltatási ágazati indexének adatai szerint. Kizárólag a Systran know-how-jának

Bizottság általi kiszolgáltatása magyarázhatja részvénye árfolyamának ilyen csökkenését. Ez az értékvesztés később még súlyosabb lett, 2010 márciusában elérte a 43–45 millió eurót.

278 A felperesek ezt követően kifejtik, hogy az immateriális eszközök értékcsökkentését figyelembe kell venni mind a kedvezőtlen gazdasági kihatások módszerénél, mind az átalány-kártérítés módszerénél. Két megközelítés teszi lehetővé ezen értékvesztés értékelését: a jövőbeli „cash flow" veszteség meghatározásán alapuló értékelés, amelyet a tárgyaláson P. Tytgat, a Bizottság pénzügyi szakértője javasolt, illetve az eredetileg A. Martin által javasolt, piaci tőkeértékkel való összehasonlítással történő értékelés. A felperesek kifejtik, hogy ez első megközelítés kevésbé releváns, mint a második, mivel előrejelzéseken és hipotetikus elemeken alapul. Ezt a megközelítést alkalmazta ugyanakkor A. Martin a felperesek második pénzügyi feljegyzésében, amely alapján arra a következtetésre jutott, hogy a Systran kára így 33,5 millió euró lenne (18,5 millió euró a 2004 és 2010 közötti időszakra, és a jövőben 15 millió euró a 2010 első félévének figyelembevétele érdekében aktualizált adatok alapján). Ami a második megközelítést illeti, a felperesek rámutatnak, hogy az a kijelentés, amely szerint a Bizottság jogellenes magatartásán kívül más tényezők is magyarázhatják a piaci tőkeérték veszteségét, elméletileg releváns ugyan, de nincs hatással a jelen ügyre, mivel semmilyen más tényező nem magyarázhatja a piaci tőkeérték 2004-es 46%-os esését, összehasonlítva a referenciaindex 1,5%-os növekedésével. A végül elfogadott megközelítéstől függetlenül az immateriális eszközök értékvesztéséből eredő kár minden esetben legalább 20 millió euró.

279 A Törvényszék által az immateriális eszközök értékvesztésének a 2004 óta elért forgalomra alkalmazott 5%-os kulcs révén történő értékelése kapcsán feltett kérdésre válaszul a felperesek kifejtik, hogy egy ilyen megközelítés csak az átalány-kártérítés módszere alapján követhető, a kedvezőtlen gazdasági kihatások módszere alapján nem. Az átalány-kártérítés módszerét alkalmazva a következő elemeket kell figyelembe venni: az a díj, amelyet a Bizottságnak kellett volna megfizetnie a Systran forráskódjának módosításáért (10,9 millió euró a 2004-től 2010 első félévéig terjedő időszakra),

megnövelve azt először egy olyan egyéb elemeket figyelembe vevő „kiegészítő összeggel", mint a Systran versenyhelyzetének gyengülése, az ügyfélkör elvesztése és a fejlesztési képesség akadályozása, amely elemeket a díjazás megítélése nem kompenzálna – e tekintetben A. Martin rámutat, hogy a kiegészítő összeget a forgalomra alkalmazott százalékos kulcs révén lehetne meghatározni, feltéve, hogy a világméretű forgalmat veszik figyelembe, és nem az európait, a számítás alapja a 2003. évi forgalom, és az alkalmazott kulcs nem 5%, hanem 10% –, másodszor pedig a jövőbeli kárral, amelyet A. Martin 15 millió euróra értékel.

280 Maga részéről a Bizottság előzetesen vitatja a Systran-csoport által elszenvedett vagyoni kár ténylegességét, mivel az nem kellően közvetlenül következik a vele szemben kifogásolt magatartásból. A szótárakon fennálló jogaira hivatkozva a Bizottság előadja, hogy a Systran-csoport hozzájárulása nélkül elvégeztethette a Gosselies társaságtól igényelt munkákat. A Bizottság azt is megjegyzi, hogy a Gosselies társaság munkavállalói a Systran Luxembourg munkavállalói voltak, vagyis ismeretekkel rendelkeztek a know-how-ról, amelynek kiszolgáltatását állítják. A Bizottság válaszaihoz mellékelték a pénzügyi szakértője által készített jelentéseket (P. Tytgat 2010. május 3-i feljegyzése és P. Tytgat 2010. június 10-i feljegyzése, a továbbiakban: a Bizottság második pénzügyi feljegyzése, illetve a Bizottság harmadik pénzügyi feljegyzése).

281 A Törvényszék által a kár egy részének a 2004 óta elért forgalomra alkalmazott 5%-os kulcs révén történő értékelése kapcsán feltett kérdésre válaszul a Bizottság átveszi P. Tytgat elemzését, amely szerint „a Systran által 2004 óta elért forgalom 5%-ára történő utalás nem releváns". P. Tytgat hangsúlyozza, hogy semmilyen ténybeli elem nem alapozza meg azt a következtetést, hogy a Systran üzleti értéke 2004 óta változhatott. Mivel nem jelentkezett a Bizottság 2004-es ajánlati felhívására, a Systran „egy adott időpontban rosszul pozícionálta magát egyik tevékenysége kapcsán". A Systran

tevékenységeinek, költségeinek, haszonkulcsainak és forgalmának összetett mátrixában nem lehet pontosan, biztosan és bizonyítottan meghatározni egy adott cselekménye pénzügyi következményeit, ahogy nem lehet értékelni a piaci tőkeérték vesztesége folytán beállt kárt sem. Emellett 2005 óta különböző körülmények érinthették a Systran-csoport értékét. Az esetleges kár értékelésének egyedüli módja „a szigorúan az elvesztett eszköz által generált jövőbeli cash flow forgalomra" utalás, egy alulról, „vagyis a szerződések, költségközpontok, és az általános költségvetési egységesség" irányából való megközelítés, nem pedig egy felülről, „valamennyi termék, valamennyi szerződés, valamennyi ország nem bizonyított együtthatóival megnövelt üzleti forgalma" irányából való megközelítés alapján. Emellett a Systran tevékenysége „több terméket, több szegmenst, több területet, több honlapot, és ebből kifolyólag több ügyfelet" érint. A Systran 2008. évi jelentése alapján a ciklikus szoftverkiadási tevékenységek csökkenésben vannak, mivel a Systran szoftver 6. változata már majdnem elavult, és mindenki a 7. változatot várja. A P. Tytgat által hivatkozott multidimenziós mátrix és a Systran által forgalmazott egyes termékek rövid élettartama illékonnyá teszi a forgalom egyes összetevőit, és ezáltal veszélyessé tesz mindenfajta arra való utalást. Végül, a Systran forgalmának lényege a nagy internetszolgáltatóktól származik, ami a kár be nem következését bizonyítja, mivel ezek az ügyfelek még mindig jelen vannak.

b) A Törvényszék álláspontja

282 A jelen ügyben a felperesek 46 804 000 euró kártérítést kérnek a Systran által a Bizottság cselekménye miatt elszenvedett vagyoni kárért, amelyből 2 014 000 euró a Systran Luxembourg részvényeinek értékvesztése, 44 790 000 euró pedig az immateriális eszközök értékvesztése, amelyből 21 millió euró már bizonyított.

A Systran Luxembourg részvényeinek értékvesztéséről

283 A Systran Luxembourg részvényeinek az e társaság tevékenységeinek megszűnését követő értékvesztéséhez kapcsolódó kár tekintetében rá kell mutatni, hogy a Systran nem igényelhet ezen az alapon kártérítést, mivel a Systran Luxembourg tevékenységei megszűnésének oka a felperesek szerint a Bizottság egy olyan eljárása volt, amelynek célja a Systran Luxembourg arra késztetése volt, hogy bocsássa el személyzetét (lásd a fenti 265. pontot). Egy ilyen eljárás, még ha bizonyítanák is, nem kapcsolódik a Systran Systran Unixon fennálló szerzői jogaihoz és know-how-jához, amelyek megsértése a jelen ügyben megállapításra került. Emellett, ha a szóban forgó eljárás a jogvita tárgyát képező közbeszerzés másik társaságnak ítélése, akkor az ezen az alapon hivatkozott kár közvetlenül nem tudható be a Bizottságnak, mivel a Systran Luxembourg nem nyújtotta be pályázatát a jogvita tárgyát képező ajánlati felhívásra, amely arra vezetett, hogy a közbeszerzést a Gosselies társaságnak ítélték.

284 A Bizottsággal szemben kifogásolt magatartás és az állítólagos kár közötti okozati összefüggés hiányában a Systrannak a Systran Luxembourg részvényei értékvesztésének folytán bekövetkezett veszteségei miatti kártérítés iránti kérelmét el kell utasítani.

Az immateriális eszközök értékvesztéséről

285 A Systran immateriális eszközeinek értékvesztéséhez kapcsolódó kárt illetően akkor van helye a felpereseket ért kár megtérítésének, ha bizonyítják, hogy azon kár, amelynek a megtérítését kérik, tényleges és határozott, valamint hogy kellően közvetlen okozati összefüggés áll fenn a Bizottság magatartása és a kár között.

– A felperesek által javasolt eredeti értékelésről

286 Előzetesen ki kell emelni, hogy a felperesek által javasolt, a Systran immateriális eszközei értékvesztésére vonatkozó eredeti értékelés nem fogadható el. Ez az értékelés ugyanis a Systran tőzsdei értékének összehasonlításán alapul a párizsi tőzsdén jegyzett 40 legjelentősebb társaságot egyesítő indexszel (CAC 40 index) (lásd a fenti 274. pontot, és a felperesek első pénzügyi feljegyzését). A jelen ügyben egy ilyen összehasonlításnak nincs bizonyító ereje, mivel az túl általános ahhoz, hogy lehetővé tegye a Bizottság kifogásolt magatartása által okozott kár megfelelő meghatározását.

287 Ahogy azt a Bizottság pénzügyi szakértője joggal jelezte, a piaci tőkeértéket számos tényező magyarázhatja, nem csak a Bizottság magatartása.

288 Bizonyos, hogy a felperesek pénzügyi szakértője joggal jegyzi meg véleményében ezzel kapcsolatban, hogy a Systran know-how-jának felróható kiszolgáltatásán kívül más körülmény nem magyarázhatja a részvény árfolyamának a 2004. évben bekövetkezett zuhanását, amely akkor is jelentős, ha nem a CAC 40 indexhez, hanem egy releváns ágazati indexhez, a párizsi tőzsde „Szoftver és informatikai szolgáltatás" indexéhez hasonlítjuk.

289 Ugyanakkor a felperesek állításával ellentétben nem kellőképpen bizonyított, hogy a Systran-részvény árfolyamának rendszeres csökkenése 2004-ben azzal párhuzamosan történt, hogy a szoftver és a kapcsolódó know-how Bizottság általi kiszolgáltatásának híre elterjedt. Az ügy iratainak áttanulmányozása alapján ugyanis ez a hír inkább 2005-ben terjedt el, illetve mindenképpen 2006-ban került nyilvánosságra. Ennek megfelelően a Bizottság ellen 2005. július 28-án nyújtottak be panaszt az európai ombudsmanhoz, aki vizsgálatának eredményét 2006. szeptember 28-án ismertette.

Ehhez hasonlóan a Bizottság második pénzügyi feljegyzésében P. Tytgat, miután kiemeli, hogy „semmilyen ténybeli elem nem alapozza meg azt a következtetést, hogy a Systran üzleti értéke 2004 óta változott (lásd a honlapot és más közleményeket)", rámutat, hogy „emellett például tudjuk, hogy maga az a tény, hogy a Systran 2006. október 18-án, 6 óra 48 perckor kiadott sajtóközleményében, illetve 2006. évi jelentésében nyilvánosságra hozta a jogvita fennállását, negatív hatással volt a csoport értékére". A Systran 2005. évi jelentése semmilyen utalást nem tartalmazott ezzel a jogvitával kapcsolatban (lásd a fenti 270. pontot). Emellett a kereseti kérelemhez csatolt, a jelen ügy által a médiában kiváltott reakciók illusztrálását célzó különféle sajtócikkek mindegyike 2005 végén, illetve 2006-ban született.

290 Következésképpen a felek által benyújtott adatokra figyelemmel nem vethető el az a feltevés, hogy a Systran-részvény árfolyama az érintett időszakban számos tényező befolyása alatt állhatott, ami alapján a felperesek nem hivatkozhatnak a Systran immateriális eszközei értékvesztésének egészére, amelyet 2004 óta 43–45 millió euróra értékelnek.

– A Systran által elszenvedett kár ténylegességéről és az e kár és a Bizottság magatartása közötti okozati összefüggésről

291 Ez a nem kellőképpen pontos eredeti értékelés ugyanakkor nem vezetheti a Törvényszéket arra, hogy eltekintsen attól a ténytől, hogy a Systran-csoport a jelen ügyben tényleges és biztos kárt szenvedett, amely kellően közvetlenül a Bizottság kifogásolt magatartásának tudható be.

292 A második, többek között a Bizottság magatartása által a Systran-csoport tevékenységeire gyakorolt hatásoknak a Systran tőzsdei értékével való összehasonlítástól különböző módszerrel történő megmérését célzó kérdéssorozatra válaszolva a felperesek számos körülményt közöltek annak érdekében, hogy bemutassák a Systran know-how-jának a Bizottság általi kiszolgáltatást követő értékvesztését.

293 A felperesek először két, forgalmazóiktól származó tanúsítványt nyújtottak be, amelyek kifejtik, hogy a Bizottságnak a jogvita tárgyát képező ajánlati felhívás során, illetve azt követően kifejtett magatartása milyen mértékben okoz konkrétan kárt a Systran-csoport kereskedelmi tevékenységében. E kár a potenciális ügyfelek elvesztésében, illetve a jelenlegi ügyfelekkel folyó viták bonyolódásában testesül meg, ugyanis utóbbiak nem értik, hogy miért kell fizetniük olyasmiért, ami a Bizottság számára nem értékes (lásd a felperesek második kérdéssorozatra adott válaszához csatolt, két forgalmazó nevében benyújtott tanúsítványokat).

294 A Bizottság állításával (lásd a fenti 271. pontot) ellentétben ezek a tanúsítványok bemutatják azt a teljesen elfogadható tényt, hogy egy olyan jogvita, amelyben egy olyan szoftvert forgalmazó vállalkozás áll szemben egy intézményi ügyfelével, amelynek maga a szerzője, és az intézmény azt állítja, hogy harmadik személyt bízhat meg informatikai munkákkal az előzőből származtatott szoftver tekintetében, anélkül hogy ehhez meg kellene szereznie az eredeti mű szerzőjének engedélyét, nehezebbé teszi e vállalkozás üzleti kapcsolatait jelenlegi és potenciális ügyfeleivel. E tekintetben a Bizottság nem kifogásolhatja, hogy a Systran, mint tőzsdén jegyzett társaság, kötelezettségeinek megfelelően nyilvánosságra hozta, hogy egy, az általa forgalmazott informatikai szoftver szellemi tulajdonjogára vonatkozó jogvitában szemben állnak. Ehhez hasonlóan az a tény, hogy a Bizottság nem forgalmaz informatikai szoftvereket, nincs hatással arra a tényre, hogy magatartásának következtében a Systran-csoport ügyfelei kételkedhetnek a Systrant megillető jogok pontos terjedelmében az általa forgalmazott informatikai szoftvert illetően. Semmi nem támasztja alá tehát, hogy a felperesek által benyújtott tanúsítványokat el kellene vetni azok állítólagos célzottsága miatt.

Ellenkezőleg, ezek a tanúsítványok bizonyítják a Bizottság magatartása által a Systran kereskedelmi tevékenységeire gyakorolt konkrét hatást.

295 Másodszor, a felperesek számos, pénzügyi társságok által szerkesztett tanúsítványt, illetve tanúvallomást nyújtottak be, amelyek bizonyítják, hogy a Bizottság magatartása csökkentette a Systran vonzerejét részvényesei, a jelenlegi és a potenciális befektetők, sőt, a vevők szempontjából is (lásd a több befektetési társaság és egy bank nevében benyújtott, a felperesek második kérdéssorozatra adott válaszához csatolt dokumentumokat).

296 A Bizottság állításával ellentétben (lásd a fenti 271. pontot), e különféle tanúvallomások és tanúsítványok kellő bizonyító erővel mutatják be több befektető reakcióját egy olyan társaság fenntartásával, az abba való befektetéssel, illetve annak megszerzésével kapcsolatos elképzelést illetően, amely olyan informatikai szoftvert forgalmaz, amelylyel kapcsolatos jogokat a Bizottság vitatja. Több befektető visszalépett attól, hogy a Systranba fektessen be. Egy másik befektető úgy döntött, hogy jelentős részesedését veszteséggel értékesíti, kifejezetten közölve, hogy „a Systran Bizottsággal folytatott jogvitája, és különösen az, hogy utóbbi vitatja […] a Systran jogait és know-how-ját, megakadályozza a társaság kereskedelmi fejlődését, és így megakadályozza a befektetőket abban, hogy bármilyen rálátásuk legyen a részvényre". E tekintetben fontos kiemelni, hogy a Bizottság nem egy akármilyen ügyfél, hanem egy közösségi intézmény, amely különösen nagyméretű jogi szolgálattal, valamint szellemi tulajdonjogokkal kapcsolatos ügyekben jelentős hatáskörökkel rendelkezik. A jogvita jellegét tehát szintén figyelembe kell venni, mivel e jogvita nem pusztán kereskedelmi jellegű, hanem a Systran saját neve alatt forgalmazott szoftverére vonatkozó szerzői jogokat és know-how-t érinti, amely a társaság legfontosabb eszköze, és a társaság teljes tevékenysége a Systran automatikus fordítói szoftver fejlesztése és forgalmazása körül forog.

297 E tekintetben a Bizottság azon érvelése, amely szerint a Systran szoftver különböző változatainak elavulása okozta a Systran nehézségeit, nem fogadható el. Ahogy a felperesek a negyedik kérdéssorozatra válaszul kifejtik, a szoftver egy új változatának

forgalomba hozatala nem érinti szerzőjének a vagyoni értékét megőrző előző változaton fennálló szellemi tulajdonjogát. A Systran-csoport az előző változatokból ügyfeleitől továbbra is haszonra tett szert a fenntartás, az új nyelvpárokra vagy szerverekre vonatkozó kiegészítő engedélyek értékesítése, a kapcsolódó szolgáltatások vagy más szoftverforgalmazókkal kötött integrációs megállapodásokra vonatkozó szolgáltatások értékesítése révén. Emellett a felperesek meggyőzően hangsúlyozzák, hogy a Systran Unix 4. változatnak megfelelő EC-Systran Unix változat felépítése azonos a későbbi változatokéval (vagy az 5–7. változatokkal). E változatok mindegyikének közös a forráskódja és ugyanazon a szoftveren alapulnak, vagyis a Systran szoftver Unix változatán. E különböző változatok nem a felépítésükben különböznek, hanem az új funkciók hozzáadása, a fordítói algoritmusok javítása és a nyelvi források bővítése révén.

298 Harmadszor, a felperesek hangsúlyozták, hogy a Systran szellemi tulajdonjogának a Bizottság magatartásához kapcsolódó értékvesztése az idő múlásával növekszik. Megjegyzik, hogy 2008. december 31-én a Systran kénytelen volt egy jelentős összeget leírni immateriális eszközei értékvesztéseként „figyelemmel a szellemi tulajdonjogai megsértéséből és know-how-ja Bizottság általi kiszolgáltatásából eredő jelentős kárra, a 2008-ban fellépő nehézségekre és a jelenlegi gazdasági helyzet kivételes instabilitására” (lásd a Systran könyvvizsgálóinak 2009. október 13-i tanúsítványát). Tehát legalább részben a Bizottság magatartása igazolja a Systran e könyvelési leírását.

299 Meg kell állapítani, hogy e tanúsítvány lehetővé teszi annak megállapítását, hogy a 2008-ban az immateriális eszközök értékvesztése miatt végzett 11,6 millió euró összegű leírás három, ott hivatkozott okhoz kapcsolódik, amelyek közül az első a Bizottsággal folytatott jogvita. A Bizottság által előterjesztett észrevételekkel szemben (lásd a fenti 271. pontot), amelyek egy másik hivatkozott okot próbálnak kiemelni, mégpedig

a 2008-ban kezdődött kivételes pénzügyi válságot, nem zárható ki, hogy egy, a Systran szellemi tulajdonjogainak megsértésére és know-how-jának felróható kiszolgáltatására vonatkozó jogvita alkalmas arra, hogy hatással legyen e társaság immateriális eszközeinek értékelésére.

300 Következésképpen a Bizottság jelen ügyben tanúsított magatartása kellően közvetlen okozati összefüggésben áll a Systran által elszenvedett kárral, mindenekelőtt kereskedelmi téren a potenciális ügyfelek elveszítése, illetve a jelenlegi ügyfelekkel folytatott viták nehezebbé válása miatt, emellett pénzügyi téren is, vonzerejének csökkenése miatt részvényesei, a befektetők, vagy az esetleges vevők szempontjából, végül azzal összefüggésben is, hogy a Systran a 2008. év végén kénytelen volt könyveiben 11,6 millió eurót leírni az immateriális eszközei értékcsökkenése miatt részben a Bizottság kifogásolt magatartása folytán. Ez a Bizottság magatartása által okozott kár tényleges és biztos, ahogy az a felperesek által e tekintetben benyújtott dokumentumokból kitűnik, még ha pontosan nem is számszerűsíthető. A nem vagyoni kár kérdését az alábbi 324. és 325. pontokban vizsgáljuk.

– A kár átalányértékeléséről

301 Ebben az összefüggésben a felek kérdéseket kaptak a Bizottság jelen ügyben tanúsított magatartásával kellően közvetlen okozati összefüggésben álló tényleges és biztos kár értékelésére alkalmas módszerről.

302 A harmadik kérdéssorozatra válaszolva a felperesek a 2004/48 irányelv 13. cikkének tartalmára hivatkoztak, amely szerint:

„(1)A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes bíróságok a sértett fél kérelmére elrendeljék, hogy a jogsértő, aki tudta, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett volna, hogy jogsértést valósít meg, a jogosult számára a jogsértés folytán elszenvedett tényleges kárnak megfelelő kártérítést fizessen.

A bíróságok a kár megállapításakor:

a) figyelembe vesznek minden megfelelő szempontot, úgy mint a kedvezőtlen gazdasági kihatásokat, ideértve a sértett fél elmaradt hasznát, a jogsértő jogtalan gazdagodását, és indokolt esetben a nem tisztán gazdasági tényezőket, mint a jogosultnak a jogsértés által okozott nem vagyoni kárát,

vagy

b) az a) bekezdés alkalmazása helyett a kárt indokolt esetben átalányösszegben állapíthatják meg olyan tényezők alapján, mint legalább azon díjazás vagy jogdíjak összege, amely a jogosultat megillette volna, ha az adott szellemi tulajdonjog felhasználására a jogsértő engedélyt kért volna.

[…]”

303 A kedvezőtlen gazdasági kihatások módszerének alkalmazása jelentős nehézségeket vet fel a jelen ügyben, mivel a Bizottság pénzügyi szakértője következetesen kifogásolja a felperesek pénzügyi szakértőjének valamennyi értékelési kísérletét. P. Tytgat csupán kritizálja A. Martin értékeléseit és az általa a Systran által elszenvedett különböző kedvezőtlen gazdasági kihatások, különösen az elmaradt haszon értékelésénél alkalmazott szempontokat, anélkül azonban, hogy párhuzamos értékelést végezne.

304 Illusztrációként, amikor A. Martin megpróbálja értékelni az immateriális eszközök értékvesztéséhez kapcsolódó kárt, utalva a P. Tytgat által a tárgyaláson javasolt módszerre, vagyis a szigorúan az elvesztett eszköz által generált jövőbeli cash flow forgalom figyelembevételére, akkor kifogásolják, hogy olyan, egy elemzőiroda által végzett pénzügyi elemzésből származó adatokat használ, amelyek esetében „a korreláció pontosságát" nem bizonyították. (a Bizottság harmadik pénzügyi feljegyzése, 4. o.). Ugyanakkor semmilyen helyettesítési szempontot nem javasolnak, annak ellenére, hogy A. Martin feltüntette, hogy az említett független elemzőiroda által készített pénzügyi elemzést abból az alkalomból készítették, amikor a Systran sikertelenül próbált meg opciós utalványok kibocsátása révén 7 millió euró kötelezettséget vállalni 2004 elején, ami tökéletesen megfelel a figyelembe veendő időszaknak (a felperesek második pénzügyi feljegyzése, 2. lábjegyzet és e feljegyzés melléklete).

305 Ehhez hasonlóan, amikor a felperesek, anélkül hogy a Bizottság komolyan ellentmondana nekik, jelzik, hogy egyrészt a Systran szoftver Systran Unix változatán fennálló szerzői jogok képezik e társaság tevékenységének központi elemét, illetve, hogy másrészt a Bizottság részéről annak elutasítása, hogy elismerje e jogok hatályát, alkalmas arra, hogy hatással legyen a társaság forgalmára és fejlődésére, P. Tytgat továbbra is részletes és dokumentált, alulról, „vagyis a szerződések, költségközpontok, és az általános költségvetési egységesség" irányából való értékelést igényel, annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni a Systran által állítólagosan értékesített számos terméket, vagy az utóbbi által gyakorolt tevékenységeket, amelyek egyébként mind a Systran szoftver fejlesztéséhez és érétkesítéséhez kapcsolódnak (lásd a Bizottság második pénzügyi feljegyzését, 8. o.). Amikor ugyanakkor A. Martin megpróbálja

a Bizottság által a Gosselies-nek ítélt közbeszerzés figyelembevételével elvégezni az értékelést, amely megfelelne a ténylegesen elért forgalomra vetített tiszta haszon 30%-ának, ami a felperesek által benyújtott adatok szerint alacsonyabb lenne a Systran-csoport által ténylegesen elért résnél az ilyen típusú közbeszerzések esetében (a felperesek negyedik kérdéssorozatra adott válasza, 12. pont), ezt az értékelést P. Tytgat azzal az indokkal kritizálja, hogy „a bruttó rés egyetlen ügylet forgalmának átalánymennyisége alapján történő megállapítása nem pontos, […] átalány csak bizonyító erővel bíró, hosszú időn alapuló adatok alapján állapítható meg" (a Bizottság második pénzügyi feljegyzése, 3. o., és a Bizottság harmadik pénzügyi feljegyzése, 5. o.). A Bizottság pénzügyi szakértőjének megállapításait követve szinte lehetetlen lenne konkrétan értékelni a Systran által a Bizottság magatartása folytán elszenvedett kárt, kimerítő vagy e tekintetben kellően pontos adatok hiányában, függetlenül attól, hogy mi az értékelés alapjául elfogadott szempont.

306 Következésképpen, a Systran által elszenvedett kedvezőtlen gazdasági következmények értékelésénél alkalmazandó szempontok megállapításának nehézségeire figyelemmel, a jelen ügyben átalányösszeget kell megállapítani a kártérítésre az átalánykártérítés módszere értelmében, olyan körülmények alapján, mint legalább azon díjazás összege, amelyet akkor kellett volna fizetni, ha a jogsértő személy engedélyt kért volna a szóban forgó szellemi tulajdonjog felhasználására. E módszer alkalmazásában az alábbiakban kifejtett körülményeket kell figyelembe venni.

307 Az első figyelembe veendő körülmény azon díjazás összege, amelyet akkor kellett volna fizetni, ha a jogsértő személy engedélyt kért volna a Systrantól a szóban forgó szellemi tulajdonjog felhasználására az ajánlati felhívásban szereplő, a nyelvi rutinok javításával, átdolgozásával és kiegészítésével kapcsolatos azon munkák elvégzése érdekében, amelyek a Systran Unix változat EC-Systran Unix változatban szereplő elemeihez való hozzáférést, illetve azok módosítását igényelték.

308 E munkák jellegére figyelemmel, illetve a felperesek által a harmadik és negyedik kérdéssorozatra adott válaszaikban meggyőzően kifejtett okok miatt az ilyen átalányösszeg meghatározását egy olyan engedély árára utalással kell elvégezni, amely lehetővé teszi jogosultja számára, hogy módosítsa a szoftver forráskódját, és nem pusztán a szoftver egyszerű felhasználási engedélyének árára utalással. Egy ilyen, a forráskód módosítására vonatkozó engedély szokatlan, mivel nem illeszkedik a szoftverforgalmazók hagyományos gazdasági modelljébe. Egy ilyen engedély ugyanis megfosztja a forgalmazót minden lehetőségtől arra, hogy a módosítási engedély jogosultjának a szoftver új változataira vonatkozó engedélyeket értékesítsen, illetve olyan szolgáltatásokat nyújtson, amelyeket rendesen csak a forgalmazó jogosult elvégezni ezen a szoftveren. Emellett egy ilyen engedély alkalmas arra, hogy veszélyeztesse a forgalmazó know-how-ját, mivel az a forráskód harmadik személynek történő kiadásával járhat. Az ilyen, a forráskód módosítására vonatkozó engedély értékesítése, amely lehetővé teszi jogosultja számára, hogy ő maga fejlessze a szoftvert, azt eredményezi tehát, hogy lemondanak az e szoftverre vonatkozóan kiadható felhasználási engedélyekből származó jövőbeli bevételekről.

309 Ebben az összefüggésben az ilyen, a forráskód módosítására vonatkozó engedély elvi összegét a felperesek pénzügyi szakértője által a harmadik kérdéssorozatra adott válaszban javasolt pénzügyi megközelítés szerint kell értékelni. E megközelítés kiindulópontja a forráskód módosítására vonatkozó engedély elvi árának megállapítása érdekében a Systran szoftver éves felhasználási engedélyéért a Bizottság által fizetett ár.

310 E tekintetben a felperesek pénzügyi szakértője A. Martin a Systran szoftver éves felhasználási engedélyéért a Bizottság által fizetett árat 760 000 euróra becsüli. Ezt az árat egy világméretű jelentőségű internetes szolgáltató társaság által a Systran szoftver felhasználási jogáért évente fizetett ár, a múltban két másik, világméretű jelentőségű amerikai vállalkozás – amelyek közül az egyik egy internetes keresőmotort működtet, a másik informatikai szoftverek értékesítésére specializálódott – által fizetett éves ár, valamint egy, a mérete alapján legalább a Bizottsággal összehasonlítható méretű nemzeti közigazgatás által egyszerű, a szoftver 7. változatának használatát lehetővé tévő frissítésért fizetett körülbelül 1,3 millió euró összegű ár alapján állapította meg,

ugyanis e közigazgatás, a Bizottsághoz hasonlóan, már rendelkezett módosítási jog nélküli állandó felhasználási engedéllyel.

311 A magántársaságok kapcsán az A. Martin által tett utalásokat a Bizottság pénzügyi szakérője, P. Tytgat azzal az indokkal bírálta, hogy olyan nem megfelelő példákról van szó, amelyek nem állnak arányban a Bizottságot érintő árakkal. A hivatkozott engedélyek ugyanis kereskedelmi, nem pedig magánhatású engedélyek. A Bizottság a Systran szoftvert nem a közönségnek szóló kereskedelmi kínálatának javítására használta, hanem azt több száz tisztviselőnek biztosította. Ebből adódóan a forráskód módosítására vonatkozó engedély ára tekintetében kiindulási pontként meghatározott érték hibás, így az érvelés további részét el kell vetni.

312 A Bizottság szerint a felperesek pénzügyi szakértőjének körülbelül 15 000 eurót, a nem kereskedelmi célú, közigazgatásoknak szóló felhasználási engedély árának megfelelő összeget kellett volna kiindulási pontként figyelembe vennie, amit az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) részére egy szoftverforgalmazó által a Systran Enterprise Server 7, Standard Edition éves felhasználási engedélyére vonatkozóan tett árajánlat is mutat (körülbelül 15 000 euró a szoftver 2500 felhasználó általi felhasználásáért és 15 000 euró az „English World Pack" csomagért, amely több nyelvet tartalmaz, mégpedig az angolt, az arabot, a kínait, a hollandot, a franciát, a németet, a görögöt, az olaszt, a japánt, a koreait, a lengyelt, a portugált, az oroszt, a spanyolt és a svédet). A Bizottság emellett a harmadik és negyedik kérdéssorozatra adott válaszában utal a 15 000 euró (100 felhasználóig) és a 150 000 euró vagy nagyobb összeg (meghatározatlan számú felhasználó vagy nagy vállalkozások integrációt igénylő összetett igényei esetén) közötti ársávra, amelyet a Systran egy sajtóközleményében irányzott elő a Systran Enterprise szoftver különböző változatainak (Workgroup Edition, Standard Edition és Global Edition) felhasználási engedélyei kapcsán.

313 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a felek pénzügyi szakértői nem zárják ki azt, hogy kiindulási pontként figyelembe lehessen venni a Systran szoftver éves

felhasználási engedélyéért a Bizottság által fizetett árat a szoftver forráskódjának módosítására vonatkozó engedély elvi árának meghatározásánál, viszont vita van közöttük azon érték kapcsán, amelyet egy ilyen engedélynek kellene tulajdonítani. E kérdésben – összehasonlítás címén – rá kell mutatni, hogy a Bizottság a harmadik és negyedik kérdéssorozatra adott válaszaiban kiemeli, hogy a Gosselies társaságnak 1 925 280 eurót fizettek a neki odaítélt munkákért, amelyek három évre terjedtek ki, 2004 és 2006 között. Következésképpen a Gosselies társaság átlagosan 641 760 eurót kapott minden évre a Bizottság által igényelt munkák elvégzéséért.

314 Ami a felperesek szakértője által hivatkozott három világméretű jelentőségű vállalkozás által a különböző felhasználási engedélyekért évente fizetett árral (lásd a fenti 310. pontot) kapcsolatban a Bizottság részéről megfogalmazott kritikákat illeti, a Systran-csoportra vonatkozó pénzügyi dokumentumok vizsgálata annak megállapítását teszi lehetővé, hogy e vállalkozás bevételeinek lényegi része igen nagy ügyfelektől származik. A 2008. évre vonatkozó referenciadokumentum, amelyet 2009. április 29-én nyújtottak be az Autorité des marchés financiers française-hez (francia pénzügyi felügyeleti hatóság) azt tartalmazza, hogy 2004-ben a Systran-csoport első öt ügyfele forgalmának 60,9%-át adta, és az első, illetve a második ügyfél pontosan ugyanakkora összeget hozott (14,8% részesedéssel), míg 2008-ban az első öt ügyfél a forgalom 42,3%-át adta, és az első ügyfél 10,9%-át adta a 7,6 millió euró összegű forgalomnak, vagyis kicsit több, mint 760 000 eurót. E körülményre tehát lehet hivatkozni, mint az éves felhasználási díj árának értékelésénél figyelembe veendő körülményre. Egyfajta plafonról van itt szó.

315 Azt is hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság által e tekintetben a Systran-csoport azon dokumentumai alapján sugalltakkal ellentétben, amelyek a Systran Enterprise Server 6. vagy 7. változatára vonatkozó felhasználási engedélyekre utalnak, nem tűnik úgy, hogy e vállalkozás a közigazgatások számára különleges áron forgalmazna vagy forgalmaztatna szoftvert. Ahogy azt egyébként a Bizottság is elismeri, a Systran-csoport árpolitikája szoftvere felhasználási engedélyei tekintetében lényegében az értékesített kiadástól függ. Ha például összehasonlítjuk a Bizottság által a Systran Enterprise Server 6. vagy 7. változatával kapcsolatban szolgáltatott adatokat, e szoftver legkevésbé költséges, „Workgroup Edition" elnevezésű kiadása, amelyet egy éles szerveren

Windows operációs rendszerrel legfeljebb 100 személy használhat 15 000 euró ártól kezdődően, a középső, „Standard Edition" elnevezésű kiadás, amelyet két éles szerveren Windows és Linux operációs rendszerrel legfeljebb 2500 személy használhat 30 000 euró ártól kezdődően, míg a legfejlettebb „Global Edition" elnevezésű kiadás, amelyet korlátlan számú éles szerveren Windows, Linux és Solaris operációs rendszerrel korlátlan számú személy használhat 150 000 euró ártól kezdődően érhető el. A Bizottság azon állítására vonatkozó észrevételeikben, amely szerint a felhasználási engedély ára nem haladhatja meg a 150 000 euró összeget, a felperesek hangsúlyozzák, hogy a Systran-csoport egy Systran Enterprise Server 6. változatáról szóló sajtóközleménye alapján hivatkozott ár minimális árat jelöl, ahogy azt a „kezdődően" kifejezés is mutatja. Ebben az esetben, ahogy arra felperesek is utalnak, egy egyetlen nyelvpárra és egyetlen szerverre vonatkozó kiinduló árról van szó.

316 Ezekre az eltérő érvelésekre, illetve az azok alátámasztására hivatkozott dokumentumokra figyelemmel, a Systran szoftver éves használatának engedélyéért a Bizottság által fizetendő elméleti díjat, mint a forráskód módosítására vonatkozó engedély ára kiszámításának kiindulópontját 450 000 euróban kell megállapítani. A felperesek szakértője által javasolt összeg ugyanis túl magas, mivel még ha a Bizottság által használt változatot több, mint 2500 felhasználónak is nyújtották, ez a szám jóval alacsonyabb, mint a hivatkozott három világméretű jelentőségű vállalkozáson belüli felhasználók száma, amelyek valószínűleg a Systran által kötött legjelentősebb szerződéseknek felelnek meg. Emellett a Bizottság által javasolt összeg túl alacsony, mivel a 150 000 euró egy kiindulási árnak felel meg a Bizottság által igényelt megoldás esetében, és – ahogy arra a felperesek hivatkoztak, anélkül, hogy a Bizottság ezt vitatta volna – egy, a legalább a Bizottsággal azonos jelentőségű nemzeti közigazgatás 1,3 millió eurónak megfelelő összeget fizetett az általa használt Systran változat frissítéséért.

317 E 450 000 euró kiindulási összegből meg kell határozni azon díjazás összegét, amelyet akkor kellett volna fizetni, ha a jogsértő személy engedélyt kért volna a Systrantól a megfelelő szellemi tulajdonjog felhasználására, az ajánlati felhívásban szereplő munkák elvégzése érdekében. A felperesek pénzügyi szakértője által javasolt számítási módszert alkalmazva, amelyet a Bizottság sem von komolyan kétségbe (lásd a lenti 319. pontot), a forráskód módosításának éves díja megalapozottan állapítható meg az éves felhasználási engedély összegének kétszeresében, vagyis 900 000 euróban, a felperesek pénzügyi szakértőjéhez hasonlóan figyelembe véve azt a tényt, hogy a Bizottság már rendelkezett az e szoftverre vonatkozó felhasználási joggal, és azt a tényt, hogy e szoftvert a közönség nem használja.

318 A 2004–2010. évekre a forráskód módosítása éves díjainak összegét tehát 7 millió euróban lehet megállapítani (0,9 millió euró a forráskód módosítása éves díjának megfelelő összeg, szorozva 7,76-tal, azaz a felperesek pénzügyi szakértője által a 2004 és 2010 közötti időszakra kockázatmentes 4%-kal számított értékfaktorral, vagyis összesen 6 984 000 euró, kerekítve 7 millió euró).

319 E tekintetben rá kell mutatni, hogy a Bizottság valójában nem vitatja a felperesek pénzügyi szakértője által javasolt, és a Törvényszék által átvett módszertant. A Bizottság ezzel kapcsolatban pusztán átveszi pénzügyi szakértője állítását, aki a negyedik kérdéssorozatra válaszolva pusztán arra utal, hogy a felperesek szakértője „inkább tőkésítési számításokat végez, és nem a befejezett időtartamokra vonatkozó leszámítolást", és hogy „a legjobb pénzügytan azt ajánlja, hogy válasszuk el a megfigyelt időszakokat különböző egyedi paraméterek alapján meghatározott síkokra, és ne végezzük el elkülönítés nélkül a tőkésítést". Márpedig meg kell állapítani, hogy a felperesek pénzügyi szakértője által elfogadott módszertan nem a Bizottság pénzügyi szakértője által hivatkozott „tőkésítésen" alapul, hanem a 2004 és 2010 közötti időszakra kockázatmentes 4%-kal számított leszámítoláson, amely megfelel az érintett időszakra alkalmazandó ésszerű mértéknek. A Bizottság nem fejt ki releváns indokokat, amelyek alkalmasak lennének annak bemutatására, hogy a Törvényszék nem alkalmazhatja

ezt a módszert azon díjazás összegének megállapítására, amelyet fizetnie kellett volna, ha szabályosan kérte volna a Systran engedélyét a jogvita tárgyát képező munkák elvégzésére.

320 A második figyelembe veendő körülmény egy úgynevezett „kiegészítő” összeg, amely ahhoz szükséges, hogy tekintetbe lehessen venni olyan egyéb vagyoni elemeket, amelyeket a fent hivatkozott díjazás megítélése nem képes kompenzálni. Azon összegek utólagos megfizetése ugyanis, amelyeket akkor kellett volna megfizetni, ha a Bizottság kérte volna a Systran engedélyét a szellemi tulajdonjog felhasználására, a jogvita tárgyát képező munkák elvégzése érdekében, önmagában nem alkalmas a vállalkozás által 2004 óta elszenvedett kár kompenzálására.

321 E tekintetben, az ügy irataira, és különösen a felperesek által annak érdekében benyújtott tanúsítványokra figyelemmel, hogy alátámasszák a Bizottság jogsértő magatartása által a Systran tevékenységére és fejlődésére gyakorolt hatást, úgy kell tekinteni, hogy e vállalkozás tevékenységét és fejlődését 2004 óta 650 000 euró átalányösszegnek megfelelő hatás érte évente (körülbelül a 2003. évi forgalom 6%-a).

322 E kiegészítő összeg, amelyet a 2004 és 2010 közötti évekre leszámítoltak, tehát 5 millió euróban állapítható meg (0,65 millió euró a fent hivatkozott éves átalánynak megfelelő összeg, szorozva 7,76-tal, azaz a felperesek pénzügyi szakértője által a 2004 és 2010 közötti időszakra kockázatmentes 4%-kal számított értékfaktorral, vagyis összesen 5 044 000 euró, kerekítve 5 millió euró).

323 Ezzel szemben, az ügy irataira figyelemmel nem lehet elfogadni, hogy a jelen ügyben figyelembe kellene venni az elszenvedett kár átalányértékelésének keretében a

„jövőbeli" kárt, amelyet a felperesek pénzügyi szakértője 15 millió euróra értékel. Az e tekintetben benyújtott becslés nem alapul kellő bizonyító erővel rendelkező vagyoni adatokon ahhoz, hogy azok igazolják annak megítélését.

324 A kár összegének átalányértékelésénél az utolsó figyelembe veendő körülmény az elszenvedett nem vagyoni kár. E tekintetben rá kell mutatni, hogy magatartásával a Bizottság olyan jogokat tagadott meg a Systrantól, amelyeket az az alkotásából húzhatott volna. E magatartás annál is súlyosabb, hogy közösségi intézményként a Bizottságtól származnak közösségi jogot a szerzői jog területén harmonizáló rendelkezések, amelyeket a jelen ügyben nem tartottak be. Ezért kompenzálni kell a Systrant az általa a Bizottság magatartása miatt elszenvedett kárért.

325 Mivel ugyanakkor a felperesek elmulasztották kifejteni azokat az indokokat, amelyek miatt e kártérítés összegét 2 millió euróban kellene megállapítani, így a kártérítés átalányösszegének megállapítása keretében a Bizottságot jelképes 1000 euró kártérítés megfizetésére kell kötelezni a magatartása által okozott nem vagyoni kárért.

326 A fentiekből következik, hogy 12 001 000 euró átalányösszeget kell megítélni a Systrannak az általa a Bizottság magatartása miatt elszenvedett kár megtérítése érdekében, amelyből:

– 7 millió euró megfelel a 2004. év és a 2010. év között fizetendő díjnak, amelyet akkor kellett volna megfizetni, ha a Bizottság kérte volna a Systran engedélyét a szellemi tulajdonjogok felhasználására az ajánlati felhívásban szereplő, a nyelvi

rutinok javításával, átdolgozásával és kiegészítésével kapcsolatos azon munkák elvégzése érdekében, amelyek a Systran Unix változat EC-Systran Unix változatban szereplő elemeihez való hozzáférést, illetve azok módosítását igényelték;

– 5 millió euró kiegészítő összeg, amely megfelel a Bizottság magatartása által a Systran 2004 és 2010 közötti évek során elért üzleti forgalmára, illetve tágabban e társaság fejlődésére potenciálisan gyakorolt hatásnak;

– 1000 euró a nem vagyoni kár megtérítése.

C – *A kártérítés megítélésén kívüli intézkedésekről*

1. A felek érvei

327 A felperesek előadják, hogy az EK 288. cikk második bekezdésében szereplő általános elveknek lehetővé kell tenniük az okozott kár megtérítését, ugyanakkor a Bizottság állításaival ellentétben a zavar megszüntetését is. A bitorlási cselekmények azonnali abbahagyására irányuló kérelmük révén a felperesek a meghozandó ítélet hatékony érvényesülését kívánják biztosítani.

328 A Bizottság úgy véli, hogy a felperesek kérelmeinek a Törvényszék a pénzbeli kártérítés megítélése mellett nem adhat helyt. A Törvényszék ugyanis hatásköreit gyakorolva nem utasíthat valamely közösségi intézményt, és nem léphet annak helyébe.

2. A Törvényszék álláspontja

329 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék rendelje el először a Bizottság által elkövetett bitorlási és kiszolgáltatási cselekmények azonnali abbahagyását, másodszor a Bizottság és a Gosselies társaság birtokában lévő valamennyi olyan adathordozó lefoglalását, amelyek a Gosselies társaság által a Systran jogainak megsértésével az EC-Systran Unix és a Systran Unix változatai alapján kidolgozott számítástechnikai fejlesztéseket hordozzák, valamint ezeknek a Systran számára történő átadását, illetve legalább ellenőrzött megsemmisítését, és harmadszor az ítéletnek a Systran által kiválasztott szakfolyóiratokban, szaklapokban, valamint internetes szakoldalakon a Bizottság költségére történő közzétételét.

330 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az az intézmény, amelynek megatartását jogellenesnek nyilvánították, köteles megtenni azokat az intézkedéseket, amelyek a Törvényszék ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükségesek (lásd hasonlóság alapján az EUMSZ 266. cikket). Ennélfogva a Bizottságnak kell levonnia mindazokat a következtetéseket, amelyeket figyelembe kell venni annak biztosításához, hogy a Systrannak a Systran szoftver Systran Unix változatán fennálló jogait figyelembe vegyék az e szoftver EC-Systran Unix változatára vonatkozó azon munkák tekintetében, amelyek sértik a Systran szerzői jogait és know-how-ját. E figyelembevétel elmaradása esetén, és tekintettel arra, hogy a kártérítés tárgyát képező kár csak a 2004-től az ítélethozatalig terjedő időszakra vonatkozik, a Systran jogosult a Törvényszékhez fordulni egy új keresettel, amely az általa a továbbiakban elszenvedhető károkra vonatkozik.

331 Végül, ami a különböző folyóiratokban, lapokban és az Interneten történő közzétételt illeti, a Törvényszék a mai napon sajtóközleményt fog kibocsátani a jelen ítélettel kapcsolatban. E sajtóközlemény átvehető és a szaksajtóban is terjeszthető. A felperesek rendelkezésére fog állni tehát egy bírósági határozat, amely dönt a Bizottság velük szemben tanúsított magatartásáról, valamint egy sajtóközlemény, amely széles körű terjesztés tárgya lehet, így alkalmas arra, hogy ezzel kapcsolatos igényeiket kielégítse. E sajtóközlemény emellett lehetővé teszi a Törvényszék számára, hogy természetben térítse meg a Systran hírnevének sérelméből álló, a Bizottság jogellenes magatartása által okozott nem vagyoni kárt.

332 Következésképpen a Törvényszék úgy véli, hogy a Systran érdekeit megfelelően védi a pénzbeli kártérítés, és nem kell helyt adni a természetbeni kártérítésre irányuló kérelmeinek.

A költségekről

333 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Bizottság kérelmei alapvető része tekintetében pervesztes lett, kötelezni kell a költségek viselésére, a felperesek ilyen irányú kérelmeinek megfelelően.

334 Emellett ki kell emelni, hogy a felperesek által beadványaik tartalmának alátámasztása, illetve a Törvényszék kérdéseinek megválaszolása érdekében benyújtott különböző, a Systran szoftver technikai vetületeire (H. Bitan jelentése, műszaki feljegyzései és észrevétele), jogi vetületeire (Sirinelli professzor véleménye), valamint az elszenvedett kár értékelésére (A. Martin pénzügyi feljegyzései) vonatkozó dokumentumok a jelen

eljárás szükségszerű költségei, így azokat az eljárás szabályzat 91. cikkének b) pontja szerint megtérítendő költségeknek kell tekinteni.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék kötelezi az Európai Bizottságot, hogy a Systran SA számára 12 001 000 euró átalányösszeget fizessen.

2) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

3) A Törvényszék a Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Kihirdetve Luxembourgban, a 2010. december 16-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei ..... II - 6090

I – A Systran szoftver különböző változatairól ..... II - 6090

II – A felek közötti kapcsolatok története ..... II - 6091

A – Első időszak: a Systran Mainframe-től az EC-Systran Mainframe-ig ..... II - 6092

1. A WTC (és más társaságok), valamint a Bizottság közötti eredeti szerződések ..... II - 6092

2. Együttműködési szerződés a Systran -csoport és a Bizottság között ..... II - 6095

B – Második időszak: a Systran Unixtól az EC-Systran Unixig ..... II - 6104

C – Harmadik időszak: a 2003. október 4-i ajánlati felhívástól ..... II - 6109

Eljárás és a felek kérelmei ..... II - 6111

A jogkérdésről ..... II - 6114

I – Az elfogadhatóságról ..... II - 6114

A – A kérelem arra vonatkozó részéről, hogy a Törvényszék kötelezze a Bizottságot az állítólagos kár megtérítésére ..... II - 6114

1. Az ügy érdeméről ..... II - 6115

a) A felek érvei ..... II - 6115

b) A Törvényszék álláspontja ..... II - 6116

A szerződésen alapuló és szerződésen kívüli ügyekkel kapcsolatos hatáskörre vonatkozó észrevételek ..... II - 6116

A felperesek által előterjesztett kártérítés iránti kereset vizsgálata .. II - 6120

A Bizottság által a szerzői jog és a know-how alapján védendő információk harmadik személynek való kiszolgáltatására vonatkozó szerződéses engedély létezésének alátámasztása érdekében hivatkozott körülmények vizsgálata ..... II - 6126

2. A kereset egyértelműségének hiányáról..... II - 6135

a) A felek érvei..... II - 6135

b) A Törvényszék álláspontja ..... II - 6135

3. A Törvényszék arra vonatkozó hatáskörének hiányáról, hogy egy szerződésen kívüli felelősség megállapítása iránti kereset kapcsán bitorlási ügyről döntsön ..... II - 6137

a) A felek érvei..... II - 6137

b) A Törvényszék álláspontja ..... II - 6138

B – A kérelmek további részeiről..... II - 6140

II – Az ügy érdeméről ..... II - 6142

A – A felperesek által hivatkozott jogokról és a Bizottság magatartásának jogellenességéről ..... II - 6142

1. A Systran szoftver különböző változatainak összehasonlításáról ..... II - 6143

a) A felek érvei..... II - 6143

b) A Törvényszék álláspontja ..... II - 6146

2. A Bizottság magatartásának jogellenességéről ..... II - 6154

a) A felek érvei..... II - 6154

A szerzői jog bitorlásáról..... II - 6154

A know-how alapján hivatkozott jogokról..... II - 6172

b) A Törvényszék álláspontja ..... II - 6176

A Systran szoftver Systran Unix változatára vonatkozó, a felperesek által hivatkozott jogokról..... II - 6177

Arról az állításról, amely szerint a Bizottságot megillető jogok lehetővé tették számára a felperesek kifogásolási jogának figyelmen kívül hagyását ..... II - 6182

A Bizottság által harmadik személyre bízott munkák jellegéről..... II - 6187

B – Az elszenvedett kárról és az okozati összefüggésről..... II - 6202

1. A Systran Luxembourg által elszenvedett kárról és az okozati összefüggésről..... II - 6202

a) A felek érvei..... II - 6202

b) A Törvényszék álláspontja ..... II - 6203

2. A Systran által elszenvedett kárról és az okozati összefüggésről..... II - 6204

a) A felek érvei..... II - 6204

A károk különböző formájáról, azok valóságáról és az okozati összefüggésről..... II - 6204

Az immateriális eszközök értékvesztésének eredeti értékeléséről ... II - 6207

A kár egyéb értékeléseiről..... II - 6209

b) A Törvényszék álláspontja ..... II - 6212

A Systran Luxembourg részvényeinek értékvesztéséről ..... II - 6213

Az immateriális eszközök értékvesztéséről ..... II - 6213

– A felperesek által javasolt eredeti értékelésről ..... II - 6214

– A Systran által elszenvedett kár ténylegességéről és az e kár és a Bizottság magatartása közötti okozati összefüggésről .. II - 6215

– A kár átalányértékeléséről ..... II - 6219

C – A kártérítés megítélésén kívüli intézkedésekről ..... II - 6230

1. A felek érvei ..... II - 6230

2. A Törvényszék álláspontja ..... II - 6231

A költségekről ..... II - 6232